

Schrëtt fir Christus

Kapitel 1 - Gott senger Léift fir de Mënsch.....	1
Kapitel 2 - Dem Sënner säi Bedierfnes vu Christus..	28
Kapitel 3 - Berouegung.....	50
Kapitel 4 - Beicht.....	103
Kapitel 5 - Konsekration.....	121
Kapitel 6 - Glawen an Akzeptanz.....	142
Kapitel 7 - Den Test vum Jünger.....	166
Kapitel 8 - Erwuessen a Christus.....	198
Kapitel 9 - D'Aarbecht an d'Liewen.....	231
Kapitel 10 - E Wëssen vu Gott.....	258
Kapitel 11 - De Privileg vum Gebied.....	285
Kapitel 12 - Wat mat Zweifel ze maachen.....	330
Kapitel 13 - Freed am Här.....	362

Kapitel 1 - Gott senger Léift fir de Mënsch

D'Natur an d'Offenbarung
beweisen och vu Gott senger
Léift. Eise Papp am Himmel ass
d'Quell vum Liewen, vu Wäisheet
a vu Freed. Kuckt déi wonnerbar
a schéin Saachen vun der Natur.
Denkt un hir wonnerbar
Adaptatioun un d'Bedierfnesser a
Gléck, net nëmme vum Mënsch,
mee vun all Liewewiesen. D'Sonn
an de Reen, déi d'Äerd freeën an
erfrëschen, d'Hiwwelen an d'Mier
an d'Plain, all schwätze mat eis

vun der Léift vum Schöpfer. Et
ass Gott deen den aldeegleche
Bedierfnesser vun all senge
Kreaturen liwwert. An de schéine
Wierder vum Psalmist -

"D'Ae vun all waarden op Dech;
An Du gitt hinnen hir Fleisch an
der Zäit.

Du mécht Deng Hand op,
An zefridden de Wonsch vun all
Liewewiesen." Psalm 145:15, 16.

Gott huet de Mënsch perfekt
helleg a glécklech gemaach; an
déi schéi Äerd, wéi se aus der

Hand vum Schöpfer koum, huet
kee Verfall vum Zerfall oder
Schied vum Fluch gedroen. Et ass
Iwwertriedung vu Gottes Gesetz
- d'Gesetz vun der Léift - dat huet
Wee an Doud bruecht. Awer och
am Leed, dat aus der Sënn
resultéiert, gött Gott seng Léift
opgedeckt. Et ass geschriwwen
datt Gott de Buedem fir d'Wuel
vum Mënsch verflucht huet.

Genesis 3:17. Den Dorn an
d'Distel - d'Schwiereregkeeten an
d'Vespriechen, déi säi Liewen zu
engem vun Ustrengung a
Suergfalt maachen - goufe fir säi

Wuel ernannt als Deel vun der
Ausbildung, déi néideg ass am
Gottes Plang fir seng Erhiewung
vun der Ruin an der
Degradatioun, déi d'Sënn
gemaach huet. D'Welt, obwuel
gefall ass, ass net alles Trauer a
Misär. An der Natur selwer si
Messagen vun Hoffnung a
Komfort. Et gi Blummen op den
Distelen, an d'Däre si mat Rosen
bedeckt.

"Gott ass Léift" ass op all
Ouverture Knospe geschriwwen,
op all Spire vu Spréngend Gras.

Déi léif Villercher, déi d'Loft
stëmmen mat hire gléckleche
Lidder, déi delikat getéint
Blummen an hirer Perfektioun,
déi d'Loft parfüméieren, déi héich
Beem vum Bësch mat hirem
räiche Blat vu liewegen gréngen -
alles bestätegen vun der zaarter,
papplecher Betreierung vun eisem
Gott an Säu Wonsch seng Kanner
glécklech ze maachen.

D'Wuert vu Gott weist säi
Charakter op. Hie selwer huet
seng onendlech Léift a schued
erkläert. Wéi de Moses gebiet

huet: "Wäis mir Deng
Herrlechkeet", huet den Här
geäntwert: "Ech wäert all meng
Guttheet virun Iech maachen."
Exodus 33:18, 19. Dëst ass Seng
Herrlechkeet. Den Här ass viru
Moses gaang an huet verkënnegt:
"Den HÄR, den HÄR Gott,
Barmhärzlech a gnädeg, laang
leed, a reichend a Guttheet a
Wourecht, hält Barmhärzegkeet
fir Dausende, verzeien
Ongerechtegkeet a Verbriechechen a
Sënn." Exodus 34: 6, 7. Hien ass
"lues zu Roserei, a vu grousser
Frëndlechkeet", "well hie Freed u

Barmhärzegkeet." Jonah 4:2;
Micha 7:18.

Gott huet eis Häerzer un Him
gebonnen duerch onnummeréiert
Zeechen am Himmel an op der
Äerd. Duerch d'Saache vun der
Natur, an déi déifsten an
zaartsten ierdesche Bindungen,
déi d'menschlech Häerzer kënne
kennen, huet Hien versicht sech
fir eis ze weisen. Awer dës awer
onvollstänneg representéieren
Seng Léift. Obschonn all dës
Beweiser gegeben sinn, huet de
Feind vum Gutt de Geescht vun

de Männer blann gemaach, sou
datt se Gott mat Angscht gekuckt
hunn; si hunn Him als schwéier
an onvergiesslech geduecht. De
Satan huet d'Mënsche gefouert fir
Gott als e Wiesen z'erënnere,
deem säin Haaptattribut streng
Gerechtegkeet ass, - een deen e
schwéiere Riichter ass, e
schaarfen, exigent Gläubiger.
Hien huet de Schöpfer als e
Wiesen virgestallt, dee mat
jalousen Ae kuckt fir d'Feeler a
Feeler vu Männer
z'ënnerscheeden, fir datt hien
Uerteeler iwwer si besicht. Et war

fir dösen däischtere Schiet ze
läschen, andeems hien der Welt
déi onendlech Léift vu Gott
opgedeckt huet, datt de Jesus
ënner de Mënschen wunnt.

De Jong vu Gott ass aus dem
Himmel komm fir de Papp ze
manifestéieren. „Kee Mënsch
huet Gott zu all Moment gesinn;
deen eenzege gebuerene Jong,
deen am Schouss vum Papp ass,
huet hien deklariert.“ Johannes
1:18. "Weder kennt keen de Papp,
ausser de Jong, an deen, wem de
Jong Him wäert opdecken."

Matthäus 11:27. Wéi ee vun de Jünger d'Ufro gemaach huet: "Wäis eis de Papp," huet de Jesus geäntwert: "War ech sou laang bei dir, an du kanns mech awer net, Philippus? Wien mech gesinn huet, huet de Papp gesinn; a wéi seet Dir dann: Weis eis de Papp?" Johannes 14:8, 9.

A senger Äerd Missioun ze beschreiwen, sot de Jesus: Den Här "huet mech gesalft fir d'Evangelium fir déi Aarm ze priedegen; Hien huet mech geschéckt fir déi gebrachent

Häerz ze heelen, fir
d'Gefaangenen d'Befreiung ze
priedegen, an d'Blann d'Aen
erëmzekeréien, fir déi gebrochent
ze befreien. Luke 4:18. Dëst war
Seng Aarbecht. Hien ass gaang fir
gutt ze maachen an all ze heelen,
déi vum Satan ënnerdréckt
goufen. Et ware ganz Dierfer,
wou et keng Krankheet an engem
Haus war, well Hien ass duerch si
gaang an huet all hir Krank
geheelt. Seng Aarbecht huet
Beweiser vu Seng göttlecher
Salbung ginn. Léift,
Barmhärzegkeet a Matgefill

goufen an all Akt vu sengem
Liewen opgedeckt; Säin Häerz
ass an zaart Sympathie fir
d'Mënsche Kanner erausgaang.
Hien huet dem Mënsch seng
Natur geholl, fir dem Mënsch
seng Wënsch z'erreechen. Déi
Äermsten an bescheidensten
waren net Angscht Him ze
kommen. Och kleng Kanner
goufen zu Him ugezunn. Si hu
gär op seng Knéien klammen an
an dat nodenklech Gesiicht
kucken, benignant vu Léift.

De Jesus huet net ee Wuert vun
der Wourecht ënnerdréckt, awer
hien huet et ëmmer a Léift
ausgedréckt. Hien huet de
gréissten Takt ausgeübt an
duerchduechte, léif
Opmierksamkeet a senge
Relatioune mat de Leit. Hie war
ni ruppeg, ni onnéideg e
schwéiert Wuert geschwat, ni
onnéideg Péng zu enger sensibel
Séil ginn. Hien huet d'mënschlech
Schwächt net zensuréiert. Hien
huet d'Wourecht geschwat, awer
ëmmer verléift. Hien huet
Hypokrisie, Ongleewen an

Ongerechtegkeet veruerteelt;
awer Tréinen waren a senger
Stëmm wéi Hien seng schaarf
Strofe geäussert huet. Hien huet
iwwer Jerusalem gekrasch,
d' Stad, déi hie gär huet, déi
refuséiert huet Him ze kréien, de
Wee, d'Wourecht an d'Liewen. Si
hatten Him, de Retter, verworf,
awer hien huet si mat schuedend
Zärt ugesinn. Säi Liewen war ee
vu Selbstverleegung an
Duerchduechte Betreiong fir
anerer. All Séil war wäertvoll a
sengen Aen. Während Hien sech
jeemools mat göttlecher Dignitéit

gedroen huet, huet hien sech mat
der zaartster Respekt un all
Member vun der Famill vu Gott
gebéit. An alle Männer huet hien
gefall Séilen gesinn, déi et seng
Missioun war ze retten.

Sou ass de Charakter vu Christus
wéi a sengem Liewen opgedeckt.
Dëst ass de Charakter vu Gott. Et
ass aus dem Papp sengem Häerz,
datt d'Stréimunge vun der
göttlecher Matgefill, manifestéiert
a Christus, an d'Kanner vun de
Mënschen erauskommen. De
Jesus, den zaarten, schueden

Retter, war Gott "manifestéiert
am Fleisch." 1 Timothy 3:16.

Et war eis ze erléisen, datt de
Jesus gelieft a gelidden a
gestuerwen ass. Hie gouf "e
Mann vu Leed", fir datt mir Deel
vun éiweger Freed gemaach
kénne ginn. Gott huet säi beléifte
Jong erlaabt, voller Gnod a
Wourecht, aus enger Welt vun
onbeschreiflecher Herrlechkeet ze
kommen, an eng Welt, déi mat
der Sënn verwuerzelt a
verschwonnen ass, däischer
mam Schied vum Doud an dem

Fluch. Hien huet him erlaabt de
Bësch vu senger Léift ze
verloossen, d'Verehrung vun den
Engelen, fir Schimmt,
Beleidegung, Ernidderung, Haass
an Doud ze leiden. "D'Strof vun
eistem Fridden war op Him; a mat
senge Sträifen si mir geheelt."
Jesaja 53:5. Kuckt hien an der
Wüst, zu Getsemane, um Kräiz!
Den flecklosen Jong vu Gott huet
d'Belaaschtung vun der Sënn op
sech selwer geholl. Hien, deen ee
mat Gott war, huet a senger Séil
déi schrecklech Trennung gefillt,
déi d'Sënn tëscht Gott a Mënsch

mécht. Dëst huet vu senger
Lëpsen de ängschtleche Gejäiz
gedréckt: "Mäi Gott, mäi Gott,
firwat hutt Dir mech verlooss?"
Matthäus 27:46. Et war
d'Belaaschtung vun der Sënn, de
Sënn vu senger schrecklecher
Enormitéit, vu senger Trennung
vun der Séil vu Gott - et war dëst,
deen d'Häerz vum Jong vu Gott
gebrach huet.

Awer dëst grousst Opfer gouf net
gemaach fir am Häerz vum Papp
eng Léift fir de Mënsch ze
kreéieren, net fir Him ze retten.

Nee, nee! "Gott huet d'Welt sou
gär, datt hien säin eenzege Jong
ginn huet." Johannes 3:16. De
Papp huet eis gär, net wéinst der
grousser Erléisung, mee Hien
huet d'Versoenung geliwwert
well Hien eis gär huet. Christus
war de Medium, duerch deem
Hien seng onendlech Léift op eng
falen Welt ausgoe konnt. "Gott
war a Christus, huet d'Welt mat
sech selwer versöhnt." 2

Korinthians 5:19. Gott huet mat
sengem Jong gelidden. An der
Agonie vu Gethsemane, dem
Doud vu Calvary, huet d'Häerz

vun der onendlecher Léift de
Präis vun eiser Erléising bezuelt.

De Jesus sot: "Duerfir huet mäi
Papp mech gär, well ech mäi
Liewe leeën, fir datt ech et erëm
huelen." Johannes 10:17. Dat ass,
"Mäi Papp huet dech sou gär datt
hie mech souguer méi gär huet fir
mäi Liewen ze ginn fir dech ze
erléisen. Wann Dir Ären Ersatz a
Sëcherheet gött, andeems Dir Mäi
Liewen ofginn, andeems Dir Är
Verpflichtungen, Är Iwwerträg
iwwerhëlt, ginn ech mäi Papp
gär; well duerch mäin Opfer kann

Gott gerecht sinn, an awer de Justifier vun deem, deen u Jesus gleeft."

Keen ausser de Jong vu Gott konnt eis Erléisung erreechen; well nëmmen deen, deen an der Bomm vum Papp war, konnt Him erklären. Nëmmen Hien, deen d'Héicht an d'Tiefe vun der Léift vu Gott wousst, konnt et manifestéieren. Näischt manner wéi dat onendlech Affer, dee vu Christus am Numm vum gefallene Mënsch gemaach gouf, konnt dem Papp seng Léift fir

d'verluerte Mënschheet
ausdrécken.

"Gott huet d'Welt sou gär, datt
hien säin eenzege Jong ginn
huet." Hien huet Him net
nëmmen ënnert de Mënschen ze
liewen, hir Sënnen ze droen, an
hir Affer stierwen. Hien huet
Him der gefallenen Rass ginn.
Christus sollt sech selwer mat
den Interessen a Bedierfnesser
vun der Mënschheet
identifizéieren. Hien, deen ee mat
Gott war, huet sech mat de
Kanner vu Männer verbonnen

duerch Bezéiungen déi ni gebrach
ginn. Jesus ass "net geschummt
hinnen Bridder ze ruffen"
(Hebräer 2:11); Hien ass eist
Opfer, eisen Affekot, eise
Brudder, deen eis mënschlech
Form virum Papp sengem Troun
dréit, an duerch éiwegt Zäitalter
een mat der Rass, déi hien erléist
huet - de Mënschejong. An dat
alles datt de Mënsch aus der Ruin
an der Verschlechterung vun der
Sënn opgehewe ka ginn, fir datt
hien d'Léift vu Gott reflektéiert an
d'Freed vun der Hellegkeet deelt.

De Präis, dee fir eis Erléisung
bezuelte gött, dat onendlech Opfer
vun eisem himmlesche Papp, fir
säi Jong fir eis ze stierwen, soll eis
héich Konzepter ginn, wat mir
duerch Christus kenne ginn. Wéi
den inspiréierten Apostel
Johannes d'Héicht, d'Déift,
d'Breet vun der Léift vum Papp
vis-à-vis vun der vergaangener
Rass ugekuckt huet, war hie mat
Bewonnerung an Respekt geféllt;
an, net eng passend Sprooch ze
fannen, an där d'Gréisst an
d'Zärheet vun dëser Léift
auszedrécken, huet hien d'Welt

opgeruff et ze gesinn. "Kuckt, wéi eng Léift de Papp eis geschenkt huet, datt mir d'Jongen vu Gott genannt ginn." 1 John 3:1. Wat e Wäert stellt dat dem Mënsch!

Duerch Iwwertruecht ginn d'Jongen vum Mënsch Sujet vum Satan. Duerch Glawen un d'Versoenungsopfer vu Christus kënnen d'Jongen vum Adam d'Jongen vu Gott ginn. Andeems hien d'mënschlech Natur iwwerhëlt, erhéicht de Christus d'Mënschheet. Fallen Männer gi plazéiert, wou se duerch Verbindung mat Christus

wierklech den Numm "Jongen vu
Gott" wäerte ginn.

Esou Léift ass ouni Parallel.
Kanner vum himmlesche Kinnek!
Wäertvollt Verspriechechen! Thema
fir déi déifste Meditatioun! Déi
matchlos Léift vu Gott fir eng
Welt déi Him net gär huet!
D'Gedanke huet eng
ënnerdréckend Kraaft op d'Séil a
bréngt de Geescht a
Gefaangeschaft zum Wëlle vu
Gott. Wat mir méi de göttleche
Charakter am Liicht vum Kräiz
studéieren, wat mir méi

Barmhärzegkeet, Zäertlechkeet a
Verzeiung mat Gläichheet a
Gerechtegkeet verméschen
gesinn, an ämsou méi kloer
ënnerscheede mir eng Onmass
Beweiser vun enger Léift déi
onendlech ass an eng zaart
schued iwwerschreift eng
d'Mamm hir verlaangt Sympathie
fir hiert ongewéinlech Kand

Kapitel 2 - Dem Sënner säi Bedierfnes vu Christus

De Mënsch war ursprénglech mat
nobele Kräften an engem gutt
ausgeglachene Geescht dotéiert.
Hie war perfekt a sengem
Wiesen, an Harmonie mat Gott.
Seng Gedanken ware reng, seng
Ziler helleg. Awer duerch
Ongehorsamkeet goufen seng
Kräfte pervertéiert, an
d'Egoismus huet d'Plaz vun der
Léift geholl. Seng Natur gouf sou
geschwächt duerch
Transgressioun, datt et

onméiglech war fir hien, a senger eegener Kraaft, géint d'Muecht vum Béisen ze widderstoen. Hie gouf vum Satan gefaange gemaach, a wier fir ëmmer sou bliwwen, wann Gott net speziell agegraff huet. Et war dem Versucher säin Zweck, de göttleche Plang an der Schafung vum Mënsch z'ënnerbriechen, an d'Äerd mat Wonsch an Entloossung ze fëllen. An hie géif op all dat Béist weisen als Resultat vu Gott senger Aarbecht beim Schafe vum Mënsch.

A sengem sännlosen Zoustand
huet de Mënsch eng freedeg
Gemeinschaft mat Him gehal "an
deem all d'Schätz vu Wäisheet a
Wëssen verstoppt sinn." Kolosser
2:3. Awer no senger Sënn konnt
hien net méi Freed an der
Hellegkeet fannen, an hie
probéiert sech virun der Präsenz
vu Gott ze verstoppen. Sou ass
nach ëmmer den Zoustand vum
onerneierten Häerz. Et ass net an
Harmonie mat Gott, a fënnt keng
Freed an Communiqué mat Him.
De Sënner konnt net a Gott
senger Präsenz glécklech sinn; hie

géis aus der Begleitung vun
helleg Wiesen schrumpfen. Kéint
hien erlaabt sinn an den Himmel
anzeginn, et hätt keng Freed fir
hien. De Geescht vun
onselgistescher Léift, déi do
herrscht - all Häerz reagéiert op
d'Häerz vun der onendlecher
Léift - géif kee äntwerten Akkord
a senger Séil beréieren. Seng
Gedanken, seng Interessen, seng
Motiver wiere friem fir déi, déi
déi sännlos Bewunner do
aktivéieren. Hie wier eng
discordant Note an der Melodie
vum Himmel. Den Himmel wier

him eng Folterplaz; hie géif laang
verstoppt vun Him, deen säi
Liicht ass, an den Zentrum vu
senger Freed. Et ass keen arbiträr
Dekret vun der Säit vu Gott, déi
de Béisen aus dem Himmel
ausschléisst; si sinn duerch hir
eegen Onfitness fir seng
Begleitung ausgeschloss.
D'Herrlechkeet vu Gott wier
hinnen e verbrauchend Feier. Si
géifen d'Zerstéierung begréissen,
datt se aus dem Gesiicht vun Him
verstoppt kënne ginn, dee
gestuerwen ass fir se ze erléisen.

Et ass onméiglech fir eis, vun eis selwer, aus dem Gruet vun der Sënn ze flüchten an deem mir versenkt sinn. Eis Häerzer si béis, a mir kënnen se net änneren. "Wie kann eng propper Saach aus engem Onrein bréngen? net een." "De fleeschlecht Geescht ass Feindlechkeet géint Gott: well et ass net dem Gesetz vu Gott ënnerworf, an et kann och net sinn." Job 14:4; Réimer 8:7.

Education, Kultur, Ausübe vum Wëllen, mënschlech Ustrengung, all hunn hir eege Sphär, awer hei si se mächtig. Si kënnen eng

baussenzeg Korrektheet vum
Verhalen produzéieren, awer si
kënnen d'Häerz net änneren; si
kënnen d'Quell vum Liewen net
purifizéieren. Et muss eng Kraaft
sinn, déi vu bannen schafft, en
neit Liewen vun uewen, ier
d'Mënsche vu Sënn an Hellegkeet
geännert kënnen ginn. Dës Kraaft
ass Christus. Seng Gnod eleng
kann déi liewenslos Fakultéite
vun der Séil beschleunegen an et
zu Gott unzezéien, op
d'Hellegkeet.

De Retter sot: "Ausser datt e Mann vun uewen gebuer gött", ausser hien kritt en neit Häerz, nei Wënsch, Zwecker a Motiver, déi zu engem neie Liewen féieren, "hie kann d'Kinnekräich vu Gott net gesinn." Johannes 3:3, Marg. D'Iddi datt et néideg ass nëmmen dat Gutt z'entwéckelen, dat am Mënsch vun der Natur existéiert, ass eng fatale Täuschung. "Den natierleche Mënsch kritt net d'Saachen vum Geescht vu Gott: well se sinn Dummheet fir hien: hien kann se och net kennen, well se

geeschtlech ënnerscheet ginn."

"Staunt net datt ech dir gesot
hunn: Dir musst erëm gebuer
ginn." 1 Korinthians 2:14;

Johannes 3:7. Vu Christus steet
geschriwwen: „An Him war
Liewen; an d'Liewen war d'Liicht
vun de Mënschen" - deen
eenzegen "Numm ënner dem
Himmel, deen ënner de
Mënschen gëtt, wou mir gerett
musse ginn." Johannes 1:4; Akten
4:12.

Et geet net duer, d'Léift vu Gott
ze erkennen, d'Wuelfillen,

d'faderlech Zärtheet, vu sengem
Charakter ze gesinn. Et ass net
genuch d'Wäisheet an
d'Gerechtegkeet vu sengem
Gesetz z'erkennen, fir ze gesinn
datt et op dem éiwege Prinzip
vun der Léift gegrënnt gött. Den
Apostel Paul huet dat alles
gesinn, wéi hien ausgeruff huet:
"Ech stëmmen dem Gesetz zou,
datt et gutt ass." "D'Gesetz ass
helleg, an d'Gebot helleg, a
gerecht a gutt." Awer hien huet
bäigefüügt, an der Batterkeet vu
senger Séil-Angst a Verzweiflung,
"Ech sinn fleeschlech, ënner der

Sënn verkaf." Réimer 7:16, 12, 14.
Hien huet sech no der Rengheet,
d'Gerechtegkeet verlaangt, op déi
hie a sech selwer onméiglech war
ze erreechen, an huet geruff: "O
ellene Mann, deen ech sinn! wien
wäert mech aus dësem Kierper
vum Doud befreien?" Réimer
7:24, Rand. Sou ass de Gejäiz,
deen aus belaaschten Häerzer an
allen Länner an all Alter
eropgaang ass. Fir all gött et
nëmmen eng Äntwert: "Kuckt
d'Lämmche vu Gott, dat d'Sënn
vun der Welt hëlt." Johannes 1:29.

Vill sinn d'Figuren, duerch déi de
Geescht vu Gott probéiert dës
Wourecht ze illustréieren, an et
kloer ze maachen fir Séilen, déi
laang vun der Belaaschtung vu
Schold befreit ginn. Wéi de Jakob
no senger Sënn beim Täuschung
vum Esau aus sengem Papp
sengem Heem geflücht ass, gouf
hie mat engem Scholdgefill
beschwéiert. Eenzeg an
ausgestuerwen wéi hie war,
getrennt vun allem, wat d'Liewe
léiwer gemaach huet, huet dee
geduecht, datt virun allem déi
aner op seng Séil dréckt,

d'Angscht, datt seng Sënn hien
vu Gott ofgeschnidden huet, datt
hien vum Himmel verlassen ass.
Am Trauer huet hien sech op der
kaler Äerd geluecht, ronderëm
him nëmmen déi einsam
Hiwwelen, an uewen, den
Himmel hell mat Stären. Wéi hie
geschlof huet, ass e komescht
Liicht op seng Visioun gebrach; a
kuck, vun der Fläch, op där hie
louch, schéngen rieseg schatteg
Trapen no uewen op déi ganz
Paarte vum Himmel ze féieren,
an op hinnen waren d'Engel vu
Gott op an erofgaang;

iwwerdeems vun der
Herrlechkeet uewen, der
göttlecher Stëmm war an engem
Message vun Trouscht an
Hoffnung héieren. Sou gouf dem
Jakob bekannt gemaach, wat de
Bedierfnes an de Verlaangen vu
senger Séil erfëllt huet - e Retter.
Mat Freed an Dankbarkeet huet
hien e Wee gesinn, duerch deem
hien, e Sënner, an d'Gemeinschaft
mat Gott restauréiert ka ginn. Déi
mystesch Leeder vu sengem
Dram huet de Jesus duergestallt,
dat eenzegt Medium vun der

Kommunikatioun tëscht Gott a
Mënsch.

Dëst ass déiselwecht Figur, op déi
de Christus a sengem Gespréich
mam Nathanael bezeechent huet,
wéi hie gesot huet: "Dir wäert
den Himmel opmaachen, an
d'Engel vu Gott erop an erof op
de Mënschejong." John 1:51. Am
Apostasy huet de Mënsch sech vu
Gott friem; d'Äerd gouf vum
Himmel ofgeschnidden. Iwwer
de Golf, deen tëscht läit, konnt
keng Kommioun ginn. Awer
duerch Christus ass d'Äerd erëm

mam Himmel verbonnen. Mat
sengen eegene Verdéngschter
huet de Christus de Golf
iwwerbréckt, deen d'Sënn
gemaach huet, sou datt
d'Déngscht Engelen
d'Kommunioun mam Mënsch
halen. Christus verbënnt de
gefallene Mënsch a senger
Schwächt an Hëlleflosegkeet mat
der Quell vun der onendlecher
Kraaft.

Awer ëmsoss sinn d'Männer hir
Dreem vum Fortschrëtt,
vergeblech all Efforte fir

d'Erhiewung vun der
Mënschheet, wa se déi eenzeg
Quell vun Hoffnung an Hëllef fir
déi gefallene Rass vernoléissegen.

"All gutt Kaddo an all perfekt
Kaddo" (James 1:17) ass vu Gott.
Et gött keng richtig Exzellenz
vum Charakter ausser Him. An
deen eenzege Wee zu Gott ass
Christus. Hie seet: "Ech sinn de
Wee, d'Wourecht an d'Liewen:
Kee Mënsch kënnt bei de Papp,
mee duerch mech." Johannes 14:6.

D'Häerz vu Gott verlaangt iwwer
seng ierdesch Kanner mat enger

Léift méi staark wéi den Doud.
Beim Opginn vu sengem Jong,
huet hien eis all den Himmel an
engem Kaddo ausgegoss. Dem
Retter säi Liewen an den Doud an
d'Fürbitte, d'Ministère vun den
Engelen, d'Pädiat vum Geescht,
de Papp, deen iwwer an duerch
alles schafft, dat onopfälleg
Interesse vun den
Himmelskierper, - all sinn am
Numm vun der Erléisung vum
Mënsch ageschriwwen.

Oh, loosst eis dat erstaunlech
Affer iwwerdenken dat fir eis

gemaach gouf! Loosst eis
probéieren d'Aarbecht an
d'Energie ze schätzen, déi den
Himmel verbréngt fir déi
verluerene zréckzekommen, a
bréngen se zréck an d'Haus vum
Papp. Motiver méi staark, an
Agencen méi mächtig, konnt ni a
Betrieb bruecht ginn; déi exzessiv
Belounungen fir d'Recht ze
maachen, d'Genoss vum Himmel,
d'Gesellschaft vun den Engelen,
d'Kommunioun an d'Léift vu
Gott a säi Jong, d'Erhiewung an
d'Ausdehnung vun all eise
Kräften duerch éiwegt Zäitalter -

sinn dat net mächtig Ureizer an
Encouragementen fir ze drängen
eis d'Häerz léiwen Déngscht un
eisem Schöpfer an dem Erléiser
ze ginn?

An, op der anerer Säit,
d'Uerteeler vu Gott, déi géint
d'Sënn ausgeschwat ginn, déi
inévitabel Retributioun,
d'Degradatioun vun eisem
Charakter, an déi lescht
Zerstéierung, ginn am Gottes
Wuert presentéiert fir eis géint
den Déngscht vum Satan ze
warnen.

Solle mir d'Barmhärerzegkeet vu
Gott net berücksichtegen? Wat
méi konnt Hien maachen? Loosst
eis eis a richtig Relatioun zu Him
stellen, deen eis mat
erstaunlecher Léift gär huet.
Loosst eis eis vun de Moyenen
notzen, déi eis virgesi sinn, fir
datt mir a seng Ähnlechkeet
ëmgewandelt kënne ginn, an an
d'Gemeinschaft mat den
Déngschtengelen restauréiert
ginn, an d'Harmonie an
d'Kommunioun mam Papp an
dem Jong.

Kapitel 3 - Berouegung

Wéi soll e Mann gerecht mat Gott sinn? Wéi soll de Sënner gerecht gemaach ginn? Et ass nëmmen duerch Christus datt mir an Harmonie mat Gott bruecht ginn, mat Hellegkeet; mee wéi solle mir zu Christus kommen? Vill stellen déi selwecht Fro wéi d'Multialitéit um Päschttag gemaach huet, wéi se, veruerteelt vu Sënn, geruff hunn: "Wat solle mir maachen?" Dat éischt Wuert vun der Äntwert vum Péitrus war: "Berou." D'Akten 2:37, 38.

An enger anerer Zäit, kuerz
duerno, sot hien: "Betéiert, ... a
gitt emgekéiert, fir datt Är Sënne
geläscht kënne ginn." Akten 3:19.

D'Berou beinhalt d'Leed fir
d'Sënn an d'Verréckelung vun
dervun. Mir wäerten d'Sënn net
verzichten, ausser mir gesinn
seng Sënnlechkeet; bis mir eis am
Häerz dovun ofdréien, gött et
keng richtig Ännerung am
Liewen.

Et gi vill déi net déi richtig Natur
vun der Berouegung verstoen.

Vill Leit traueren, datt si
gesännegt hunn a maachen
souguer eng Baussereformatioun,
well se fäerten, datt hir
Ongerechtegkeete Leed op sech
selwer bréngen. Awer dëst ass net
Berouegung am Bibel Sënn. Si
bedauern d'Leed anstatt d'Sënn.
Sou war d'Trauer vum Esau wéi
hien gesinn huet datt
d'Gebuertsrecht him fir ëmmer
verluer war. De Bileam,
erschreckt vum Engel, deen a
sengem Wee mat entzéienem
Schwert stoung, huet seng Schold
unerkannt, fir datt hie säi Liewe

sollt verléieren; awer et gouf keng
echt Berouegung fir d'Sënn, keng
Konversioun vum Zweck, keng
Abhorrence vum Béisen. De
Judas Iskariot, nodeems hien säin
Här verroden huet, huet geruff:
"Ech hu gesënnegt, datt ech dat
onschëlleg Blut verroden hunn."
Matthäus 27:4.

D'Beicht gouf vu senger
schëlleger Séil gezwongen duerch
e schrecklecht Gefill vu
Veruerteelung an eng ängschtlech
Sich no Uerteel. D'Konsequenzen,
déi him sollte erreechen, hunn hie

mat Schrecken gefüllt, awer et war keng déif, häerzzerräissend Trauer a senger Séil, datt hien de spotless Jong vu Gott verroden huet an den Hellege vun Israel verleegnen huet. De Pharao, wann hien ënner de Uerteeler vu Gott gelidden huet, huet seng Sënn unerkannt fir weider Strof ze entkommen, awer zréck op seng Verteidegung vum Himmel soubal d'Plagen bliwwen waren. Dës hunn all d'Resultater vun der Sënn geklaut, awer hunn net traureg fir d'Sënn selwer.

Awer wann d'Häerz op den
Afloss vum Geescht vu Gott
nozeginn, gött d'Gewesse
beschleunegt, an de Sënner wäert
eppes vun der Tiefe an der
Hellegkeet vum Gottes hellege
Gesetz erkennen, d'Fundament
vu senger Regierung am Himmel
an op der Äerd. D'"Liicht, dat all
Mensch beliicht, deen an d'Welt
kënnt", beliicht déi geheime
Kammern vun der Séil, an déi
verstoppt Saache vun der
Däischtert ginn manifestéiert.
Johannes 1:9. Iwwerzeegung hëlt
de Geescht an d'Häerz fest. De

Sënner huet e Sënn vun der
Gerechtegkeet vum Jehova a fillt
den Terror fir opzekommen, a
senger eegener Schold an
Onreinheet, virum Sicher vun
Häerzen. Hie gesäit d'Léift vu
Gott, d'Schéinheet vun der
Hellegkeet, d'Freed vun der
Rengheet; hie verlaangt gebotzt
ze ginn an an d'Kommunioun
mam Himmel erëmzekeréien.

D'Gebied vum David no sengem
Fall illustréiert d'Natur vun der
richteger Trauer fir d'Sënn. Seng
Berouegung war oprecht an déif.

Et war keen Effort seng Schold ze
palliate; kee Wonsch aus dem
Uerteel menacéiert ze flüchten,
inspiréiert säi Gebied. Den David
huet d'Enormitéit vu senger
Iwwergrëff gesinn; hien huet
d'Defimentatioun vu senger Séil
gesinn; hien hat seng Sënn. Et
war net nëmme fir
Entschëllegung datt hie gebiet
huet, mee fir d'Rengheet vum
Häerz. Hien huet no der Freed
vun der Hellegkeet verlaangt - fir
an d'Harmonie an
d'Kommunioun mat Gott

erëmzestellen. Dëst war
d'Sprooch vu senger Séil:

"Geseent ass deem, deem seng
Verbrieche verginn ass,
deem seng Sënn bedeckt ass.
Geseent ass de Mann, un deem
den Här
imputéiert net Ongerechtegkeet,
An an deem sengem Geescht et
kee Geck ass. Psalm 32:1, 2.

"Barmhärzlech op mech, o Gott,
laut
Deng léif Frëndlechkeet:

No der Villzuel vun Denger

Ausschreiwung

Barmhärerzegkeet läschen meng

Transgressiounen ....

Fir ech unerkennen meng

Transgressiounen: a meng

Sënn ass ëmmer virun mir ...

Spreng mech mat Hysop, an ech

wäert propper sinn:

wäsch mech, an ech wäert méi

wäiss si wéi Schnéi ....

Schaf a mir e proppert Häerz, O

Gott;

An erneiert e richtege Geescht a

mir.

Gëff mech net ewech vun Denger
Präsenz;

An huet Den Hellege Geescht net
vu mir.

Gitt mir d'Freed vun Denger
Erléiung erëm;

An hält mech mat Denge fräie
Geescht ...

Befreit mech vu Blutschold, O
Gott, Du

Gott vu menger Erléiung:

A meng Zong wäert haart vun
Dengen sängen

Gerechtegkeet." Psalm 51:1-14.

Eng Berouegung wéi dës, ass
iwwer d'Erreeche vun eiser
eegener Kraaft fir z'erreechen; et
gëtt nëmme vu Christus kritt,
deen op Héicht eropgaang ass an
de Mënschen Kaddoe ginn huet.

Just hei ass e Punkt op deem vill
kënnen falsch sinn, an dofir
versoen se d'Hëllef ze kréien, déi
de Christus wëll hinnen ze ginn.
Si denken, datt si net zu Christus
kommen kënnen, ausser si fir
d'éischt réckelen, an datt d'Berou
op d'Verzeiung vun hire Sënnen
virbereet. Et ass wouer, datt

d'Berouegung virun der
Verzeiung vun de Sennen ass;
well et ass nëmmen dat
gebrachent an berouegt Häerz dat
de Besoin vun engem Retter fillt.
Awer muss de Sënner waarden
bis hien sech berouegt huet ier
hien bei de Jesus kënnt kommen?
Ass d'Berouung zu engem
Hindernis tëscht dem Sënner an
dem Retter gemaach?

D'Bibel léiert net datt de Sënner
sech muss berouegen ier hien op
d'Invitatioun vu Christus
nolauschtere kann: "Kommt bei

mech, all déi, déi schaffen a
schwéier belaascht sinn, an ech
ginn Iech Rescht." Matthäus
11:28. Et ass d'Tugend, déi vu
Christus erausgeet, déi zu echt
Berouegung féiert. De Péitrus
huet d'Saach kloer a senger
Erklärung un d'Israeliten
gemaach, wéi hie gesot huet:
"Hien huet Gott mat senger
rietser Hand erhëtzt fir e Pränz an
e Retter ze sinn, fir Israel ze
berouegen an d'Verzeiung vu
Sënnen ze ginn." Akten 5:31. Mir
kënnen net méi berouegen ouni
de Geescht vu Christus fir

d'Gewässe z'erwächen wéi mir
ouni Christus entschëllegt kënne
ginn.

Christus ass d'Quell vun all
richtegen Impuls. Hien ass deen
eenzegen deen am Häerz
Feindlechkeet géint d'Sënn
implantéiere kann. All Wonsch no
Wourecht a Rengheet, all
Iwwerzeegung vun eiser eegener
Sënn, ass e Beweis datt säi
Geescht op eis Häerzer beweegt.

De Jesus huet gesot: "Ech, wann
ech vun der Äerd opgehewe

ginn, wäert all d'Mënsche bei
mech zéien." John 12:32. Christus
muss dem Sënner opgedeckt ginn
als de Retter stierft fir d'Sënne
vun der Welt; a wéi mir
d'Lämmche vu Gott um Kräiz vu
Golgota gesinn, fänkt
d'Geheimnis vun der Erléisung
un eis Gedanken ze entfalen an
d'Guttheet vu Gott féiert eis zur
Berouegung. Beim Stierwen fir
Sënner huet de Christus eng Léift
manifestéiert déi onverständlech
ass; a wéi de Sënner dës Léift
kuckt, et mëllt d'Häerz,
beandrockt de Geescht an

inspiréiert d'Berouegung an der Séil.

Et ass wouer, datt d'Männer sech heiansdo iwwer hir sännlech Manéier schummen, an e puer vun hire béise Gewunnechten opginn, ier se sech bewosst sinn datt se op Christus gezunn ginn. Awer ëmmer wann se en Effort maache fir ze reforméieren, aus engem oprechte Wonsch richtig ze maachen, ass et d'Kraaft vu Christus, déi se zitt. En Afloss vun deem se onbewosst sinn wierkt op d'Séil, an d'Gewësse

gëtt beschleunegt, an d'äussert
Liewen gëtt geännert. A wéi de
Christus se zitt fir op säi Kräiz ze
kucken, fir deen ze gesinn, deen
hir Sënnen duerchgebrach hunn,
kënnt d'Gebot an d'Gewësse
heem. D'Schlechtheit vun hirem
Liewen, déi déif sëtzt Sënn vun
der Séil, gëtt hinnen opgedeckt. Si
fänken un eppes vun der
Gerechtegkeet vu Christus ze
begräifen, a ruffen aus: „Wat ass
Sënn, datt et esou en Opfer fir
d'Erléisung vu sengem Affer
brauch? War all dës Léift, all dëst
Leed, all dës Ernidderung

gefuerdert, datt mir net stierwen,
mä éiwegt Liewen hunn?

De Sënner kann dës Léift
widderstoen, refuséieren op
Christus gezunn ze ginn; awer
wann hien net widderstoen, gött
hien op de Jesus gezunn; e
Wëssen iwwer de Plang vun der
Erléisung wäert hien op de Fouss
vum Kräiz féieren an der
Berouegung fir seng Sënnen, déi
d'Leed vun Gottes léiwe Jong
verursaacht hunn.

Dee selwechte göttleche Geescht
deen un d'Saachen vun der Natur
schafft schwätzt mat den Häerzer
vu Männer a schaaft en
onausdréckleche Verlaangen no
eppes wat se net hunn. D'Saachen
vun der Welt können hir
Verlaangen net zefridden stellen.
De Geescht vu Gott plädéiert si
fir déi Saachen ze sichen, déi
eleng Fridden a Rou ginn -
d'Gnod vu Christus, d'Freed vun
der Hellegkeet. Duerch Afloss
gesinn an onsiichtbar ass eise
Retter stänneg op der Aarbecht
fir de Geescht vu Männer vun

den onzefriddenen Genoss vun
der Sënn un déi onendlech Segen
unzezéien, déi hir an Him sinn.
Un all dës Séilen, déi vergeblech
sichen aus de gebrochenen
Zisternen vun dëser Welt ze
drénken, gött de göttleche
Message adresséiert: „Loosst
deen, deen Duuscht huet,
kommen. A wien et wëll, loosst
hien d'Waasser vum Liewen fräi
huelen.“ Offenbarung 22:17.

Dir, deen am Häerz no eppes
Besseres verlaangt wéi dës Welt
ka ginn, erkennt dës Verlaangen

als d'Stëmm vu Gott fir Är Séil.
Frot Him fir Iech Berouegung ze
ginn, fir Iech Christus a senger
onendlecher Léift ze weisen, a
senger perfekter Rengheet. Am
Liewen vum Retter waren
d'Prinzipien vum Gottes Gesetz -
d'Léift zu Gott a Mensch - perfekt
illustréiert. Guttheet,
onselbstänneg Léift, war d'Liewe
vu senger Séil. Et ass wéi mir
Him gesinn, wéi d'Liicht vun
einem Retter op eis fällt, datt mir
d'Sënnlechkeet vun eisen eegenen
Häerzer gesinn.

Mir hu vläicht eis gelaacht, wéi
och den Nikodemus, datt eist
Liewen oprecht war, datt eise
moralesche Charakter korrekt
ass, a mengen datt mir d'Häerz
net virun Gott bescheiden
brauchen, wéi de gemeinsame
Sënner: mee wann d'Liicht vu
Christus an eis schéngt Séilen,
mir wäerte gesinn wéi onrein mir
sinn; mir wäerten d'Egoismus
vum Motiv ënnerscheeden,
d'Feindlechkeet géint Gott, déi all
Akt vum Liewen beschiedegt
huet. Da wäerte mir wëssen, datt
eis eege Gerechtegkeet wierklech

als dreckeg Fläschen ass, an datt
d'Blutt vu Christus eleng eis vun
der Verontreiung vun der Sënn
kann botzen, an eis Häerzer a
senger eegener Ähnlechkeet
erneieren.

Ee Strahl vun der Herrlechkeet
vu Gott, ee Glanz vun der
Rengheet vu Christus, an d'Séil
penetréiert, mécht all Fleck vun
der Verontreiung schmerzhaft
z'ënnerscheiden, a leet
d'Deformitéit an d'Mängel vum
menschleche Charakter op. Et
mécht d'onhallowed Wënsch,

d'Infidelitéit vum Häerz,
d'Geftegkeet vun de Lippen
kloer. Dem Sënner seng
Handlunge vun der Onloyaliteit
fir d'Gesetz vu Gott ongëlteg ze
maachen, sinn op seng Siicht
ausgesat, a säi Geescht ass
geschloen a betraff ënner dem
sichen Afloss vum Geescht vu
Gott. Hie leet sech selwer wéi
hien de puren, spotless Charakter
vu Christus kuckt.

Wéi de Prophéit Daniel
d'Herrlechkeet ronderëm den
himmlesche Messenger gesinn

huet, deen him geschéckt gouf,
war hien iwwerwältigt mat
engem Gefill vu senger eegener
Schwächt an Onvollstännegkeet.
Beschreift den Effet vun der
wunnerbarer Szen, seet hien: "Et
ass keng Kraaft a mir bliwwen:
well meng Kommlechkeet gouf a
mir a Korraptioun ëmgewandelt,
an ech hunn keng Kraaft
behalen." Daniel 10:8. D'Séil, déi
esou beréiert ass, wäert hir
Egoismus haassen, hir
Selbstléiung ahnen, a wäert
duerch Christus senger
Gerechtegkeet no der Rengheet

vum Häerz sichen, déi am
Aklang mam Gesetz vu Gott an
dem Charakter vu Christus ass.

De Paul seet datt als
"d'Gerechtegkeet beréiert, déi am
Gesetz ass" - sou wäit wéi
baussenzeg Handlung betrëfft -
hien "scholdlos" war (Philippians
3:6); awer wann de geeschtege
Charakter vum Gesetz
ënnerscheet gouf, huet hie sech
als Sënner gesinn. Beurteelt
duerch de Bréif vum Gesetz wéi
d'Männer et op dat äussert
Liewen applizéieren, huet hien

sech vun der Sënn enthal; mee
wéi hien an d'Déift vu sengen
hellege Virschräfte gekuckt huet,
a sech selwer gesinn huet wéi
Gott hie gesinn huet, huet hien
sech an der Vernüderung gebéit
an huet seng Schold zouginn. Hie
seet: "Ech war eemol ouni
d'Gesetz gelieft: awer wéi
d'Gebot koum, ass d'Sënn
erëmbeliewt, an ech sinn
gestuerwen." Réimer 7:9. Wéi
hien déi spirituell Natur vum
Gesetz gesinn huet, ass d'Sënn a
senger richteger Verschlechterung

erschéngt, a säi Selbstschätzung
war fort.

Gott betruecht net all Sennen als
vun der selwechter Gréisst; et
sinn Grad vu Schold a Seng
Schätzung, wéi och an deem vum
Mensch; awer wéi deen oder
deen falschen Handelen an den
Ae vun de Mënsche schéngen,
keng Sënn ass kleng an den Ae
vu Gott. Dem Mensch seng
Uerteel ass deelweis,
onvollstänneg; mä Gott schätzt
all Saache wéi se wierklech sinn.
Den Drenker gött veruecht a gött

gesot, datt seng Sënn hien aus dem Himmel ausschléisst; iwverdeems Stolz, Egoismus, an covetousness ze oft ginn unrebuked. Awer dës sinn Sënnen, déi besonnesch fir Gott beleidegend sinn; well si sinn am Géigesaz zu der Wuelbefannen vu sengem Charakter, zu där onselbstänneger Léift, déi déi ganz Atmosphär vum onfallenen Universum ass. Deen an e puer vun de gréissere Sënne fällt, kann e Gefill vu senger Schimmt an Aarmut a säi Bedierfnes fir d'Gnod vu Christus fillen; mee

Stolz fillt kee Besoin, an esou mécht et d'Häerz géint Christus zou an déi onendlech Segen, déi hien komm ass.

Den aarme Publican, dee gebiet huet: "Gott sief mir e Sënner barmhärzlech" (Luke 18:13), huet sech als e ganz béise Mann ugesinn, an anerer hunn hien am selwechte Liicht gekuckt; mee hien huet seng Nout gefillt, a mat senger Belaaschtung vu Schold a Schimmt ass hien viru Gott komm, fir seng Barmhärzegkeet ze froen. Säin Häerz war oppe fir

de Geescht vu Gott fir seng
gnädeg Aarbecht ze maachen an
hie befreit vun der Muecht vun
der Sënn. Dem Pharisäer säi
boastful, selbstgerecht Gebied
huet gewisen datt säin Häerz
géint den Afloss vum Hellege
Geescht zougemaach war. Wéinst
senger Distanz vu Gott huet hie
kee Sënn vu senger eegener
Verschmötzung, am Géigesaz zu
der Perfektioun vun der
göttlecher Hellegkeet. Hien huet
kee Besoin gefillt, an hien huet
näischt kritt.

Wann Dir Är Sännlechkeet gesitt,
waart net fir Iech selwer besser ze
maachen. Wéi vill ginn et, déi
mengen, si sinn net gutt genuch
fir zu Christus ze kommen.

Erwaart Dir besser ze ginn
duerch Är eegen Efforten? "Kann
den Äthiopier seng Haut
änneren, oder de Leopard seng
Flecken? da kënnt dir och gutt
maachen, déi gewinnt sinn Béisen
ze maachen." Jeremia 13:23. Et
gëtt Hëllef fir eis nëmmen a Gott.
Mir däerfen net op méi staark
Iwwerzeegungen waarden, op
besser Chancen oder op méi

helleg Temperamenter. Mir
kënnen näischt vun eis selwer
maachen. Mir müssen zu
Christus kommen esou wéi mir
sinn.

Mee loosst kee sech selwer
täuschen mam Gedanke, datt
Gott, a senger grousser Léift a
Barmhärzegkeet, nach ëmmer
déi Verweiger vu senger Gnod
retten. Déi iwwerschësseg Sënn
vu Sënn kann nëmmen am Liicht
vum Kräiz geschat ginn. Wann
d'Männer drängen datt Gott ze
gutt ass fir de Sënner ofzeginn,

loosst se op Golgata kucken. Et war well et keng aner Manéier gouf, wéi de Mënsch gerett ka ginn, well ouni dëst Opfer et fir d'Mënschheet onméiglech war, aus der defiléierender Kraaft vun der Sënn ze flüchten an an d'Kommunioun mat hellege Wesen erënzestellen - fir si erëm onméiglech Deel vum geeschtege Liewen ginn, - et war dowéinst, datt de Christus d'Schold vun den Ongehorsamen op sech geholl huet an am Plaz vum Sënner gelidden huet. D'Léift an d'Leed an den Doud vum Jong vu

Gott beweisen all vun der
schrecklecher Enormitéit vun der
Sënn an erklären datt et keng
Flucht vu senger Kraaft gött, keng
Hoffnung op dat méi héicht
Liewen, awer duerch
d'Soumissioun vun der Séil u
Christus.

Déi impenitent entschëllegt sech
heiansdo andeems se vu
beruffleche Chrëschten soen: "Ech
sinn esou gutt wéi si. Si sinn net
méi selbstverleegend, sober oder
virsiichteg an hirem Verhalen wéi
ech. Si gär Genoss a

Selbstverständlechkeet sou wéi ech." Sou maachen se d'Feeler vun aneren eng Excuse fir hir eege Vernoléissegung vun der Pflicht. Awer d'Sënnen an d'Mängel vun aneren entschëllegen keen, well den Här huet eis net e falscht mënschlecht Muster ginn. De spotless Jong vu Gott ass als eist Beispill ginn, an déi, déi sech iwwer de falsche Kurs vu beruffleche Chrëschte beschwéieren, sinn déi, déi besser Liewen a méi nobel Beispiller solle weisen. Wann se sou eng héich Virstellung hunn, wat e

Chrëscht soll sinn, ass hir eege
Sënn net sou vill méi grouss? Si
wëssen wat richtig ass, a
refuséieren et awer ze maachen.

Opgepasst op Ausstelle. Setzt
d'Aarbecht net of fir Är Sënnen ze
verloossen a Rengheet vum
Häerz duerch Jesus ze sichen. Hei
ass wou Dausende vun Dausende
zu hirem éiwege Verloscht falsch
gemaach hunn. Ech wäert hei net
op d'Kürzegkeet an
d'Onsécherheet vum Liewen
ophalen; awer et gött eng
schrecklech Gefor - eng Gefor, déi

net genuch verstanen ass - an der
Verzögerung fir der plädéierend
Stëmm vum Gottes Hellege
Geescht z'ënnerhalen, an der Wiel
fir a Sënn ze liewen; fir esou dës
Verspéidung wierklech ass.
D'Sënn, egal wéi kleng et
geschätzt gött, kann nëmme mat
der Gefor vum onendleche
Verloscht verwéckelt ginn. Wat
mir net iwwerwannen, wäert eis
iwwerwannen an eis
Zerstéierung auswierken.

Den Adam an d'Eva hunn sech
selwer iwwerzeegt datt an esou

enger klenger Saach wéi d'Essen
vun der verbuedener Uebst et net
sou schrecklech Konsequenze
kéint entstoen wéi Gott
deklaréiert huet. Awer dës kleng
Matière war d'Iwwerleeung vum
Gottes onverännerlechen an
hellege Gesetz, an et huet de
Mënsch vu Gott getrennt an
d'Iwwerschwemmung vum
Doud opgemaach an onerzielt
Wee op eiser Welt. Alter no Alter
ass vun eiser Äerd e
kontinuéierleche Gejäiz vu Trauer
eropgaang, an d'ganz Schöpfung
kräizt a leeft zesummen a Péng

als Konsequenz vun der
Ongehorsamkeet vum Mënsch.
Den Himmel selwer huet
d'Auswierkunge vu senger
Rebellioun géint Gott gefillt.
Calvary steet als Gedenkminutt
vum erstaunlechen Opfer
erforderlech fir d'Iwwerdroung
vum göttleche Gesetz ze versoen.
Loosst eis d'Sënn net als eng
trivial Saach betruechten.

All Handlung vun der
Iwwertriedung, all
Vernoléissegung oder Oflehnung
vun der Gnod vu Christus,

reagéiert op Iech selwer; et ass
d'Häerz härt, de Wëllen ze
verdréinen, d'Verständnis ze
verholéissegen, an net nëmmen
Iech manner geneigt ze ginn, mee
manner fäeg ze ginn, dem zaarten
Usprouch vum Gottes Hellege
Geescht.

Vill berouegen e besuergt
Gewësse mam Gedanken, datt se
e Béisekurs änneren kënnen
wann se wielen; datt si mat den
Invitatiounen vun der
Barmhärzegkeet kierzen, an
awer ëmmer erëm beandrockt

sinn. Si mengen datt nodeems se trotz dem Geescht vun der Gnod gemaach hunn, nodeems se hiren Afloss op d'Säit vum Satan gegoss hunn, an engem Moment vu schrecklecher Extremitéit kënnen se hire Kurs änneren. Mä dëst ass net sou einfach gemaach. D'Erfahrung, d'Erzéiung, vun enger Liewensdauer, huet de Charakter esou grëndlech geformt, datt wéineg dann d'Bild vum Jesus wëllen kréien.

Och eng falsch

Charaktereigenschaft, ee sënnegt

Wonsch, bestänneg geschätzt,
wäert schlussendlech all d'Kraaft
vum Evangelium neutraliséieren.
All sännlech Genoss stäerkt
d'Aversioun vun der Séil géint
Gott. De Mann, deen eng
onglécklech Hardihood
manifestéiert, oder eng stolid
Gläichgëltegkeet zu göttlecher
Wourecht, ernimmt awer d'Ernte
vun deem, wat hie selwer gesaat
huet. An der ganzer Bibel gött et
keng méi ängschtlech Warnung
géint de Béisen ze brieche wéi
d'Wierder vum weise Mann, datt
de Sënner "mat de Schnouer vu

senge Sennen gehale gött." Spréch
5:22.

Christus ass bereet eis vun der
Senn befreit ze loossen, awer
Hien forcéiert de Wëllen net; a
wann duerch persistent
Transgressioun de Wëllen selwer
ganz op Béisen gebéit ass, a mir
wëllen net fräigelooss ginn, wa
mir seng Gnod net akzeptéieren,
wat kann Hien méi maachen? Mir
hunn eis selwer zerstéiert duerch
eis determinéiert Oflehnung vu
Seng Léift. „Kuckt, elo ass déi
akzeptéiert Zäit; kuck, elo ass den

Dag vun der Erléising." "Haut wann Dir seng Stëmm héiert, härt Är Häerzer net." 2 Korinthians 6:2; Hebräer 3:7, 8.

"De Mënsch kuckt op d'äussert Erscheinung, awer den Här kuckt op d'Häerz" - dat mënschlecht Häerz, mat senger konfliktende Gefiller vu Freed a Leed; dat wandernt, verréckt Häerz, dat d'Wunneng vu sou vill Onreinheet a Bedruch ass. 1 Samuel 16:7. Hie weess seng Motiver, seng ganz Intentiounen an Zwecker. Gitt bei Him mat

Ärer Séil all gefierft wéi et ass.
Wéi de Psalmist, werft seng
Kammern op fir dat alles gesinn
Aen, a rifft: "Sich mech, O Gott, a
kennt mäi Häerz: probéiert mech,
a kennt meng Gedanken: a kuckt
ob et e béise Wee a mir ass, a
féiert mech op de Wee éiwegt."
Psalm 139:23, 24.

Vill akzeptéieren eng intellektuell
Relioun, eng Form vu Gottheit,
wann d'Häerz net gereinegt ass.
Loosst et Äert Gebied sinn: "Schaf
a mir e proppert Häerz, O Gott;
an erneiert e richtege Geescht a

mir." Psalm 51:10. Deal wierklech
mat Ärer eegener Séil. Sidd esou
eescht, sou persistent wéi Dir
wier wann Äert stierflecht
Liewen um Spill wier. Dëst ass
eng Saach, déi tëscht Gott an Ärer
eegener Séil geléist gött, fir
d'Éiwegkeet geléist. Eng
vermeintlech Hoffnung, an
näischt méi, wäert Är Ruin
beweisen.

Studéiert Gottes Wuert bietend.
Dat Wuert presentéiert Iech, am
Gesetz vu Gott an dem Liewen
vu Christus, déi grouss

Prinzipien vun der Hellegkeet,
ouni déi "kee Mënsch den Här
gesinn." Hebräer 12:14. Et
iwwerzeegt vun Sënn; et weist
kloer de Wee vun der Erléisung.
Gitt et op wéi d'Stëmm vu Gott,
déi mat Ärer Séil schwätzt.

Wéi Dir d'Enormitéit vun der
Sënn gesitt, wéi Dir Iech selwer
gesäit wéi Dir wierklech sidd, gitt
net op d'Verzweiflung. Et waren
Sënner déi Christus komm ass fir
ze retten. Mir müssen Gott net
mat eis versöhnen, mee - O
wunnerbar Léift! - Gott a Christus

ass "d'Welt mat sech selwer
versöhnt". 2 Korinthisians 5:19. Hie
freet sech duerch seng zaart Léift
d'Häerzer vu senge falsche
Kanner. Keen ierdeschen
Elterendeel kéint esou Gedold
mat de Feeler a Feeler vu senge
Kanner sinn, wéi Gott mat
deenen, déi hie versicht ze retten.
Keen konnt méi zaart mam
Iwwertreder plädéieren. Kee
menschleche Lëpsen hunn
jeemools méi zaarten
Ufuerderunge fir de Wanderer
ausgegoss wéi Hien. All Seng
Verspriechen, Seng Warnungen,

sinn nēmmen d'Atmung vun
oniwwersiichtlecher Léift.

Wann de Satan kēnt fir Iech ze
soen datt Dir e grouse Sēnner
sidd, kuckt op Äre Erléiser a
schwätzt vu senge Verdéngschter.
Dat wat Iech hēlleft ass op Sāi
Liicht ze kucken. Erkennt Är
Sēnn, awer sot dem Feind datt
"Christus Jesus an d'Welt komm
ass fir Sēnner ze retten" an datt
Dir duerch seng matchlos Léift
gerett ka ginn. 1 Timothy 1:15. De
Jesus huet dem Simon eng Fro
gestallt iwwer zwee Scholden.

Een huet sengem Här eng kleng Zomm schëlleg, an deen aneren him eng ganz grouss Zomm schëlleg; awer hien huet hinnen zwee verzeien, a Christus huet de Simon gefrot, wéi eng Scholden säin Här am meeschte gär hätt. De Simon huet geäntwert: "Deen, deen hien am meeschten verzeit huet." Luke 7:43. Mir ware grouss Sënner, awer Christus ass gestuerwen fir datt mir verginn kënne ginn. D'Verdéngschter vu sengem Opfer si genuch fir dem Papp an eisem Numm ze presentéieren. Déi, déi hien am

meeschte verzeien huet, wäerten
Him am meeschte gär hunn, a
wäerten am nootste bei sengem
Troun stoe fir Him fir seng grouss
Léift an onendlech Opfer ze
luewen. Et ass wa mir d'Léift vu
Gott am meeschte verstinn, datt
mir d'Sënnlechkeet vun der Sënn
am Beschten realiséieren. Wa mir
d'Längt vun der Kette gesinn, déi
fir eis entlooss gouf, wa mir
eppes vun der onendlecher Affer
verstinn, déi de Christus an eisem
Numm gemaach huet, ass
d'Häerz mat Zäertlechkeet a
Contrition geschmollt.

Kapitel 4 - Beicht

"Wie seng Sënnen ofdeckt, wäert net liewen, awer deen, dee se bekennt a verléisst, wäert Barmhärzegkeet hunn." Spréch 28:13.

D'Konditioune fir Barmhärzegkeet vu Gott ze kréien sinn einfach a gerecht a raisonnabel. Den Här verlaangt eis net eng schlëmm Saach ze maachen fir datt mir d'Verzeiung vun der Sënn kënne kréien. Mir brauchen net laang an traureg

Pilgerreesen ze maachen, oder
schmerzhaftige Penancen ze
maachen, fir eis Séilen dem Gott
vum Himmel ze luewen oder eis
Iwwertriedung ze befreien; mee
deen, dee seng Sënn bekennt a
verléisst, wäert Barmhärzegkeet
hunn.

Den Apostel seet: "Bekannt Är
Feeler een zu aneren, a biet een fir
deen aneren, fir datt Dir geheelt
gëtt." James 5:16. Bekennt Är
Sënnen zu Gott, deen nëmmen
hinnen verzeien kann, an Är
Feeler un een aneren. Wann Dir

Äre Frënd oder Noper beleidegt
hutt, musst Dir Äert falsch
unerkennen, an et ass seng Pflicht
Iech fräi ze verzeien. Da sollt Dir
d'Verzeiung vu Gott sichen, well
de Brudder, deen Dir blesséiert
hutt, ass d'Besätz vu Gott, a wann
Dir him verletzt hutt, hues du
géint säi Schöpfer a sengem
Erléiser gesënnegt. De Fall gött
virum eenzege richtege
Mediateur bruecht, eise groussen
Hohepriister, deen "an alle
Punkte versicht gouf wéi mir
sinn, awer ouni Sënn", an deen
"mat dem Gefill vun eise

Schwiereregkeete beréiert ass", a fäeg ass ze botzen vun all Fleck vun Ongerechtegkeet. Hebräer 4:15.

Déi, déi hir Séilen net viru Gott benodeelegt hunn an hir Schold unerkennen, hunn nach net déi éischt Bedingung vun der Akzeptanz erfëllt. Wa mir déi Berouegung net erliewt hunn, déi net ze berouegen ass, an net mat enger richteger Ernidderung vun der Séil an der Brokenheet vum Geescht eis Sënnen zouginn hunn, eis Ongerechtegkeet

abhorren, hu mir ni wierklech no
der Verzeiung vun der Sënn
gesicht; a wa mir ni gesicht hunn,
hu mir ni de Fridde vu Gott
fonnt. Deen eenzege Grond firwat
mir keng Verzeiung vu Sënnen
hunn, déi vergaange sinn, ass
datt mir net gewëllt sinn eis
Häerzer ze bescheiden an
d'Konditiounen vum Wuert vun
der Wourecht ze respektéieren.
Explizit Instruktiounen ginn
iwwe dëst Thema gemaach.
Beicht vun der Sënn, ob
ëffentlech oder privat, soll
häerzlech a fräi ausgedréckt ginn.

Et ass net aus dem Sënner
gefuerdert ze ginn. Et soll net op
eng flippanant a suergfälteg
Manéier gemaach ginn, oder vun
deenen gezwongen ginn, déi kee
realiséiere Sënn vum abhorrent
Charakter vun der Sënn hunn.
D'Beicht, déi d'Ofdriewung vun
der innerste Séil ass, fënnt de Wee
zum Gott vum onendleche
Schued. De Psalmist seet: "Den
HÄR ass no bei deenen, déi vun
engem gebrachent Häerz sinn; a
rett déi, déi aus engem berouegte
Geescht sinn." Psalm 34:18.

Richtig Beicht ass ëmmer vun engem spezifesche Charakter, an erkennt besonnesch Sënnen. Si kënne vun esou enger Natur sinn, datt se nëmme viru Gott bruecht ginn; si kënne Feeler sinn, déi Leit solle zouginn, déi duerch si verletzt hunn; oder si kënne vun engem öffentleche Charakter sinn, a sollen dann als öffentlich zouginn. Awer all Beicht soll definitiv an zum Punkt sinn, déi ganz Sënnen unerkennen, un deenen Dir schëlleg sidd.

An den Deeg vum Samuel sinn
d'Israeliten vu Gott wandern. Si
hunn d'Konsequenze vun der
Sënn gelidden; well si hunn hire
Glawen u Gott verluer, hir
Verständnis vu Senger Kraaft a
Wäisheet verluer fir d'Natioun ze
regéieren, hunn hiert Vertrauen a
Seng Fäegkeet verluer seng Saach
ze verdeedegen an ze bestätegen.
Si hu sech vum grouse
Herrscher vum Universum
ëmgedréit a wollte regéiert ginn
wéi d'Natiounen ronderëm si
waren. Ier se Fridde fonnt hunn,
hunn se dës definitiv Beicht

gemaach: "Mir hunn all eis
Sënnen dëst Béist bäigefüügt, fir
eis e Kinnek ze froen." 1 Samuel
12:19. Déi ganz Sënn, vun där se
veruerteelt goufen, huet missen
zouginn. Hir Ondankbarkeet
huet hir Séilen ënnerdréckt an se
vu Gott ofgetrennt.

Beicht gött fir Gott net akzeptabel
ouni oprecht Berouegung a
Reformatioun. Et muss décidéiert
Ännerungen am Liewen ginn;
alles wat Gott beleidegend ass
muss ewechgehäit ginn. Dëst
wäert d'Resultat vun echtem

Trauer fir d'Sënn sinn.

D'Aarbecht, déi mir vun eiser Säit
musse maachen, steet kloer virun
eis: „Wäsch dech, mach dech
propper; setzt dat Béist vun Ären
Handlungen aus virun mengen
Aen ewech; ophalen Béisen ze
maachen; léiere gutt ze maachen;
sichen Uerteel, entlaaschten den
Ënnerdréckten, Riichter déi
Papplos, plädéiert fir d'Witfra.
Jesaja 1:16, 17. "Wann de Béisen
d'Vesprieche restauréieren, gitt
erëm, datt hien geklaut huet, gitt
an d'Statute vum Liewen, ouni
Ongerechtegkeet ze maachen; hie

wäert sécher liewen, hie wäert
net stierwen." Hesekiel 33:15. De
Paul seet, a schwätzt iwwer
d'Aarbecht vun der Berouegung:
"Dir hutt traureg no enger
göttlecher Zort, wéi eng
Virsiichtegkeet et an Iech
gemaach huet, jo, wat fir Iech
selwer, jo, wéi eng Roserei, jo, wéi
eng Angscht, jo, wéi eng
häerzlech Wonsch, jo, wat Äifer,
jo, wat Revanche! An alles hutt
Dir Iech guttgeheescht fir kloer
an dëser Saach ze sinn. 2
Korinthians 7:11.

Wann d'Sënn d'moralesch
Perceptioun gestoppt huet,
erkennt de Ongerechter d'Mängel
vu sengem Charakter net an
erkennt d'Enormitéit vum Béisen,
deen hien engagéiert huet; an
ausser wann hien der
iwwerzeegend Kraaft vum
Hellege Geescht nozeginn, bleibt
hien an deelweis Blannheet fir
seng Sënn. Seng Beichten sinn net
oprecht an eescht. Zu all
Unerkennung vu senger Schold
füügt hien eng Entschëllegung
zur Entschëllegung vu sengem
Kurs, an erkläert datt wann et net

fir bestëmmten Ëmstänn
gewiescht wier, hätt hien dat oder
dat net gemaach, fir deen hie
reprochéiert gött.

Nodeems den Adam an d'Eva
vun der verbuedener Uebst giess
hunn, ware si mat engem Gefill
vu Schimmt an Terror geféllt. Am
Ufank war hir eenzeg Gedanke
wéi se hir Sënn entschëllegen an
dem gefaartten Doudesuerdnung
entkommen. Wéi den Här iwwer
hir Sënn gefrot huet, huet den
Adam geäntwert, an d'Schold
deelweis op Gott an deelweis op

säi Begleeder geluecht: "Déi Fra, déi s du bei mir ginn hues, si huet mir vum Bam ginn, an ech hunn giess." D'Fra huet d'Schlaang op d'Schlaang geluecht, a gesot: "D'Schlaang huet mech verfouert, an ech hunn giess." Genesis 3:12, 13. Firwat hutt Dir d'Schlaang gemaach? Firwat hutt Dir him erliewt an Eden ze kommen? Dëst waren d'Froen, déi an hirer Entschëllegung fir hir Sënn implizéiert sinn, an domat Gott mat der Verantwortung vun hirem Fall opzekloen. De Geescht vun der Selbstgerechtegkeet

staamt am Papp vun de Ligen a
gouf vun all de Jongen a
Meedercher vum Adam
ausgestallt. Confessions vun
dëser Uerdnung sinn net vum
göttleche Geescht inspiréiert a
wäert fir Gott net akzeptabel
ginn. Richtig Berouegung féiert e
Mann fir seng Schold selwer ze
droen an et ouni Täuschung oder
Hypokrisie unzeerkennen. Wéi
den aarme Publican, deen net sou
vill wéi seng Aen an den Himmel
ophiewen, wäert ruffen: "Gott sief
mir e Sënner barmhärzlech," an
déi, déi hir Schold unerkennen,

wäerte gerechtfäerdeg ginn, well
de Jesus wäert säi Blut am
Numm plädéieren. déi berouegt
Séil.

D'Beispiller am Gottes Wuert vun
der éierlecher Berouegung an der
Ermuerdung verroden e Geescht
vu Beicht, an deem et keng
Entschëllegung fir d'Sënn oder
d'Selbstgerechtfertegung gött. De
Paul huet net gesicht fir sech
selwer ze schützen; hie molt seng
Sënn a sengem däischersten
Téin, probéiert net seng Schold ze
reduzéieren. Hie seet: "Vill vun

den Hellegen hunn ech am
Prisong zougemaach, nodeems
ech Autoritéit vun den
Hohepriister kritt hunn; a wéi se
ëmbruecht goufen, hunn ech
meng Stëmm géint si ginn. An
ech hunn se dacks an all Synagog
bestrooft, an si gezwongen ze
blaspheméieren; a wéi ech extrem
rosen géint si sinn, hunn ech se
verfollegt souguer bis zu frieme
Stied. Akten 26:10, 11. Hien zéckt
net ze erklären datt "Christus
Jesus an d'Welt koum fir Sënner
ze retten; vun deenen ech Chef
sinn." 1 Timothy 1:15.

Dat bescheiden a gebrachent Häerz, ännerdréckt duerch echt Berouegung, wäert eppes vun der Léift vu Gott an d'Käschte vu Golgata schätzen; a wéi e Jong e léiwe Papp bekennt, sou wäert de wierklech berouegt all seng Sënne viru Gott bréngen. An et ass geschriwwen: "Wa mir eis Sënne bekennen, ass hien trei a gerecht fir eis eis Sennen ze verzeien an eis vun all Ongerechtegkeet ze botzen." 1 John 1:9.

Kapitel 5 - Konsekratioun

D'Vesprieche vu Gott ass: "Dir wäert mech sichen a mech fannen, wann Dir no mech mat Ärem ganzen Häerz sichen."
Jeremia 29:13.

Dat ganz Häerz muss Gott zouginn ginn, oder d'Verännerung kann ni an eis gemaach ginn, duerch déi mir op seng Ähnlechkeet restauréiert ginn. Vun der Natur si mir vu Gott auserneen. Den Hellege Geescht beschreift eisen Zoustand

an esou Wierder wéi dës: "Doud a Scholden a Sënnen;" "de ganze Kapp ass krank, an d'ganz Häerz ass schwaach." "Keng Gesondheet dran." Mir si festgehalten an der Strof vum Satan, "vun him op säi Wëllen gefaange geholl." Epheser 2:1; Jesaja 1:5, 6; 2 Timothy 2:26. Gott wëll eis heelen, eis befreien. Awer well dëst eng ganz Transformatioun erfuerdert, eng Erneuerung vun eiser ganzer Natur, musse mir eis ganz him noginn.

De Krich géint Selbst ass déi
gréisste Schluecht déi jeemools
gekämpft gouf. D'Nozeginn vum
Selbst, alles op de Wëlle vu Gott
ofzeginn, erfuerdert e Kampf;
awer d'Séil muss Gott
ënnerwerfen ier se an Hellegkeet
erneiert ka ginn.

D'Regierung vu Gott ass net, wéi
de Satan et géif schéngen, op
enger blanner Soumissioun
gegrënnt, eng onverständlech
Kontroll. Et appelléiert dem
Intellekt an dem Gewëssen.

"Komm elo, a loosst eis zesumme

redenéieren" ass dem Schöpfer
seng Invitatioun un d'Wesen, déi
hie gemaach huet. Jesaja 1:18.
Gott zwéngt net de Wëlle vu
senge Kreaturen. Hien kann net
eng Hommage akzeptéieren, déi
net gewëllt an intelligent gött.
Eng einfach gezwongen
Soumissioun géif all real
Entwécklung vu Geescht oder
Charakter verhënneren; et géif de
Mënsch e just Automat maachen.
Dat ass net den Zweck vum
Schöpfer. Hie wënscht datt de
Mënsch, d'Krounabecht vu
senger kreativer Kraaft, déi

héchst méiglech Entwécklung
erreechen. Hie stellt eis d'Héicht
vu Segen op, op déi Hien eis
duerch seng Gnod bréngt. Hien
invitéiert eis eis selwer him ze
ginn, fir datt hien säi Wëllen an
eis ka schaffen. Et bleift fir eis ze
wielen ob mir aus der
Knechtschaft vun der Sënn befreit
ginn, fir déi glorräich Fräiheet
vun de Jonge vu Gott ze deelen.

Wa mir eis Gott ginn, müsse mir
onbedéngt alles opginn, wat eis
vun Him trennt. Dofir seet de
Retter: "Wien och ëmmer vun

iech ass, deen net alles verléisst,
wat hien huet, hie kann net mäi
Jünger sinn." Luke 14:33. Wat och
ëmmer d'Häerz vu Gott
ewechezéien, muss opginn ginn.
Mammon ass den Idol vu ville.
D'Léift vu Suen, de Wonsch no
Räichtum, ass déi gellen Kette déi
se mam Satan bindt. Ruff a
weltlech Eier gi vun enger anerer
Klass veréiert. D'Liewen vun der
egoistescher Liichtegkeet a
Fräiheet vu Verantwortung ass
den Idol vun aneren. Awer dës
slavesch Bands mussen gebrach
ginn. Mir kënnen net d'Halschent

vum Här an d'Halschent vun der Welt sinn. Mir sinn net Gottes Kanner ausser mir sinn esou ganz.

Et ginn déi, déi bekennen Gott ze déngen, wärend se op hir eegen Efforte vertrauen fir säi Gesetz ze befollegen, e richtege Charakter ze bilden an d'Erléisung ze sécheren. Hir Häerzer ginn net vun engem déiwe Sënn vun der Léift vu Christus bewegt, awer si sichen d'Flichte vum chrëschtliche Liewen ze maachen wéi dat wat Gott vun hinnen

erfuerdert fir den Himmel ze gewannen. Esou Relioun ass näischt wäert. Wann de Christus am Häerz wunnt, wäert d'Séil sou mat senger Léift geféllt sinn, mat der Freed vun der Gemeinschaft mat Him, datt et him festhält; an an der Iwwerleeung vun Him, Self wäert vergiess ginn. Léift zu Christus wäert de Fréijoer vun der Handlung sinn. Déi, déi d'beschränkend Léift vu Gott fillen, froen net wéi wéineg ka ginn fir d'Ufuerderunge vu Gott z'erreechen; si froen net fir den niddregsten Standard, mee zielen

op perfekt Konformitéit mam
Wëlle vun hirem Erléiser. Mat
eeschte Wonsch ginn se alles of a
manifestéieren en Interessi
proportional zum Wäert vum
Objet deen se sichen. E Beruff vu
Christus ouni dës déif Léift ass
just Diskussioun, dréchen
Formalitéit, a schwéier Drudgery.

Fillt Dir datt et en ze grouss
Opfer ass fir Christus alles ze
ginn? Stellt Iech selwer d'Fro:
"Wat huet de Christus fir mech
ginn?" De Jong vu Gott huet alles
- Liewen a Léift a Leed - fir eis

Erléising ginn. A kann et sinn
datt mir, déi onwürdeg Objete vu
sou grousser Léift, eis Häerzer
vun Him zréckhalen? All
Moment vun eisem Liewen hu
mir deelgeholl vun de Segen vu
senger Gnod, an aus dësem
Grond kënne mir d'Tiefe vun
Ignoranz a Misär net voll
erkennen, aus deem mir gerett gi
sinn. Kënne mir op Hien kucken,
deen eis Sënnen duerchgebrach
hunn, an awer bereet sinn trotz
all Seng Léift an Opfer ze
maachen? Am Hibeléck vun der
onendlecher Ernidderung vum

Här vun der Herrlechkeet, solle
mir murmelen, well mir nëmmen
duerch Konflikt a
Selbstverschlechterung an
d'Liewen erakommen?

D'Ufro vu villen houfregen
Häerzen ass: "Firwat muss ech a
Berouegung an Ermuerdung
goen ier ech d'Versécherung vu
menger Akzeptanz mat Gott
hunn?" Ech weisen Iech op
Christus. Hie war ouni Sënn, an,
méi wéi dëst, Hie war de Pränz
vum Himmel; awer am Numm
vum Mënsch gouf hien Sënn fir

d'Course. "Hie gouf mat de
Vertreter gezielt; an hien huet
d'Sënn vu ville gedroen, an huet
d'Fürbitte fir d'Iwwertreder
gemaach. Jesaja 53:12.

Awer wat gi mir op, wa mir alles
ginn? E sënnegt verschmotzt
Häerz, fir de Jesus ze
purifizéieren, duerch säin eegent
Blutt ze botzen an duerch seng
matchlos Léift ze retten. An awer
mengen d'Männer et schwéier
alles opzeginn! Ech schumme
mech et geschwat ze héieren,
geschummt et ze schreiwen.

Gott verlaangt eis net alles
opzeginn wat et fir eist Bescht ass
ze behalen. An allem wat Hien
mécht, huet hien d'Wuelbefannen
vu senge Kanner am Siicht. Géif
datt all déi, déi de Christus net
gewielt hunn, mierken datt hien
eppes vill besseres hinnen ze
bidden huet wéi se fir sech selwer
sichen. De Mënsch mécht seng
eege Séil déi gréisste Verletzung
an Ongerechtegkeet, wann hien
denkt an handelt géint de Wëlle
vu Gott. Keng richteg Freed kann
am Wee fonnt ginn, dee

verbueden ass vun Him, dee weess wat am Beschten ass an dee fir d'Wuel vu senge Kreaturen plangt. De Wee vun der Transgressioun ass de Wee vu Misär an Zerstäierung.

Et ass e Feeler de Gedanken ze begeeschteren datt Gott frou ass seng Kanner ze gesinn leiden. Den ganzen Himmel ass interesséiert fir d'Gléck vum Mensch. Eisen himmlesche Papp mécht d'Avenues vu Freed fir keng vu senge Kreaturen zou. Déi göttlech Ufuerderunge fuerderen

eis op dës Indulgenzen ze vermeiden, déi Leed an Enttäuschung bréngen, déi eis d'Dier vu Gléck an Himmel zoumaachen. De Erléiser vun der Welt akzeptéiert Männer wéi se sinn, mat all hire Wënsch, Onvollstännegkeeten a Schwächen; an Hien wäert net nëmme vu Sënn botzen an Erléisung duerch säi Blut ginn, mee wäert d'Häerzverlaangen vun all zefridden stellen, déi zoustëmmen Säi Joch ze droen, Seng Belaaschtung ze droen. Et ass säin Zweck fir all Fridden a

Rou ze vermëttelen, déi bei Him kommen fir d'Brout vum Liewen. Hien erfuerdert eis nëmmen déi Aufgaben auszuféieren, déi eis Schrëtt op Héichte vu Gléck féieren, op déi déi ongehéierlech ni erreechen kënnen. Dat richtegt, glécklecht Liewen vun der Séil ass de Christus bannen ze bilden, d'Hoffnung vun der Herrlechkeet.

Vill froe sech: "Wéi soll ech d'Ofginn vu mir Gott maachen?" Dir wëllt Iech selwer Him ze ginn, awer Dir sidd schwaach an

der moralescher Kraaft, an der
Sklaverei fir Zweifel, a
kontrolléiert duerch
d'Gewunnechten vun Ärem
Liewen vun der Sënn. Är
Verspriechen a Resolutiounen si
wéi Sand Seeler. Dir kënnt Är
Gedanken, Är Impulser, Är
Affektoun net kontrolléieren.
D'Wësse vun Äre gebrochene
Verspriechen a forfeited
Verspriechen schwächt Äert
Vertrauen an Ärer eegener
Éierlechkeet, a bewierkt Iech ze
fillen datt Gott dech net
akzeptéiere kann; mee du

brauchs net ze verzweifelen. Wat Dir musst verstoen ass déi richtig Kraaft vum Wëllen. Dëst ass d'Regierungsmuecht an der Natur vum Mënsch, d'Muecht vun der Entscheidung oder der Wiel. Alles hänkt vun der richteger Handlung vum Wëllen of. D'Kraaft vu Choix huet Gott de Männer ginn; et ass hir ze trainéieren. Dir kënnt Äert Häerz net änneren, Dir kënnt aus Iech selwer Gott seng Häerzenheet ginn; mä Dir kënnt wielen Him ze déngen. Dir kënnt Him Äre Wëllen ginn; Hie wäert dann an

dir schaffen ze wëllen an ze
maachen no sengem gudde
Freed. Sou wäert Är ganz Natur
ënner der Kontroll vum Geescht
vu Christus bruecht ginn; Är
Häerzenheet wäert op Him
zentréiert sinn, Är Gedanken
wäerten an Harmonie mat Him
sinn.

Wünsch fir Guttheet an
Hellegkeet si richteg sou wäit wéi
se goen; mä wann Dir hei
ophalen, si wäert näischt
profitéieren. Vill wäerte verluer
goen während se hoffen a wëllen

Chrëschten sinn. Si kommen net
op de Punkt fir de Wëlle vu Gott
ze ginn. Si wielen elo net
Chrëschten ze sinn.

Duerch déi richteg Ausübung
vum Wëllen kann eng ganz
Ännerung an Ärem Liewen
gemaach ginn. Andeems Dir Äre
Wëlle fir Christus opginn,
verbënnt Dir Iech mat der
Muecht déi iwwer all Fürstentum
a Muecht ass. Dir wäert Kraaft
vun uewen hunn fir Iech stänneg
ze halen, an domat kënnt Dir
duerch konstante Kapital u Gott

erlaabt dat neit Liewen ze liewen,
och d'Liewe vum Glawen.

Kapitel 6 - Glawen an Akzeptanz

Wéi Äert Gewesse vum Hellege
Geescht beschleunegt gouf, hutt
Dir eppes vum Béise vun der
Sënn gesinn, vu senger Kraaft,
senger Schold, hirem Wee; an Dir
kuckt op et mat Abhorrence. Dir
fillt datt d'Sënn dech vu Gott
getrennt huet, datt Dir an
d'Kraaft vum Béise sidd. Wat Dir
méi kämpft fir ze flüchten, wat
Dir méi Är Hëllelosegkeet
erkennt. Är Motiver sinn onrein;
däin Häerz ass onrein. Dir gesitt

datt Äert Liewen mat Egoismus a
Sënn gefällt ass. Dir verlaangt
verginn ze ginn, gebotzt ze ginn,
befreit ze ginn. Harmonie mat
Gott, Ähnlechkeet mat Him - wat
kënnt Dir maache fir et ze kréien?

Et ass Fridden deen Dir braucht -
dem Himmel seng Verzeiung a
Fridden a Léift an der Séil. Geld
kann et net kafen, Intellekt kann
et net kréien, Wäisheet kann et
net erreechen; Dir kënnt ni vun
Ären eegenen Efforten hoffen et
ze sécheren. Awer Gott bitt Iech
et als Kaddo, "ouni Geld an ouni

Präis." Jesaja 55:1. Et ass ären,
wann Dir wëllt awer Är Hand
aussträichen an se gräifen. Den
Här seet: "Och wann Är Sënne
wéi Scharlachrout sinn, si wäerte
wäiss wéi Schnéi sinn; Och wa se
rout si wéi Karmosin, si solle wéi
Woll sinn." Jesaja 1:18. "Ech ginn
Iech och en neit Häerz, an en neie
Geescht wäert ech an Iech
setzen." Hesekiel 36:26.

Dir hutt Är Sënnen zouginn, an
Dir hutt se am Häerz
ewechgehäit. Dir hutt decidéiert
Iech selwer Gott ze ginn. Gitt elo

bei Him, a frot datt Hien Är
Sënne wäert wäschen an Iech en
neit Häerz ginn. Gleeft dann datt
Hien dëst mécht well Hien
versprach huet. Dëst ass
d'Lektoun déi de Jesus geléiert
huet während hien op der Äerd
war, datt de Kaddo dee Gott eis
versprécht, mir müsse gleewen
datt mir kréien, an et ass eis. De
Jesus huet d'Mënsche vun hire
Krankheeten geheelt, wann se u
seng Kraaft gleewen; Hien huet
hinnen gehollef an de Saachen,
déi se gesinn hunn, an domat
hinnen mat Vertrauen an Him

inspiréiert iwwer Saachen, déi se net gesinn hunn - gefouert datt si u seng Kraaft gleewen fir Sënnen ze verzeien. Dëst sot hien kloer an der Heelung vum Mann, dee krank ass mat Lähmung: "Fir datt Dir wësst datt de Mënschejong d'Muecht op der Äerd huet fir Sënnen ze verzeien, (da seet hien zu de Kranke vun der Lähmung:) Stitt op, huel däi Bett op. , a gitt an däin Haus." Matthäus 9:6. Sou seet och de Johannes den Evangelist, a schwätzt iwwer d'Wonner vu Christus: "Dës sinn geschriwwen, fir datt Dir gleewe

kënnt, datt de Jesus de Christus
ass, de Jong vu Gott; an datt Dir
gleeft datt Dir d'Liewen duerch
säin Numm hutt. John 20:31.

Vun der einfacher Bibelrechnung
wéi de Jesus déi Krank geheelt
huet, kënne mir eppes léieren wéi
mir un Him gleewen fir
d'Verzeiung vu Sënnen. Loosst eis
op d'Geschicht vum Lähmer zu
Bethesda goen. Den aarme Leed
war hëlleflos; hien hat seng
Gliedmaart net fir drësseg-aacht
Joer benotzt. Awer de Jesus huet
him gesot: "Stei op, huel däi Bett

op a gitt." De kranke Mann hätt
vläicht gesot: "Här, wann s du
mech gesond maache wëlls, da
wäert ech däi Wuert befollegen."
Awer nee, hien huet dem
Christus säi Wuert gegleeft,
gegleeft datt hie ganz gemaach
gouf, an hien huet den Effort op
eemol gemaach; hie wollt
spadséieren, an hien huet gaang.
Hien huet op d'Wuert vu
Christus gehandelt, a Gott huet
d'Muecht ginn. Hie gouf ganz
gemaach.

Op déiselwecht Manéier sidd Dir
e Sënner. Dir kënnt Är
vergaangen Sënnen net versoen;
Dir kënnt Äert Häerz net änneren
an Iech helleg maachen. Awer
Gott versprécht dëst alles fir Iech
duerch Christus ze maachen. Dir
gleeft dat Verspriechen. Dir
bekennt Är Sënnen a gitt Iech
Gott. Dir wäert Him déngen. Just
esou sécher wéi Dir dëst maacht,
wäert Gott säi Wuert fir Iech
erfëllen. Wann Dir d'Veersprieche
gleeft, - gleeft datt Dir verginn a
gereinegt sidd, - Gott liwwert
d'Tatsaach; Dir sidd ganz

gemaach, sou wéi de Christus déi paralytesch Kraaft ginn huet fir ze goen, wéi de Mann gegleeft huet datt hien geheelt gouf. Et ass esou wann Dir et gleeft.

Waart net fir ze fillen datt Dir ganz gemach sidd, awer sot: "Ech gleewen et; et ass esou, net well ech et fillen, mee well Gott versprach huet.

De Jesus seet: "Wat och ëmmer Dir wëllt, wann Dir biet, gleeft datt Dir se kritt, an Dir wäert se hunn." Mark 11:24. Et gött eng

Bedingung fir dëst Verspriechechen -
datt mir no dem Wëlle vu Gott
bieden. Awer et ass de Wëlle vu
Gott eis vu Sënn ze botzen, eis zu
senge Kanner ze maachen an eis
et erméiglechen en hellegt
Liewen ze liewen. Also kënne mir
dës Segen froen, a gleewen datt
mir se kréien, a Gott Merci datt
mir se kritt hunn. Et ass eise
Privileg bei de Jesus ze goen a
gereinegt ze ginn, an ouni
Schimmt oder Berou virum
Gesetz ze stoen. "Et gött also elo
keng Veruerteelung fir déi, déi a
Christus Jesus sinn, déi net nom

Fleesch wandelen, mee nom
Geescht." Réimer 8:1.

Vun elo un sidd Dir net Ären
eegenen; Dir sidd mat engem
Präis kaaft. "Dir sidd net erléist
mat korruptiblen Saachen, wéi
Sëlwer a Gold; ... awer mat dem
wäertvollen Blut vu Christus,
wéi vun engem Lämmchen ouni
Fleck an ouni Fleck. 1 Peter 1:18,
19. Duerch dësen einfachen Akt
vu Gott ze gleewen, huet den
Hellege Geescht en neit Liewen
an Ärem Häerz entstanen. Dir
sidd als Kand an d'Famill vu Gott

gebuer, an hien huet dech gär wéi
hien säi Jong gär huet.

Elo, datt Dir Iech dem Jesus ginn
hutt, zitt Iech net zréck, huet Iech
net vun Him ewech, awer sot
Dag fir Dag: „Ech sinn dem
Christus; Ech hu mech him ginn;
a frot Him fir Iech säi Geescht ze
ginn an dech duerch seng Gnod
ze halen. Wéi et ass, andeems Dir
Iech Gott gitt an Him gleeft, datt
Dir säi Kand gött, sou datt Dir an
Him wunnt. Den Apostel seet:
"Wéi dir also de Christus Jesus
den Här ugeholl hutt, esou

wandert dir an Him." Kolosser
2:6.

E puer schéngen ze fillen datt se
op Prouf müsse sinn, a müssen
dem Här beweisen datt se
reforméiert sinn, ier se säi Segen
ufroen können. Awer si können
de Segen vu Gott och elo
behaapten. Si müssen seng Gnod
hunn, de Geescht vu Christus, fir
hir Schwieregkeeten ze hellefen,
oder si können dem Béisen net
widderstoen. De Jesus huet gär
datt mir bei Him kommen wéi
mir sinn, senneg, helleflos,

ofhängeg. Mir kënne mat all eiser Schwächt, eiser Dommheet, eiser Sënnlechkeet kommen, a falen op seng Féiss a Buet. Et ass seng Herrlechkeet eis an de Waffen vu senger Léift ëmzekreien an eis Wonnen ze verbannen, eis vun all Onreinheet ze botzen.

Hei ass wou Dausende versoen; si gleewen net datt de Jesus hinnen perséinlech entschëllegt, individuell. Si huelen Gott net op säi Wuert. Et ass de Privileg vun all deenen, déi d'Konditioune respektéieren, selwer ze wëssen,

datt d'Verzeiung fräi fir all Sënn
verlängert gött. Maacht de
Verdacht ewech datt Gott seng
Versprieche net fir Iech
geduecht sinn. Si si fir all
berouegt Iwwertreder. Kraaft a
Gnod goufen duerch Christus zur
Verfügung gestallt fir vun
Déngscht Engelen un all
gleewege Séil bruecht ze ginn.
Keen ass sou sënnlech datt se net
Stärkt, Rengheet a
Gerechtegkeet am Jesus fannen,
dee fir si gestuerwen ass. Hie
waart fir si vun hire
Kleedungsstécker ze entzéien, déi

mat der Sënn verschmotzt a
verschmotzt sinn, an hinnen déi
wäiss Kleeder vun der
Gerechtegkeet ze setzen; Hien bitt
hinnen liewen an net stierwen.

Gott handelt net mat eis wéi finite
Männer matenee beschäftegen.
Seng Gedanken si Gedanken vu
Barmhärzegkeet, Léift, an
zaartste Matgefill. Hie seet:
"Loosst de Béisen säi Wee
verloossen, an den Ongerechte
seng Gedanken: a loosst hien
zréck bei den HÄR, an hie wäert
him Barmhärzegkeet hunn; a fir

eise Gott, well hie wäert vill
verzeien." "Ech hunn, wéi eng
déck Wollek, Är Iwwerträg
ausgeläscht, an, wéi eng Wollek,
Är Sennen." Jesaja 55:7; 44:22.

"Ech hunn kee Genoss am Doud
vun deem, dee stierft, seet den
HÄR Gott: Dofir dréit dech a
liewen dir." Hesekiel 18:32. De
Satan ass prett fir déi geseent
Versécherung vu Gott ze klauen.
Hie wëll all Glimmer vun
Hoffnung an all Liichtstrahl aus
der Séil huelen; mee du däerfs
him dat net erlaben. Gitt den

Versucher net Ouer, awer sot: "De Jesus ass gestuerwen, fir datt ech liewen. Hien huet mech gär, a wëll net datt ech stierwen. Ech hunn e matgefillten himmlesche Papp; an och wann ech seng Léift mëssbraucht hunn, obwuel d'Segen, déi hie mir ginn huet, verschwend gi sinn, wäert ech opstoen, a bei mäi Papp goen a soen: 'Ech hunn géint den Himmel gesënnegt, a virun dir, a sinn net méi wäertvoll ze sinn. genannt Däi Jong: maach mech als ee vun Denge Loyer.'" De Parabel seet Iech wéi de

Wanderer opgeholl gött: „Wéi hien nach wäit ewech war, huet säi Papp hien gesinn an huet Erbaarmen, ass gelaf a gefall. um Hals, an huet hie Kuss.“ Luke 15:18-20.

Awer och dës Gläichnes, zaart a beréierend wéi et ass, kënnt kuerz fir déi onendlech Matgefill vum himmlesche Papp auszedrécken. Den Här seet vu sengem Prophéit: "Ech hunn dech mat enger éiweger Léift gär: dofir hunn ech dech mat gnädeg Frëndlechkeet gezunn." Jeremia

31:3. Während de Sänner nach wäit
vum Papp sengem Haus ass, seng
Substanz an engem frieme Land
verschwenden, seet dem Papp
säin Häerz iwwer hien; an all
Verlaangen, déi an der Séil
erwächt gött, fir bei Gott
zréckzekommen, ass nëmmen dat
zaart Gebied vu sengem Geescht,
Wooing, Entretien, de Wanderer
an d'Häerz vu Léift vu sengem
Papp ze zéien.

Mat de räiche Versprieche vum
der Bibel virun Iech, kënnt Dir
Plaz ginn ze Zweiwel? Kënnt Dir

gleewen, datt wann den aarme
Sënner verlaangt
zréckzekommen, verlaangt seng
Sënnen ze verloossen, den Här
verhënnert him streng op seng
Féiss a Berouegung ze kommen?
Weg mat esou Gedanken! Näischt
kann Är eege Séil méi schueden
wéi esou eng Konzeptioun vun
eistem himmlesche Papp ze
begeeschteren. Hien haasst
d'Sënn, awer hien huet de Sënner
gär, an hien huet sech selwer an
der Persoun vu Christus ginn, fir
datt all déi gerett gi wieren an
éiweg Segen am Räich vun der

Herrlechkeet hunn. Wéi eng méi staark oder méi zaart Sprooch kéint agestallt ginn wéi Hien gewielt huet fir seng Léift zu eis auszedrécken? Hie seet: "Kann eng Fra hiert Saugekand vergiessen, datt si kee Matgefill huet mat dem Jong vun hirem Gebärmutter? jo, si kënne vergiessen, awer ech wäert dech net vergiessen." Jesaja 49:15.

Kuck op, Dir, déi Zweiwel an Zidderen; well de Jesus lieft, fir eis ze froen. Merci Gott fir de Kaddo vu sengem léiwe Jong a

biet datt Hien net vergeblech fir
Iech gestuerwen ass. De Geesch
invitéiert Iech haut. Kommt mat
Ärem ganzen Häerz op de Jesus,
an Dir kënnt säi Segen ufroen.
Wéi Dir d'Vespriechechen liest,
erënnert Iech datt se den
Ausdrock vun
oniwwersiichtlecher Léift a
Schued sinn. Dat grousst Häerz
vun der onendlecher Léift gött op
de Sënner mat grenzloser
Matgefäll gezunn. "Mir hunn
Erléisung duerch säi Blutt,
d'Verzeiung vu Sënnen." Epheser
1:7. Jo, gleeft nëmmen datt Gott

Ären Helfer ass. Hie wëll säi
moralesche Bild am Mënsch
restauréieren. Wéi Dir bei Him
mat Beicht an Bekeerung no
kënnt, wäert hien Iech mat
Barmhärzegkeet a Verzeiung no
kommen.

Kapitel 7 - Den Test vum Jünger

„Wann iergendeen a Christus ass, ass hien eng nei Kreatur: al Saache sinn vergaangen; kuck, alles ass nei ginn.“ 2 Korinthisians 5:17.

Eng Persoun kann net fäeg sinn déi exakt Zäit oder Plaz ze soen, oder all d'Kette vun Ëmstänn am Prozess vun der Konversioun ze verfolgen; mee dat beweist hien net als onbekéiert. De Christus sot zum Nikodemus: "De Wand bléist wou e lauschtert, an Dir

héiert de Klang dovun, awer Dir
kënnt net soen vu wou e kënnt a
wou e geet: sou ass jiddereen,
deen aus dem Geescht gebuer
ass." Johannes 3:8. Wéi de Wand,
deen onsichtbar ass, awer
d'Auswierkunge vun deem kloer
gesi ginn a gefillt ginn, ass de
Geescht vu Gott a senger
Aarbecht um mënschlecht Häerz.
Déi regeneréierend Kraaft, déi
kee mënschlecht Ae gesäit, bréngt
en neit Liewen an der Séil; et
schaaft en neit Wiesen am Bild vu
Gott. Wärend d'Aarbecht vum
Geescht roueg an onmerkbar ass,

sinn hir Effekter manifestéiert.
Wann d'Häerz vum Geescht vu
Gott erneiert gouf, wäert
d'Liewen der Tatsaach Zeien.
Iwwerdeems mir näischt maache
kënnen fir eis Häerzer ze änneren
oder eis an Harmonie mat Gott ze
bréngen; wärend mir guer net op
eis selwer oder eis gutt Wierker
vertrauen, wäert eist Liewen
opdecken ob d'Gnod vu Gott an
eis wunnt. Eng Ännerung wäert
am Charakter gesi ginn, de
Gewunnechten, de
Verfollegungen. De Kontrast
wäert kloer sinn an entscheet

tëscht wat se waren a wat se sinn.
De Charakter gëtt opgedeckt, net
duerch heiansdo gutt Doten an
heiansdo Mëssbrauch, mee
duerch d'Tendenz vun de
gewéinleche Wieder an Akten.

Et ass richtig datt et eng
baussenzeg Korrektheit vun der
Deportatioun ka sinn ouni
d'Erneuerung vu Christus. D'Léift
vum Afloss an de Wonsch fir
d'Wäertschätzung vun aneren
kënnen e gutt bestallt Liewen
produzéieren. Selbstrespekt kann
eis féieren d'Erscheinung vun

Béisen ze vermeiden. E
egoistescht Häerz kann generéis
Handlungen ausféieren. Mat wat
fir eng Moyenne solle mir dann
bestëmmen, wíem senger Säit mir
sinn?

Wien huet d'Häerz? Mat wíem
sinn eis Gedanken? Vun wem hu
mir gär ze schwätzen? Wien huet
eis wärmsten Häerzen
verbonnen an eis bescht
Energien? Wa mir dem Christus
sinn, sinn eis Gedanken mat Him,
an eis léifste Gedanken si vun
Him. Alles wat mir hunn a sinn

ass Him geweit. Mir verlaangen
Säi Bild ze droen, Säi Geescht ze
otmen, Säi Wëllen ze maachen an
Him an allem ze gefalen.

Déi, déi nei Kreaturen a Christus
Jesus ginn, bréngen d'Früchte
vum Geescht eraus, "Léift, Freed,
Fridden, Laangleed, Genéissheet,
Guttheet, Glawen, Mëllegkeet,
Temperament." Galatians 5: 22,
23. Si wäerten sech net méi no de
fréiere Begeeschterten Moud, mee
duerch de Glawen vum Jong vu
Gott wäerten se a senge Schrëtt
verfollegen, säi Charakter

reflektéieren, a purifizéieren, och wann hien reng ass. D'Saachen, déi se eemol haten, hunn se elo gär, an d'Saachen, déi se eemol gär hunn, haassen se. Déi houfreg a selbstverständlech ginn méll an niddereg am Häerz. Déi vergeblech an iwwerflësseg ginn sérieux an onopfälleg. D'Drunken ginn nüchtern, an de profligate reng. Déi vergeblech Gebräicher a Moud vun der Welt ginn op der Säit geluecht. D'Chrëschte sichen net de "äusseren Schmieren", mee "de verstoppte Mann vum Häerz, an deem wat net korrüptibel ass,

och d'Ornament vun engem
mëllen a rouege Geescht." 1 Peter
3:3, 4.

Et gött kee Beweis fir echt
Berouegung, ausser et
funktionnéiert Reformatioun.
Wann hien d'Vesprieche
restauréiert, gitt erëm datt hien
geklaut huet, seng Sënnen
zouginn, a Gott a seng
Matmënschen gär huet, kann de
Sënner sécher sinn datt hien vum
Doud an d'Liewen iwwergang
ass.

Wa mir, als falsch, sännlech
Wesen, zu Christus kommen a
mat senger Verzeiungsgnod
deelhuelen, da spréngt d'Léift am
Häerz op. All Belaaschtung ass
licht, well de Joch, dee Christus
setzt, ass einfach. Pflicht gött eng
Freed, an Affer e Genoss. De Wee,
dee virdru an Däischtert gehäit
huet, gött hell mat Strahlen vun
der Sonn vun der Gerechtegkeet.

D'Léiflechkeet vum Charakter vu
Christus wäert a senge Matleefer
gesi ginn. Et war Seng Freed de
Wëlle vu Gott ze maachen. Léift

zu Gott, Äifer fir seng
Herrlechkeet, war
d'Kontrollkraaft am Liewen vun
eisem Retter. D'Léift huet all seng
Handlungen verschéint an adel.
Léift ass vu Gott. Dat ongeweiert
Häerz kann et net entstoen oder
produzéieren. Et gött nëmmen
am Häerz fonnt, wou de Jesus
regéiert. "Mir hunn gär, well Hien
eis als éischt gär huet." 1 John
4:19, R.V. Am Häerz erneiert
duerch göttlech Gnod, Léift ass
de Prinzip vun der Handlung. Et
ännert de Charakter, regéiert
d'Impulser, kontrolléiert

d'Leidenschaften, ënnerdréckt
Feindlechkeet, an enadel
d'Affektivitéit. Dës Léift, déi an
der Séil geschätzt gëtt, séiss
d'Liewe a werft e raffinéierten
Afloss op all ronderëm.

Et ginn zwee Feeler géint déi
d'Kanner vu Gott - besonnesch
déi, déi just op seng Gnod
vertrauen hunn - besonnesch
musse bewaachen. Déi éischt, déi
scho gewunnt huet, ass dat fir op
hir eege Wierker ze kucken, op
alles ze vertrauen, wat se maache
kënnen, fir sech an Harmonie mat

Gott ze bréngen. Dee probéiert helleg ze ginn duerch seng eege Wierker am Gesetz ze halen, probéiert eng Onméiglechkeet. Alles wat de Mënsch ouni Christus maache kann ass mat Egoismus a Sënn verschmotzt. Et ass d'Gnod vu Christus eleng, duerch de Glawen, déi eis helleg maache kann.

De Géigendeel an net manner geféierleche Feeler ass datt de Glawen u Christus d'Männer befreit fir d'Gesetz vu Gott ze halen; datt well mir duerch

Glawen alleng un der Gnod vu
Christus deelhueelen, eis Wierker
näischt mat eiser Erléisung ze
dinn hunn.

Awer bemierkt hei datt
d'Gehorsam net nëmmen äussert
Konformitéit ass, mee de Service
vun der Léift. D'Gesetz vu Gott
ass en Ausdrock vu senger
ganzer Natur; et ass eng
Ausféierung vum grouse Prinzip
vun der Léift, an dofir ass
d'Fundament vu Senger
Regierung am Himmel an op der
Äerd. Wann eis Häerzer an der

Ähnlechkeet vu Gott erneiert
ginn, wann déi göttlech Léift an
der Séil implantéiert ass, wäert
d'Gesetz vu Gott net am Liewen
duerchgefouert ginn? Wann de
Prinzip vun der Léift an d'Häerz
implantéiert ass, wann de
Mënsch nom Bild vun him
erstallt gött, deen hien erschaf
huet, gött d'Vesprieche vum neie
Bund erfëllt: "Ech wäert meng
Gesetz an hir Häerzer setzen,
an an hire Geescht wäert ech se
schreiwen. ". Hebräer 10:16. A
wann d'Gesetz am Häerz
geschriwwen ass, wäert et

d'Liewen net formen? Gehorsam
- de Service an d'Veutraue vu Léift
- ass dat richtege Zeeche vu
Jüngerschaft. Also seet d'Schrëft:
"Dëst ass d'Léift vu Gott, datt mir
seng Geboter halen." "Dee seet:
Ech kennen hien, an hält seng
Geboter net, ass e Ligener, an
d'Wourecht ass net an him." 1
John 5:3; 2: 4. Amplaz de Mënsch
vum Gehorsam ze befreien, ass et
de Glawen, an de Glawen
nëmmen, dat mécht eis Deel vun
der Gnod vu Christus, wat eis et
erméiglecht Gehorsam ze
maachen.

Mir verdéngen d'Erléising net
duerch eis Gehorsam; well
d'Erléising ass de fräie Kaddo vu
Gott, dee vum Glawen opgeholl
gëtt. Awer Gehorsam ass
d'Fruucht vum Glawen. "Dir
wësst datt Hien manifestéiert
gouf fir eis Sënnen ze huelen; an
an Him ass keng Sënn. Jiddereen,
deen an Him bleift, sënnegt net:
Jiddereen, deen sënnegt, huet
hien net gesinn, an hien kannt
hien net. 1 John 3: 5, 6. Hei ass de
richtege Test. Wa mir a Christus
bleiwen, wann d'Léift vu Gott an

eis wunnt, eis Gefiller, eis Gedanken, eis Zwecker, eis Handlungen, wäerten am Aklang mat dem Wëlle vu Gott sinn, wéi et an de Virschräfte vu sengem hellege Gesetz ausgedréckt ass.

"Kleng Kanner, loosst kee Mënsch dech täuschen: deen, deen Gerechtegkeet mécht, ass gerecht, sou wéi hien gerecht ass." 1 John 3:7. Gerechtegkeet ass definéiert duerch de Standard vum Gottes hellege Gesetz, wéi ausgedréckt an den zéng Virschräften, déi op Sinai ginn.

Dat sougenannte Glawen u
Christus, dee sech beweist,
d'Mënsche vun der Verpflichtung
vum Gehorsam un Gott ze
befreien, ass kee Glawen, mee
Viraussetzung. "Duerch Gnod
sidd Dir duerch Glawen gerett."
Awer "De Glawen, wann et net
funktionnéiert, ass dout." Epheser
2:8; James 2:17. De Jesus sot vu
sech selwer, ier hien op d'Äerd
koum, "Ech freeën mech, Däi
Wëllen ze maachen, o mäi Gott:
jo, Däi Gesetz ass a mengem
Häerz." Psalm 40:8. A just ier
Hien erëm an den Himmel

eropgaang ass, huet hien erkläert:

"Ech hunn dem Papp seng Geboter gehalten, a bleiwen a senger Léift." John 15:10.

D'Schrëft seet: "Dofir wësse mir datt mir Him kennen, wa mir seng Geboter halen .... Dee seet datt hien an Him bleift, soll och selwer esou goen wéi hie gelaf ass." 1 John 2:3-6. "Well Christus och fir eis gelidden huet, eis e Beispill hannerlooss, fir datt Dir seng Schrëtt verfolge sollt." 1 Peter 2:21.

Den Zoustand vum éiwege
Liewen ass elo just wat et ëmmer
war, - just wat et am Paradäis
virum Fall vun eisen éischten
Elteren war, - perfekt Gehorsam
un d'Gesetz vu Gott, perfekt
Gerechtegkeet. Wann éiwegt
Liewen op all Konditioun kuerz
vun dësem zouginn, da wier
d'Gléck vum ganzen Universum
a Gefor. De Wee wier oppe fir
datt d'Sënn, mat all hirem Zuch
vu Leid a Misär, veréiwegt.

Et war méiglech fir den Adam,
virum Fall, e gerechte Charakter

ze bilden duerch Gehorsam un
Gottes Gesetz. Awer hien huet
döst net gemaach, a wéinst senger
Sënn sinn eis Natur gefall a mir
kennen eis net gerecht maachen.
Well mir sännlech, onhelleg sinn,
kënnen mir dat hellege Gesetz net
perfekt befollegen. Mir hu keng
Gerechtegkeet vun eiser eegener,
mat där mir d'Ufuerderunge vum
Gesetz vu Gott treffen. Awer
Christus huet e Wee gemaach fir
eis ze flüchten. Hien huet op der
Äerd gelieft am Zesammenhang
mat Versuchungen an
Versuchungen wéi mir müssen

treffen. Hien huet e sännlost
Liewen gelieft. Hien ass fir eis
gestuerwen, an elo offrúiert hien
eis Sennen ze huelen an eis seng
Gerechtegkeet ze ginn. Wann Dir
Iech Him gitt an Him als Äre
Retter akzeptúiert, dann, sännvoll
wéi Äert Liewen ka gewiescht
sinn, fir Him sidd Dir als gerecht
ugesinn. Dem Christus säi
Charakter steet an der Plaz vun
Ärem Charakter, an Dir sidd viru
Gott ugeholl wéi wann Dir net
gesënnegt hätt.

Méi wéi dëst, Christus ännert
d'Häerz. Hie bleift an Ärem
Häerz vum Glawen. Dir sollt dës
Verbindung mat Christus erhalen
duerch Glawen an déi
kontinuéierlech Ofginn vun
Ärem Wëllen un Him; a soulaang
wéi Dir dëst maacht, wäert Hien
an Iech schaffen fir ze wëllen an
ze maachen no sengem gudde
Freed. Also kënnt Dir soen:
"D'Liewen, dat ech elo am Fleesch
liewen, liewen ech duerch de
Glawe vum Jong vu Gott, dee
mech gär huet, an huet sech
selwer fir mech ginn." Galatians

2:20. Also sot de Jesus zu senge Jünger: "Et sidd net Dir, déi schwätzt, mee de Geescht vun Ärem Papp, deen an Iech schwätzt." Matthäus 10:20. Da mat Christus, déi an Iech schafft, wäert Dir dee selwechte Geescht manifestéieren an déiselwecht gutt Wierker maachen - Wierker vu Gerechtegkeet, Gehorsam.

Also hu mir näischt an eis selwer vun deem ze prägen. Mir hu kee Grond fir Selbsthéijung. Eisen eenzegen Grond vun der Hoffnung ass an der

Gerechtegkeet vu Christus, déi eis zougeschriwwen ass, an an deem, dee vu sengem Geescht an an duerch eis geschafft gött.

Wa mir vu Glawen schwätzen, gött et en Ënnerscheed deen am Kapp behalen soll. Et gött eng Aart vu Glawen déi ganz vum Glawen ënnerscheet ass.

D'Existenz an d'Kraaft vu Gott, d'Wourecht vu sengem Wuert, si Fakten, déi och de Satan a seng Gäscht net am Häerz verleegegnen kënnen. D'Bibel seet, datt "d'Däiwel och gleewen, an

zidderen; awer dëst ass kee
Glawen. James 2:19. Wou et net
nëmmen e Glawen un Gottes
Wuert gött, mä eng Soumissioun
vum Wëllen un Him; wou
d'Häerz him zouginn ass,
d'Häerz op Him fixéiert ass, et
gëtt Glawen - Glawen, deen
duerch Léift funktionnéiert an
d'Séil purifizéiert. Duerch dëse
Glawen gött d'Häerz am Bild vu
Gott erneiert. An d'Häerz, dat a
sengem onerneiarten Zoustand
net dem Gesetz vu Gott
ënnerworf ass, an och net ka sinn,
freet sech elo iwwer seng hellege

Virschrëften, a rifft mam Psalmist:
"O, wéi hunn ech däi Gesetz gär!
et ass meng Meditatioun de
ganzen Dag." Psalm 119:97. An
d'Gerechtegkeet vum Gesetz ass
an eis erfëllt, "déi net nom Fleesch
wandelen, mee nom Geescht."
Réimer 8:1.

Et ginn déi, déi d'verzeiend Léift
vu Christus bekannt hunn an déi
wierklech wëllen Kanner vu Gott
sinn, awer si mierken datt hire
Charakter onvollstänneg ass,
hiert Liewen falsch ass, a si bereet
ze bezweifelen ob hir Häerzer

vum Hellege Geescht erneiert
goufen . Zu esou géif ech soen:
Zréck net an der Verzweiflung
zréck. Mir müssen dacks béien a
kräischen un de Féiss vum Jesus
wéinst eise Mängel a Feeler, awer
mir sinn net ze discouragéieren.
Och wa mir vum Feind
iwwerwonnen sinn, gi mir net
entlooss, net verlooss a vu Gott
verworfen. Nee; Christus ass op der
rietser Hand vu Gott, deen och fir
eis mécht. De beléifte Johannes
sot: "Dës Saachen schreiwen ech
Iech, datt Dir net sënnegt. A
wann iergendeen sënnegt, hu mir

en Affekot mam Papp, Jesus
Christus de Gerechte. 1 John 2:1.
A vergiesst net d'Wierder vu
Christus: "De Papp selwer huet
dech gär." Johannes 16:27. Hie
wünscht Iech selwer ze
restauréieren, seng eege Rengheet
an Hellegkeet an Iech ze gesinn.
A wann Dir Iech selwer him
zouginn, Deen, deen eng gutt
Aarbecht an Iech ugefaang huet,
wäert et op den Dag vu Jesus
Christus féieren. Biet méi fervent;
gleewen méi voll. Wéi mir
kommen fir eis eege Kraaft ze
mësstrauen, loosst eis d'Kraaft

vun eisem Erléiser vertrauen, a
mir luewen Hien, deen
d'Gesondheet vun eisem Gesiicht
ass.

Wat Dir méi no beim Jesus
kommt, wat méi defekt Dir an
Ären eegenen Aen erschéngt;
well Är Visioun wäert méi kloer
sinn, an Är Onfeelegkeete ginn a
breeden a markanten Kontrast zu
senger perfekter Natur gesi ginn.
Düst ass Beweis datt dem Satan
seng Wahren hir Kraaft verluer
hunn; datt de liewegen Afloss

vum Geescht vu Gott Iech erwächt.

Keng déifgräifend Léift fir de Jesus kann am Häerz wunnen, dat seng eege Sënn net erkennt. D'Séil, déi duerch d'Gnod vu Christus transforméiert gëtt, wäert säi göttleche Charakter bewonneren; awer wa mir eis eege moralesch Deformitéit net gesinn, ass et onverkennbar Beweis datt mir keng Vue op d'Schéinheet an d'Exzellenz vu Christus haten.

Wat mir manner gesinn an eis selwer ze schätzen, wat mir méi wäerte gesinn an der onendlecher Rengheet an der Léift vun eisem Retter ze schätzen. Eng Vue vun eiser Sënn dréit eis zu Him, deen entschëllegt kann; a wann d'Séil, hir Helleflosegkeet erkennt, no Christus erreecht, wäert hie sech a Kraaft opdecken. Wat méi eist Gefill vu Bedierfnesser eis bei Him an zum Wuert vu Gott dréit, wat méi héich Meenunge mir vu sengem Charakter hunn, a wat mir méi voll wäerte säi Bild reflektéieren.

Kapitel 8 - Erwuessen a Christus

D'Verännerung vum Häerz,
duerch dee mir Kanner vu Gott
ginn, gött an der Bibel als
Gebuert geschwat. Nach eng
Kéier gött et verglach mat der
Keimung vum gudde Som, dee
vum Hausmann gesaat gött. Op
déiselwecht Manéier sinn déi, déi
just zu Christus ëmgewandelt
sinn, "als nei-gebuerene
Puppelcher", fir "opwuessen" zu
der Statur vu Männer a Fraen a
Christus Jesus. 1 Peter 2:2;
Epheser 4:15. Oder wéi déi gutt

Som am Feld gesaat, si solle wuessen an Uebst bréngen. Den Jesaja seet datt si "Beem vun der Gerechtegkeet genannt ginn, d'Planzung vum Här, fir datt hie verherrlecht ka ginn." Jesaja 61:3. Also aus natierleche Liewen ginn Illustratiounen gezeechent, fir eis besser ze hëllefen déi mysteriéis Wourechte vum spirituellen Liewen ze verstoen.

Net all d'Wäisheet an d'Fäegkeet vum Mënsch kënne Liewen am klengsten Objet an der Natur produzéieren. Et ass nëmmen

duerch d'Liewen dat Gott selwer vermëttelt huet, datt entweder Planz oder Déier kënne liewen. Also ass et nëmmen duerch d'Liewen vu Gott datt geeschtegt Liewen an den Häerzer vu Männer entstanen ass. Ausser wann e Mann "vun uewen gebuer ass", kann hien net deelhuelen vum Liewen dat Christus komm ass fir ze ginn. Johannes 3:3, Marg.

Wéi mam Liewen, sou ass et mam Wuesstem. Et ass Gott, deen de Knospe bréngt fir ze bléien an

d'Blummen op d'Fruucht. Et ass duerch Seng Kraaft datt d'Somen entwéckelt, "fir d'éischt d'Klingen, dann d'Ouer, duerno de vollen Mais am Ouer." Mark 4:28. An de Prophet Hosea seet iwwer Israel, datt "hie wäert wuessen wéi d'Lilie." "Si wäerten erëmbeliewen wéi de Mais, a wuessen wéi de Rebe." Hosea 14:5, 7. A Jesus bidd eis "Bedenkt d'Lilies wéi se wuessen." Luke 12:27. D'Planzen an d'Blummen wuessen net duerch hir eege Suergfalt oder Besuergnëss oder Effort, mee duerch dat ze kréien

wat Gott geliwwert huet fir hiert
Liewen ze servéieren. D'Kand
kann duerch keng Besuergnëss
oder Kraaft vu sech selwer zu
senger Statur bäidroen. Net méi
kënnt Dir, duerch Besuergnëss
oder Effort vun Iech selwer,
geeschtege Wuesstum sécheren.
D'Planz, d'Kand, wisst, andeems
se aus senger Ëmgéigend dat
empfänkt, wat hiert Liewen
déngt - Loft, Sonn a
Liewensmëttel. Wat dës Kaddoe
vun der Natur fir Déieren a
Planzen sinn, sou ass de Christus
fir déi, déi op Him vertrauen.

Hien ass hir "éiwegt Liicht", "eng
Sonn a Schëld." Jesaja 60:19;
Psalm 84:11. Hie wäert als "Den
Tau fir Israel" sinn. "Hie wäert
erofkommen wéi de Reen op
d'Muecht Gras." Hosea 14:5;
Psalm 72:6. Hien ass dat liewegt
Waasser, "d'Brout vu Gott ... dat
vum Himmel erofgeet an d'Welt
Liewen gött." Johannes 6:33.

Am ongläiche Kaddo vu sengem
Jong huet Gott d'ganz Welt mat
enger Atmosphär vu Gnod
ëmkreest sou reell wéi d'Loft, déi
ronderëm de Globus zirkuléiert.

All déi wielen dës lieweg
Atmosphär ze otmen wäert
liewen a wuessen op d'Statur vu
Männer a Fraen a Christus Jesus.

Wéi d'Blum an d'Sonn dréit, fir
datt déi helle Strahlen hëllefe fir
hir Schéinheet a Symmetrie ze
perfektionéieren, sou solle mir op
d'Sonn vun der Gerechtegheet
wenden, datt d'Liicht vum
Himmel op eis schénge kann, datt
eise Charakter an d'Ähnlechkeet
vu Christus entwéckelt ka ginn. .

De Jesus léiert datselwecht wann hie seet: "Bleift a mir, an ech an dir. Wéi d'Branche keng Uebst vu sech selwer droen kann, ausser datt se am Rebe bleift; net méi kënnt dir, ausser dir bleiwt a mir ... Ouni mech kënnt dir näischt maachen." John 15: 4, 5. Dir sidd grad esou ofhängeg vu Christus, fir en hellegt Liewen ze liewen, wéi d'Branche op den Elterendeel fir Wuesstum a Fruuchtbarkeet ass. Ausser Him hutt Dir kee Liewen. Dir hutt keng Kraaft fir Versuchung ze widderstoen oder a Gnod an Hellegkeet ze

wuessen. Bleift an Him, kënnt Dir bléien. Wann Dir Äert Liewen vun Him zitt, wäert Dir net verschwannen an net fruchtlos sinn. Dir wäert wéi e Bam sinn, dee vun de Flëss vum Waasser gepflanzt ass.

Vill hunn eng Iddi datt se en Deel vun der Aarbecht eleng musse maachen. Si hunn op Christus vertraut fir d'Verzeiung vun der Sënn, awer elo sichen se duerch hir eegen Efforte richtig ze liewen. Mä all esou Effort muss versoen. De Jesus seet: "Ouni

mech kënnt Dir näischt
maachen." Eise Wuesstum an der
Gnod, eis Freed, eis Nätzlechkeet,
- alles hänkt vun eiser Unioun
mat Christus of. Et ass duerch
Gemeinschaft mat Him, all Dag,
all Stonn, - andeems mir an Him
bleiwen, - datt mir a Gnod
wuessen. Hien ass net nëmmen
den Auteur, mee de Finisher vun
eistem Glawen. Et ass Christus
éischt a lescht an ëmmer. Hie soll
bei eis sinn, net nëmmen um
Ufank an um Enn vun eistem
Cours, mee bei all Schrëtt vum
Wee. Den David seet: "Ech hunn

den Här ëmmer viru mir gesat:
well hien op menger rietser Hand
ass, wäert ech net bewegt ginn."
Psalm 16:8.

Frot Dir: "Wéi soll ech a Christus
bleiwen?" Am selwechte Wee wéi
Dir Him am Ufank krut. "Wéi dir
also de Christus Jesus den Här
ugeholl hutt, sou wandert dir an
Him." "Déi Gerecht wäert vum
Glawen liewen." Kolosser 2:6;
Hebräer 10:38. Dir hutt Iech Gott
ginn, fir säi ganz ze sinn, Him ze
dénge an ze befollegen, an Dir
hutt de Christus als Äre Retter

geholl. Dir konnt net selwer fir Är
Sennen versoen oder Äert Häerz
änneren; awer wann Dir Iech
Gott ginn hutt, gleeft Dir datt
Hien dëst alles fir Iech gemaach
huet fir Christus. Duerch de
Glawen sidd Dir dem Christus
ginn, an duerch de Glawen solls
du an Him opwuessen - andeems
Dir gitt an huelen. Dir sollt alles
ginn - Äert Häerz, Äre Wëllen,
Ären Déngscht, - gitt Iech Him fir
all seng Ufuerderungen ze
befollegen; an Dir musst alles
huelen, - Christus, d'Fülle vun all
Segen, fir an Ärem Häerz ze

bleiwen, fir Är Kraaft ze sinn, Är
Gerechtegkeet, Ären éiwege
Helfer, - fir Iech Kraaft ze ginn fir
ze befollegen.

Wichtig dech mueres Gott;
maachen döst Är alleréisch
Aarbecht. Loosst Äert Gebied
sinn: "Huel mech, O Här, als
ganz Déng. Ech leeën all meng
Pläng bei Denge Féiss. Benotzt
mech haut an Dengem Déngscht.
Bleift bei mir, a loosst all meng
Aarbecht an dir gemaach ginn."
Döst ass eng deeglech Saach. All
Moien widmen Iech Gott fir deen

Dag. Gitt Him all Är Pläng of, fir
duerchgefouert ze ginn oder
opginn ze ginn, wéi seng Virsiicht
uginn. Also kënnt Dir Dag fir
Dag Äert Liewen an d'Hänn vu
Gott ginn, an esou wäert Äert
Liewen ëmmer méi no dem
Liewen vu Christus geformt ginn.

E Liewen a Christus ass e Liewen
vu Rou. Et kann keng Ekstase vu
Gefill sinn, awer et soll en
bestännegt, friddlecht Vertrauen
sinn. Är Hoffnung ass net an Iech
selwer; et ass a Christus. Är
Schwächt ass mat senger Kraaft

vereenegt, Är Ignoranz mat
senger Wäisheet, Är Schwächheet
mat senger dauerhafter Kraaft.
Also Dir sollt net op Iech selwer
kucken, net de Geescht op Iech
selwer ze loossen, awer op
Christus kucken. Loost de
Geescht op Seng Léift wunnen,
op d'Schéinheet, d'Perfektion,
vu sengem Charakter. Christus a
senger Selbstverleegung,
Christus a senger Ernidderung,
Christus a senger Rengheet an
Hellegkeet, Christus a senger
onvergläichlecher Léift - dat ass
d'Thema fir d'Séil hir

Iwwerleeung. Et ass andeems Dir
Him gär hutt, Him kopéiert, ganz
op Him ofhängeg, datt Dir a seng
Ähnlechkeet transforméiert ginn.

De Jesus seet: "Bleift a mir." Dës
Wierder vermëttelen d'Iddi vu
Rou, Stabilitéit, Vertrauen. Erëm
invitéiert hien: "Komm bei mech,
... an ech ginn dir Rou." Matthäus
11:28. D'Wierder vum Psalmist
drécken déiselwecht Gedanken
aus: "Rescht am Här, a waart
gedëlleg op Him." An den Jesaja
gëtt d'Versécherung: "An Rou a
Vertrauen wäert Är Kraaft sinn."

Psalm 37:7; Jesaja 30:15. Dëse Rescht gëtt net an Inaktivitéit fonnt; well an der Invitatioun vum Retter ass d'Vesprieche vu Rou vereenegt mam Opruff fir ze schaffen: "Huelst mäi Joch op Iech: ... an Dir wäert Rou fannen."

Matthäus 11:29. D'Häerz, dat am meeschten op Christus läit, wäert am meeschte eescht an aktiv an der Aarbecht fir Him sinn.

Wann de Geescht op Selbst wunnt, gëtt et vu Christus, der Quell vu Kraaft a Liewen, ewechgedréit. Dofir ass et dem

Satan säi konstante Effort fir
d'Opmierksamkeet vum Retter
ofgeleet ze halen an domat
d'Vereenegung an
d'Kommunioun vun der Séil mat
Christus ze verhënneren. D'Freed
vun der Welt, d'Liewe vun de
Suergen a Perplexitéiten a Leed,
d'Feeler vun aneren, oder Ären
eegene Feeler an
Onvollstännegkeeten - op all oder
all vun dësen wäert hie sichen de
Geescht ofzeleeën. Loosst Iech net
vu sengen Apparater täuschen.
Vill déi wierklech gewëssenhaft
sinn, an déi Loscht hunn fir Gott

ze liewen, féiert hien ze dacks op
hir eege Feeler a Schwächen ze
wunnen, an domat, andeems hien
se vu Christus trennt, hofft hien
d'Victoire ze gewannen. Mir
sollten net selwer den Zentrum
maachen an Angscht an Angscht
maachen ob mir gerett ginn. All
döst dréit d'Séil vun der Quell
vun eiser Kraaft ewech.

Engagéiert d'Erhale vun Ärer Séil
zu Gott, a vertrauen op Him.

Schwätzt an denkt un de Jesus.

Loosst Iech selwer an Him
verluer goen. Gitt all Zweifel
ewech; entlooss Är Ängscht. Sot

mam Apostel Paul: „Ech liewen;
awer net ech, mee Christus lieft a
mir: an d'Liewen, dat ech elo am
Fleesch liewen, liewen ech duerch
de Glawe vum Jong vu Gott, dee
mech gär huet an sech selwer fir
mech ginn huet. Galatians 2:20.
Rou a Gott. Hien ass fäeg dat ze
halen wat Dir him engagéiert
hutt. Wann Dir Iech selwer a
sengen Hänn léisst, bréngt Hien
Iech méi wéi Eruewerer duerch
Hien, deen dech gär huet.

Wéi de Christus d'menschlech
Natur op Him geholl huet, huet

hien d'Mënschheet u sech
gebonnen duerch e Bindung vu
Léift, déi ni vun enger Kraaft
gebrach ka ginn, ausser de Choix
vum Mënsch selwer. De Satan
wäert dauernd Verlockungen
présentéieren fir eis z'induzéieren
dës Bindung ze brieche - fir ze
wielen fir eis vu Christus ze
trennen. Hei musse mer kucken,
ustriewen, bieden, datt näischt eis
encouragéiere kann en anere
Meeschter ze wielen; well mir
sinn ëmmer fräi dëst ze maachen.
Awer loosst eis eis Aen op
Christus festhalen, an hie wäert

eis erhaalen. Op de Jesus kucken,
si mir sécher. Näischt kann eis
aus senger Hand plécken. Wa mir
him stänneg kucken, gi mir "an
datselwecht Bild vun
Herrlechkeet zu Herrlechkeet
geännert, sou wéi vum Geescht
vum Här." 2 Korinthians 3:18.

Et war esou datt déi fréi Jünger
hir Ähnlechkeet mam léiwe
Retter kruten. Wéi déi Jünger
d'Wierder vum Jesus héieren
hunn, hu se hir Bedierfnes un
Him gefillt. Si hunn gesicht, si
hunn fonnt, si sinn Him gefollegt.

Si ware bei Him am Haus, um
Däsch, am Kleederschaf, um Feld.
Si ware bei Him als Schüler mat
engem Enseignant, all Dag vu
senge Lippen Lektione vun der
helleger Wourecht. Si hunn op
Him gekuckt, als Dénger vun
hirem Här, fir hir Pflicht ze
léieren. Dës Jünger ware Männer
"ännerleien zu wéi
Leidenschaften wéi mir sinn."
James 5:17. Si haten déi selwecht
Schluecht mat Sënn ze kämpfen.
Si hunn déiselwecht Gnod
gebraucht, fir en hellegt Liewen
ze liewen.

Och de John, de beléifte Jünger, deen, deen d'Ähnlechkeet vum Retter am meeschte reflektéiert huet, hat natierlech net déi léif Charakter. Hie war net nëmmen selbstverständlech an éiergäizeg fir Eier, mee impetuous, a verréckt ënner Verletzungen. Awer wéi de Charakter vum Göttliche him manifestéiert gouf, huet hien säin eegene Defizit gesinn a gouf vum Wëssen bescheiden. D'Kraaft an d'Gedold, d'Kraaft an d'Zärtheit, d'Majestéit an d'Zécklechkeet, déi

hien am Alldag vum Jong vu Gott
gesinn huet, huet seng Séil mat
Bewonnerung a Léift geféllt. Dag
fir Dag gouf säin Häerz op
Christus gezunn, bis hien d'Selbst
an der Léift fir säi Meeschter aus
den Ae verluer huet. Säi rosen,
éiergäizeg Temperament gouf der
Formkraaft vu Christus zouginn.
De regeneréierenden Afloss vum
Hellege Geescht huet säin Häerz
erneiert. D'Kraaft vun der Léift
vu Christus huet eng
Transformatioun vum Charakter
gemaach. Dëst ass dat séchert
Resultat vun der Unioun mam

Jesus. Wann de Christus am Häerz bleift, gött d'ganz Natur transforméiert. Dem Christus säi Geescht, seng Léift, erweicht d'Häerz, ännerdréckt d'Séil, an hieft d'Gedanken an d'Wünsch op Gott an den Himmel.

Wéi de Christus an den Himmel geklommen ass, war de Sënn vu senger Präsenz nach ëmmer bei senger Matleefer. Et war eng perséinlech Präsenz, voller Léift a Liicht. De Jesus, de Retter, dee mat hinne gaang a geschwat a gebiet huet, deen Hoffnung a

Komfort zu hiren Häerzer
geschwat hat, war, während
d'Botschaft vum Fridden nach op
seng Lippen war, vun hinnen an
den Himmel opgeholl ginn, an
d'Téin vum Seng Stëmm war zu
hinnen zrëck komm, wéi
d'Wollek vun Engelen Him
opgeholl huet - "Kuckt, ech sinn
ëmmer bei Iech, bis zum Enn vun
der Welt." Matthäus 28:20. Hien
ass an den Himmel eropgaang a
Form vu Mënschheet. Si
woussten, datt Hien virum Troun
vu Gott war, hire Frënd a Retter
nach; datt Seng Sympathien

onverännert waren; datt Hien
nach ëmmer mat der leidender
Mënschheet identifiziéiert gouf.
Hien huet viru Gott
d'Verdéngschter vu sengem
eegene wäertvollen Blut
presentéiert, seng blesséiert Hänn
a Féiss ze weisen, als Erënnerung
un de Präis, deen hie fir seng
Erléisung bezuelt huet. Si
woussten datt Hien an den
Himmel eropgaang ass fir Plazen
fir si virzebereeden, an datt hien
erëm géif kommen an se bei sech
huelen.

Wéi se sech no der Himmelfahrt
zesummefonnt hunn, ware se
gäeren hir Ufroe dem Papp am
Numm vum Jesus ze
presentéieren. A feierlecher
Angscht hu si sech a Gebied
gebéit, a widderhuelen
d'Versécherung: "Alles wat Dir de
Papp a mengem Numm freet,
wäert hien Iech ginn. Bis elo hutt
Dir näischt a mengem Numm
gefrot: frot, an Dir kritt, fir datt
Är Freed voll ass. John 16: 23, 24.
Si hunn d'Hand vum Glawen méi
héich a méi héich mat dem
mächtegen Argument

ausgestreckt: "Et ass de Christus, dee gestuerwen ass, jo éischer, deen erëm operstan ass, dee souguer op der rietser Hand vu Gott ass, deen och d'Fürbitte mécht. fir eis." Réimer 8:34. An de Päischt huet hinnen d'Präsenz vum Tréischerin bruecht, vun deem de Christus gesot huet: Hie wäert an dir sinn. An hien huet weider gesot: "Et ass nätzlech fir Iech, datt ech fort goen: well wann ech net fortgoen, da kënnt den Tréischerin net bei Iech; awer wann ech fortgoen, schécken ech hien un Iech."

Johannes 14:17; 16:7. Vun elo un duerch de Geescht sollt de Christus dauernd an den Häerzer vu senge Kanner bleiwen. Hir Unioun mat Him war méi no wéi wann hie perséinlech mat hinnen war. D'Liicht, d'Léift an d'Kraaft vum wunnen Christus huet duerch si geschéngt, sou datt d'Männer, déi se gesinn hunn, "staunt hunn; a si hunn hinne gewosst, datt si mam Jesus gewiescht wieren." Akten 4:13. Alles wat de Christus fir de Jünger war, wënscht hien haut seng Kanner ze sinn; well an

deem leschte Gebied, mat der klenger Band vu Jünger, déi sech ëm Him versammelt hunn, sot hien: "Weder ech bieden fir dës eleng, mee och fir déi, déi duerch hiert Wuert op mech gleewen."
John 17:20.

De Jesus huet fir eis gebiet, an hie gefrot, datt mir ee mat Him kéinte sinn, sou wéi hien ee mam Papp ass. Wat eng Gewerkschaft ass dat! De Retter huet vu sech selwer gesot: "De Jong kann näischt vu sech selwer maachen."
"de Papp, deen a mir wunnt, hie

mécht d'Wierker." Johannes 5:19;
14:10. Dann, wann de Christus an
eisen Häerzer wunnt, wäert hien
an eis schaffen "souwuel ze
wëllen an ze maachen vu sengem
gudde Genoss." Philippians 2:13.
Mir wäerte schaffen wéi Hien
geschafft huet; mir wäerten dee
selwechte Geescht
manifestéieren. An domat, Him
gär ze hunn an an Him ze
bleiwen, wäerte mir "an alles
opwuessen, wat de Kapp ass, och
Christus." Epheser 4:15.

Kapitel 9 - D'Aarbecht an d'Liewen

Gott ass d'Quell vum Liewen a
Liicht a Freed am Universum.

Wéi d'Liichtstrahlen vun der
Sonn, wéi d'Waasserstroum, déi
aus engem liewege Quell platzen,
fléien Segen aus Him un all seng
Kreaturen. A wou och ëmmer
d'Liewe vu Gott an den Häerzer
vu Männer ass, wäert et an anerer
a Léift a Segen fléissen.

D'Freed vun eisem Retter war an
der Erhiewung an der Erléisung

vu gefallene Männer. Dofir huet
hien Sâi Liewen net fir sech
selwer gezielt, mee huet d'Kräiz
ausgedroen, an d'Scham
veruecht. Also Engele sinn
ëmmer engagéiert fir d'Gléck vun
aneren ze schaffen. Dëst ass hir
Freed. Dat wat egoistesch
Häerzer als eng erniddrend
Déngscht betraff sinn, d'Déngscht
vun deenen, déi erschreckend
sinn an op all Manéier
mannerwäerteg a Charakter a
Rang sinn, ass d'Aarbecht vu
sënnlosen Engelen. De Geescht
vu Christus senger

selbstopferend Léift ass de
Geescht deen den Himmel
duerchdréit an ass d'Essenz vu
senger Gléck. Dëst ass de Geescht
deen dem Christus seng
Unhänger besëtzen, d'Aarbecht
déi se maachen.

Wann d'Léift vu Christus am
Häerz verankert ass, wéi séiss
Doft, kann et net verstoppt ginn.
Säin hellege Afloss gëtt vun all
gefillt mat deenen mir a Kontakt
kommen. De Geescht vu Christus
am Häerz ass wéi e Fréijoër an
der Wüst, fléisst fir alles

z'erfréschen an déi, déi bereet
sinn ze stierwen, gär vum
Waasser vum Liewen ze drénken.

D'Léift zum Jesus gött an engem
Wonsch manifestéiert ze schaffen
wéi Hien fir de Segen an
d'Erhiewung vun der Mënschheet
geschafft huet. Et wäert zu Léift,
Zäertlechkeet a Sympathie fir all
d'Kreaturen vun eisem
himmlesche Papp senger
Suergfalt féieren.

Dem Retter säi Liewen op der
Äerd war net e Liewen vu

Liichtigkeet an Engagement fir
sech selwer, mee Hien huet sech
mat persistentem, eechten,
onermiddlechen Effort fir
d'Erléisung vun der verluerer
Mënschheet geschafft. Vun der
Krëpp op Golgata ass hien de
Wee vun der Selbstverleegung
gefollegt a probéiert net vun
ustrengenden Aufgaben,
schmerzhaft Reesen an
ustrengender Betreierung an
Aarbecht ze befreien. Hien huet
gesot: "De Mënschejong ass net
komm fir gedéngt ze ginn, mee fir
ze déngen a säi Liewen als

Léisegeld fir vill ze ginn."

Matthäus 20:28. Dëst war deen eenzege groussen Objet vu sengem Liewen. Alles anescht war sekundär a subservient. Et war Säi Fleesch a Gedrénks fir de Wëlle vu Gott ze maachen a seng Aarbecht fäerdeg ze maachen. Selbst an Selbstinteresse haten keen Deel u Sengem Aarbecht.

Also déi, déi Deel vun der Gnod vu Christus sinn, wäerte bereet sinn all Affer ze maachen, fir datt anerer, fir déi hie gestuerwen ass, den himmlesche Kaddo deelen. Si

wäerten alles maachen fir d'Welt
besser ze maachen fir hiren
Openthalt an der. Döse Geescht
ass de séchere Wuesstum vun
enger Séil wierklech
ëmgewandelt. Net méi séier
kénnt een zu Christus, wéi et a
sengem Häerz e Wonsch gebuer
gëtt, anerer bekannt ze maachen,
wéi ee wäertvolle Frënd hien am
Jesus fonnt huet; déi spuerend an
helleg Wourecht kann net a
sengem Häerz zougemaach ginn.
Wa mir mat der Gerechtegkeet vu
Christus gekleet sinn a mat der
Freed vu sengem heemleche

Geescht gefällt sinn, kënne mir net fäeg sinn eise Fridden ze halen. Wa mir geschmaacht a gesinn hunn datt den Här gutt ass, hu mir eppes ze soen. Wéi de Philip, wéi hien de Retter fonnt huet, wäerte mir anerer a seng Präsenz invitéieren. Mir wäerte probéieren hinnen d'Attraktiounen vu Christus an déi onsiichtbar Realitéite vun der nächster Welt ze presentéieren. Et gëtt eng Intensitéit vu Wonsch op de Wee ze verfollegen deen de Jesus trëppelt. Et wäert e eeschte Verlaangen sinn datt déi

ronderëm eis "d'Lämmche vu
Gott kucken, dat d'Sënn vun der
Welt hëlt." Johannes 1:29.

An den Effort fir anerer ze
blesséieren wäert a Segen op eis
selwer reagéieren. Dëst war den
Zweck vu Gott fir eis en Deel ze
ginn fir am Plang vun der
Erléisung ze handelen. Hien huet
de Männer de Privileg geschenkt
fir Deel vun der göttlecher Natur
ze ginn an, am Tour, Segen un hir
Matmënschen ze verbreedden.
Dëst ass déi héchst Eier, déi
gréisste Freed, déi et méiglech ass

fir Gott de Mënschen ze ginn.
Déi, déi also Participanten un der
Léift vun der Léift ginn, ginn no
bei hirem Schöpfer bruecht.

Gott hätt d'Botschaft vum
Evangelium, an all d'Aarbecht
vum léiwe Ministère, un déi
himmlesch Engelen engagéiert.
Hien hätt vläicht aner Moyene
benutzt fir säin Zweck
z'erreechen. Awer a senger
onendlecher Léift huet Hien
gewielt eis Mataarbechter mat
sech selwer ze maachen, mat
Christus an den Engelen, fir datt

mir de Segen, d'Freed,
d'geeschteg Erhiewung deelen,
déi aus dësem onselbstännege
Ministère entstinn.

Mir ginn a Sympathie mat
Christus bruecht duerch
d'Gemeinschaft vu senge Leiden.
All Akt vum Selbstopfer fir
d'Wuel vun aneren stäerkt de
Geescht vun der Benefizitéit am
Häerz vum Giver, an alliéiert hie
méi no mam Erléiser vun der
Welt, deen "räich war, awer fir Är
Wuel ... aarm ginn, datt Dir
duerch Seng Aarmut kéint räich

sinn. 2 Korinthisians 8:9. An et ass
nëmmen wéi mir esou de
göttlechen Zweck an eiser
Schafung erfëllen, datt d'Liewen
eis e Segen kann sinn.

Wann Dir op d'Aarbecht gitt wéi
de Christus designt datt seng
Jünger sollen, a Séilen fir Him
gewannen, fillt Dir de Besoin fir
eng méi déif Erfahrung an e
gréissere Wëssen a göttleche
Saachen, a wäert hongereg an
duuschtereg no Gerechtegkeet.
Dir wäert mat Gott plädéieren, an
Äre Glawen wäert gestäerkt ginn,

an Är Séil drénkt méi déif
Entwurf um Brunn vun der
Erléising. Oppositoun a
Versuche begéinen wäert Iech an
d'Bibel a Gebied féieren. Dir
wäert an der Gnod an dem
Wëssen vu Christus wuessen, a
wäert eng räich Erfahrung
entwéckelen.

De Geescht vun onselbstännege
Aarbecht fir anerer gött Tiefe,
Stabilitéit, a chrëschtlech Léift
dem Charakter, a bréngt Fridden
a Gléck fir säi Besëtzer. D'Striewe
sinn erhöht. Et gött kee Raum fir

Sloth oder Egoismus. Déi, déi sou déi chrëschtlech Gnoden ausüben, wäerte wuessen a wäerte staark ginn fir Gott ze schaffen. Si wäerte kloer spirituell Perceptiounen hunn, e stännegen, wuessende Glawen, an eng verstärkte Kraaft am Gebied. De Geescht vu Gott, bewegt op hire Geescht, rifft déi helleg Harmonie vun der Séil als Äntwert op de göttlechen Touch. Déi, déi sech also un selbstverständlech Efforte fir d'Wuel vun aneren widmen, schaffen sécherlech hir eege Erléisung aus.

Deen eenzege Wee fir an der
Gnod ze wuessen ass
oninteresséiert déi ganz Aarbecht
ze maachen, déi de Christus eis
opgefuerdert huet - fir sech an
d'Ausmooss vun eiser Fäegkeet
ze engagéieren fir déi ze hëllefen
an ze blesséieren, déi d'Hëllef
brauchen, déi mir hinnen kënne
ginn. Kraaft kënnt duerch Übung;
Aktivitéit ass den Zoustand vum
Liewen. Déi, déi sech beméien
d'Chrëschtlecht Liewen z'erhalen
andeems se d'Segen passiv
akzeptéieren, déi duerch

d'Moyene vun der Gnod
kommen, an näischt fir Christus
maachen, probéieren einfach ze
lieden andeems se iessen ouni ze
schaffen. An am spirituellen wéi
an der natierlecher Welt féiert dat
ëmmer zu Degeneratioun an
Zerfall. E Mann, dee refuséiert
seng Gliedmaart auszeüben, géif
geschwënn all Muecht verléieren
fir se ze benotzen. Also de
Chrëscht, dee seng Gott-gegebene
Kräfte net ausüben wäert net
nëmmen net a Christus
opwuessen, mee hie verléiert
d'Kraaft, déi hie schonn hat.

D'Kierch vu Christus ass dem
Gott ernannt Agentur fir
d'Erléisung vu Männer. Seng
Missioun ass d'Evangelium an
d'Welt ze droen. An
d'Verpflichtung läit op all
Chrëschten. Jiddereen, an der
Mooss vu sengem Talent a seng
Méiglechkeet, soll dem Retter
seng Kommissioun erfëllen.
D'Léift vu Christus, eis
opgedeckt, mécht eis Scholden un
all déi, déi Him net kennen. Gott
huet eis Liicht ginn, net fir eis
eleng, mee fir hinnen ze werfen.

Wann d'Unhänger vu Christus op
d'Pflicht erwächt wieren, da
wieren et Dausende wou et haut
een ass, deen d'Evangelium an
heidnesche Länner verkënnegt.
An all déi, déi sech net
perséinlech un der Aarbecht
kënnen engagéieren, géifen se
nach mat hire Mëttelen, hire
Sympathie an hire Gebieder
ënnerhalen. An et wier vill méi
eescht Aarbecht fir Séilen a
Chrëschtänner.

Mir brauchen net an heidnesch
Lännereien ze goen, oder souguer
de schmuele Krees vum Heem
verloossen, wann et do ass, datt
eis Pflicht läit, fir fir Christus ze
schaffen. Mir kënnen dat am
Krees vum doheem maachen, an
der Kierch, ënnert deenen, mat
deenen mir eis associéieren, a mat
deenen mir Geschäfte maachen.

De gréissten Deel vum Liewen
vum eisem Retter op der Äerd
gouf am Schräinergeschäft zu
Nazareth a Gedold geschafft.
D'Ministesche Engelen hunn den

Här vum Liewen deelgeholl wéi
hien niewent de Baueren an den
Aarbechter niewent der Sait
gaang ass, net unerkannt an net
geéiert. Hie war sou trei seng
Missioun erfällt während hien a
sengem bescheidenen Handel
geschafft huet wéi wann Hien déi
Krank geheelt huet oder op de
Stuerm gegossene Wellen vu
Galiläa gaang ass. Also an de
bescheidenste Flichten an déifste
Positioune vum Liewen kënne
mir mam Jesus goen a schaffen.

Den Apostel seet: "Loosst
jidderee, an deem hie genannt
gëtt, bei Gott bleiwen." 1
Korinthians 7:24. De
Geschäftsmann kann säi Geschäft
op eng Manéier féieren, déi säi
Meeschter wéinst senger
Vertrauen verherrlecht. Wann
hien e richtege Nofolger vu
Christus ass, wäert hien seng
Relioun an alles droen, wat
gemaach gëtt an de Mënschen de
Geescht vu Christus verrodent. De
Mecanicien kann e fläisseg an
treie Verrieder vun Him sinn,
deen an den nidderegen

Spazéieren vum Liewen ënner
den Hiwwele vu Galiläa geschafft
huet. Jiddereen, deen den Numm
vu Christus nennt, soll esou
schaffen, datt anerer, andeems se
seng gutt Wierker gesinn,
gefouert kënne ginn, hire
Schöpfer a Erléiser ze
verherrlechen.

Vill hu sech entschëllegt fir hir
Kaddoe fir den Déngscht vu
Christus ze maachen, well anerer
besëtzt waren mat superior
Dotatiounen a Virdeeler.
D'Meenung huet herrscht datt

nëmmen déi, déi besonnesch
talentéiert sinn, verlaangt sinn hir
Fäegkeeten zum Déngscht vu
Gott ze widmen. Et ass vu ville
verstane ginn, datt Talenter
nëmmen eng bestëmmte
favoriséiert Klass ginn, fir
d'Ausgrenzung vun aneren, déi
natierlech net opgeruff ginn, un
d'Gesicht oder d'Belounung ze
deelen. Awer et ass net esou an
der Parabel duergestallt. Wéi de
Meeschter vum Haus seng
Dénger geruff huet, huet hien all
Mënsch seng Aarbecht ginn.

Mat engem léiwe Geescht kënne
mir déi bescheidenste Flichte
vum Liewen "wéi zum Här"
ausféieren. Kolosser 3:23. Wann
d'Léift vu Gott am Häerz ass,
wäert et am Liewen manifestéiert
ginn. De séissen Goût vu Christus
wäert eis ëmginn, an eisen Afloss
wäert erhéijen a segen.

Dir sollt net op grouss
Occasiounen waarden oder
aussergewöhnlech Fäegkeeten
erwaarden ier Dir fir Gott schafft.
Dir musst net e Gedanken hunn
wat d'Welt vun Iech denkt. Wann

Ären Alldag en Zeegnes fir
d'Rengheet an d'Häerzlechkeet
vun Ärem Glawen ass, an anerer
sinn iwwerzeegt datt Dir wëllt
hinnen ze profitéieren, wäert Är
Efforten net ganz verluer goen.

Déi bescheiden an äermst vun de
Jünger vum Jesus kënnen e Segen
fir anerer sinn. Si mierken vläicht
net datt se e besonnescht Gutt
maachen, awer duerch hiren
onbewosst Afloss kënnen se
Wellen vu Segen starten, déi sech
erweideren an déif ginn, an déi
geseent Resultater kënnen se ni

bis den Dag vun der leschter
Belounung wëssen. Si fille oder
wëssen net datt se eppes super
maachen. Si sinn net verlaangt
sech selwer mat Besuergnëss
iwwer Erfolleg ze midd. Si
mussen nëmme roueg viru goen,
trei d'Aarbecht maachen, déi
Gottes Virsiicht zougewisen huet,
an hiert Liewen wäert net ëmsoss
sinn. Hir eege Séilen wäerte méi a
méi an d'Ähnlechkeet vu
Christus wuessen; si schaffen
zesummen mat Gott an dësem
Liewen an si passend dofir fir déi
méi héich Arbecht an déi

ongeschattend Freed vum
nächste Liewen.

Kapitel 10 - E Wëssen vu Gott

Vill sinn d'Weeër wéi Gott
versicht sech fir eis bekannt ze
maachen an eis an
d'Gemeinschaft mat Him ze
bréngen. D'Natur schwätzt mat
eise Sënner ouni ophalen. Den
oppene Häerz wäert beandrockt
ginn mat der Léift an der
Herrlechkeet vu Gott, wéi se
duerch d'Wierker vu sengen
Hänn opgedeckt ginn. Dat
lauschert Ouer kann
d'Kommunikatioun vu Gott
duerch d'Saachen vun der Natur

héieren a verstoen. Déi gréng
Felder, déi héich Beem, d'Knospe
a d'Blummen, d'Wollek, dee fällt,
de reenen, de babbelend Bach,
d'Herrlechkeet vum Himmel,
schwätze mat eisen Häerzer, an
invitéieren eis mat Him kennen
ze léieren, deen se all gemaach
huet.

Eise Retter huet seng wäertvoll
Lektione mat de Saachen vun
der Natur gebonnen. D'Beem,
d'Villercher, d'Blummen vun den
Däller, d'Hiwwelen, de Séien an
de schéinen Himmel, wéi och

d'Täschefäll an d'Ëmgegend vum
Alldag waren all mat de Wierder
vun der Wourecht verbonnen,
datt seng Lektione sou dacks
sinn erënnert un de Kapp, och am
Zesammenhang mat de
beschäftegten Suergen vum
Mënsch säi Liewen vun
Ustrengung.

Gott hätt seng Kanner seng
Wierker schätzen a Freed un déi
einfach, roueg Schéinheet, mat
där Hien eist ierdescht Heem
geschmiert huet. Hien ass e
Liebhaber vum Schéinen, a virun

allem dat ass baussenzeg
attraktiv Hien huet d'Schéinheet
vum Charakter gär; Hien hätt eis
Rengheet an Einfachheet
kultivéieren, déi roueg Gnod vun
de Blummen.

Wa mir awer nolauschteren,
wäerte Gott seng geschaf Wierker
eis wäertvoll Lektione vun
Gehorsam a Vertrauen léieren.
Vun de Stären, déi an hire
trackless Coursen duerch de
Weltraum vun Alter zu Alter hire
ernannte Wee verfollegen, bis
zum klengsten Atom, befollegen

d'Saachen vun der Natur dem
Schöpfer säi Wëllen. A Gott
këmmert sech ëm alles an
ënnerhält alles wat Hien erschaf
huet. Deen, deen déi
onnummeréiert Welten duerch
d'Onmassitéit ophält, këmmert
sech gläichzäiteg ëm d'Wënsch
vum klengen brong Spatze, deen
ouni Angscht säin bescheiden
Lidd séngt. Wann d'Männer op
hir aldeeglech Ustrengung
erausgoen, wéi wa se sech mam
Gebied engagéieren; wa se nuets
leien, a wa se moies opstoen;
wann de räiche Mann a sengem

Palais feiert, oder wann den
aarme Mann seng Kanner iwwer
de knappe Bord versammelt, gött
jidderee zaart vum himmlesche
Papp beobachtet. Et gi keng
Tréinen, déi Gott net bemierkt. Et
gött kee Laachen dat Hien net
markéiert.

Wa mir dat awer ganz gleewen,
géifen all ongerecht Besuergnëss
entlooss ginn. Eist Liewen wier
net esou mat Enttäuschung gefëllt
wéi elo; well alles, egal ob grouss
oder kleng, an den Hänn vu Gott
gelooss gött, deen net vun der

Villfalt vu Suerge verwéckelt ass,
oder vun hirem Gewiicht
iwwerwältegt ass. Mir sollten
dann e Rescht vun der Séil
genéissen, fir déi vill laang Friem
sinn.

Wéi Är Sënner Freed un der
attraktiver Schéinheet vun der
Äerd, denkt un d'Welt, déi wäert
kommen, déi ni d'Bléi vu Sënn an
Doud kennen; wou d'Gesicht
vun der Natur net méi de Schied
vum Fluch wäert droen. Loosst
Är Imaginatioun d'Haus vun de
gerett Fotoen, an erënneren datt

et méi herrlech wäert sinn wéi Är
hellste Fantasi duerstellt. An de
variéierte Kaddoe vu Gott an der
Natur gesi mir awer de
schwaachste Glanz vu senger
Herrlechkeet. Et ass
geschriwwen: "D'Aen hunn net
gesinn, nach d'Ouer héieren,
weder sinn an d'Häerz vum
Mensch agaangen, déi Saachen,
déi Gott fir déi virbereet huet, déi
Him gär hunn." 1 Korinthians 2:9.

Den Dichter an den
Naturwëssenschaftler hu vill
Saachen iwwer d'Natur ze soen,

awer et ass de Chrëscht, deen
d'Schéinheet vun der Äerd mat
héchster Unerkennung genéisst,
well hien dem Papp seng
Handwierker erkennt a seng Léift
a Blummen a Sträich a Bam
erkennt. Keen kann d'Bedeutung
vun Hiwwel an Dall, Floss a Mier
voll appreciéieren, deen se net als
Ausdrock vu Gott senger Léift fir
de Mënsch gesäit.

Gott schwätzt mat eis duerch
seng Virsiichtsaarbechten an
duerch den Afloss vu sengem
Geescht op d'Häerz. An eisen

Ëmstänn an Ëmgéigend, an de
Verännerungen déi aldeeglech
ronderëm eis stattfannen, kënne
mir wäertvoll Lektione fannen
wann eis Häerzer awer oppe sinn
fir se z'ënnerscheeden. De
Psalmist, deen d'Aarbecht vu
Gott senger Virsicht verfolgt,
seet: "D'Äerd ass voll mat der
Guttheet vum Här." "Wien weis
ass, a wäert dës Saache
beobachten, och si wäerten
d'gnädeg Frëndlechkeet vum Här
verstoen." Psalm 33:5; 107:43.

Gott schwätzt mat eis a sengem Wuert. Hei hu mir a méi kloer Linnen d'Offenbarung vu sengem Charakter, vu sengem Ëmgang mat de Männer, an dat grousst Wierk vun der Erléisung. Hei ass virun eis d'Geschicht vun de Patriarchen a Prophéiten an aner helleg Männer vun al. Si ware Männer "ënnerleien wéi Passioune wéi mir sinn." James 5:17. Mir gesinn, wéi si duerch discouragements gekämpft wéi eis, wéi si ënner Versuchung gefall wéi mir gemaach hunn, an awer erëm Häerzen verbonnen an

duerch d'Gnod vu Gott eruewert;
a kucken, mir si encouragéiert an
eistem Striewen no Gerechtegkeet.
Wéi mir liesen iwwer déi
wäertvoll Erfarungen, déi hinnen
geschenkt goufen, vum Liicht a
Léift a Segen, et war hir ze
genéissen, a vun der Aarbecht,
déi se duerch d'Gnod gemaach
hunn, déi hinnen ginn, de
Geescht, deen hinnen inspiréiert
huet, brennt eng Flam vun
helleger Emulatioun an eisen
Häerzer an e Wonsch wéi si am
Charakter ze sinn - wéi si mat
Gott wandelen.

De Jesus sot iwwer d'Alt
Testament Schrëften, a wéi vill
méi ass et wouer vun der Neier:
"Si sinn déi, déi vu mir
bestätegen," de Erléiser, Hien an
deem eis Hoffnungen op éiweg
Liewen zentréiert sinn. John 5:39.
Jo, déi ganz Bibel erzielt vu
Christus. Vum éischte Rekord
vun der Schafung - well "ouni
Him gouf näischt gemaach, wat
gemaach gouf" - bis zum
Schlussversprieche: "Kuckt, ech
kommen séier," liesen mir vu
senge Wierker a lauschteren seng

Stëmm. Johannes 1:3;
Offenbarung 22:12. Wann Dir
mam Retter kennt, studéiert
d'helleg Schrëften.

Fëllt dat ganz Häerz mat de
Wierder vu Gott. Si sinn dat
liewegt Waasser, läscht Äre
brennen Duuscht. Si sinn dat
liewegt Brout aus dem Himmel.
De Jesus seet: "Ausser Dir iesst
d'Fleesch vum Mënschejong an
drénkt säi Blut, hutt Dir kee
Liewen an dir." An hien erkläert
sech selwer andeems hien seet:
"D'Wierder, déi ech zu dir

schwätze, si sinn Geescht, a si sinn d'Liewen." John 6:53, 63. Eise Kierper sinn opgebaut aus deem wat mir iessen an drénken; a wéi an der natierlecher Wirtschaft, sou an der spiritueller Wirtschaft: et ass wat mir meditéieren, dat wäert Toun a Kraaft fir eis spirituell Natur ginn.

D'Thema vun der Erléisung ass een an deem d'Engelen wëllen kucken; et wäert d'Wëssenschaft an d'Lidd vun den Erléisten duerch déi onendlech Zäitalter vun der Éiwegkeet sinn. Ass et

net wäert fir virsiichteg
Gedanken a Studie elo ze
maachen? Déi onendlech
Barmhärzegkeet a Léift vum
Jesus, d'Opfer fir eis gemaach,
ruffe fir déi seriöst a feierlech
Reflexioun. Mir sollten op de
Charakter vun eisem léiwe
Erléiser a Vermëttler bleiwen. Mir
sollten iwwer d'Missioun vun
Him meditieren, deen komm ass
fir säi Vollek vun hire Sënnen ze
retten. Wéi mir also himmlesch
Themen iwwerdenken, wäerte
eise Glawen a Léift méi staark
ginn, an eis Gebieder wäerte fir

Gott ëmmer méi akzeptabel sinn,
well se ëmmer méi mat Glawen a
Léift gemëscht ginn. Si wäerten
intelligent a fervent sinn. Et gëtt
méi konstant Vertrauen an de
Jesus, an eng aldeeglech, lieweg
Erfahrung a senger Kraaft fir alles
ze retten, wat duerch Him bei
Gott kënnt.

Wéi mir iwwer d'Perfektione
vum Retter meditieren, wäerte
mir wënschen ganz
transforméiert an erneiert ze ginn
am Bild vu senger Rengheet. Et
gëtt Hunger an Duuscht vu Séil

fir wéi Hien ze ginn, dee mir
bewonneren. Wat méi eis
Gedanken iwwer Christus sinn,
wat mir méi vun him mat aneren
schwätzen an Him der Welt
vertrieden.

D'Bibel gouf net fir de Geléiert
eleng geschriwwen; am
Géigendeel, et war fir déi
gemeinsam Leit entworf. Déi
grouss Wourechten, déi fir
d'Erléisung néideg sinn, ginn
esou kloer wéi Mëttes gemaach; a
kee wäert falsch a verléieren hire
Wee ausser déi, déi hiren eegene

Uerteel verfollegen amplaz vum
kloer opgedeckte Wëlle vu Gott.

Mir sollten net d'Zeegnes vu
jidderengem iwwerhuelen wat
d'Schrëften léieren, awer sollten
d'Wierder vu Gott fir eis selwer
studéieren. Wa mir anerer erlaben
eis Denken ze maachen, hu mir
verréckten Energien a
kontraktéiert Fäegkeeten. Déi
nobel Kräfte vum Geescht kënne
sou zwerg sinn duerch Mangel
un Ausübung op Themen, déi hir
Konzentratioun wäerte sinn, datt
se hir Fäegkeet verléieren fir déi

déif Bedeitung vum Wuert vu
Gott ze begräifen. De Geescht
wäert vergréisseren wann et
benotzt gött fir d'Relatioun vun
de Sujete vun der Bibel
erauszefannen, d'Schrëft mat der
Schrëft a geeschtege Saachen mat
spirituellen ze vergläichen.

Et gött näischt méi berechent fir
den Intellekt ze stäerken wéi
d'Studie vun de Schrëften. Keen
anert Buch ass sou potent fir
d'Gedanken z'erhéijen,
d'Fakultéite Kraaft ze ginn, wéi
déi breet, ennobling Wourechten

vun der Bibel. Wann Gott säi
Wuert studéiert wéi et soll sinn,
hätten d'Männer eng Breet vum
Geescht, en Adel vum Charakter
an eng Stabilitéit vum Zweck, déi
seelen an dësen Zäiten gesi ginn.

Awer et gött nëmme wéineg
Benefice vun enger séierer
Liesung vun de Schrëften
ofgeleet. Et kann een d'ganz Bibel
duerchliesen an awer net seng
Schéinheet gesinn oder seng déif
a verstoppt Bedeitung verstoen.
Ee Passage studéiert bis seng
Bedeitung fir de Geescht kloer ass

a seng Relatioun zum
Erléisungspiang ass evident, ass
vu méi Wäert wéi d'Iwwerleeung
vu ville Kapitelen ouni
definitiven Zweck an der Sicht a
keng positiv Uweisung
gewonnen. Halt Är Bibel mat
Iech. Wéi Dir Méiglechkeet hutt,
liesen et; fixen d'Texter an Ärer
Erënnerung. Och wann Dir op
d'Stroosse trëppelt, kënnt Dir e
Passage liesen an doriwwer
meditéieren, sou datt Dir et am
Geescht fixéiert.

Mir können net Wäisheet kréien
ouni eescht Opmierksamkeet a
Gebieder Studie. E puer Deeler
vun der Schrëft si wierklech ze
einfach fir falsch ze verstoen,
awer et ginn anerer, deenen hir
Bedeutung net op der Uewerfläch
läit fir op ee Bléck ze gesinn.
D'Schrëft muss mat der Schrëft
verglach ginn. Et muss virsiichteg
Fuerschung a Gebieder
Reflexioun sinn. An esou Studie
gëtt räich zréckbezuel. Wéi de
Miner Venen aus Edelmetall
entdeckt, déi ënner der
Uewerfläch vun der Äerd

verstoppt sinn, sou wäert deen,
deen dauernd d'Wuert vu Gott
wéi no verstoppte Schatz sicht,
Wourechte vum gréisste Wäert
fannen, déi aus der Siicht vum
suergfáltege Sicher verstoppt
sinn. D'Wierder vun der
Inspiratioun, déi am Häerz
iwwerluecht ginn, wäerte sinn
wéi Baachen aus dem Sprangbuer
vum Liewen.

Ni soll d'Bibel ouni Gebied
studéiert ginn. Ier Dir seng Säiten
opmaache sollte mir
d'Erliichterung vum Hellege

Geescht froen, an et wäert ginn.
Wéi den Nathanael bei de Jesus
komm ass, huet de Retter geruff:
"Kuckt wierklech en Israelit, an
deem kee Schlecht ass!"

Nathanael sot: "Wou kennt Dir
mech?" De Jesus huet geäntwert:
"Ier de Philippe dech geruff huet,
wéi Dir ënner dem Figebam war,
hunn ech dech gesinn." John 1:47,
48. A Jesus wäert eis och an de
geheime Plazen vum Gebied
gesinn, wa mir Him no Liicht
sichen, datt mir wësse wat
Wourecht ass. Engelen aus der
Welt vum Liicht wäerte mat

deenen sinn, déi an Demut vum Häerz no göttlecher Leedung sichen.

Den Hellege Geescht erhieft a verherrlecht de Retter. Et ass säi Büro fir Christus ze presentéieren, d'Rengheet vu senger Gerechtegkeet an déi grouss Erléisung déi mir duerch Him hunn. De Jesus seet: "Hie wäert vu mir kréien, a wäert Iech et weisen." John 16:14. De Geescht vun der Wourecht ass deen eenzeggen effektiven Enseignant vun der göttlecher

Wourecht. Wéi muss Gott
d'Mënschheet schätzen, well hien
säi Jong ginn huet fir si ze
stierwen a säi Geescht ernennt als
Léierpersonal a kontinuéierleche
Guide vum Mënsch!

Kapitel 11 - De Privileg vum Gebied

Duerch d'Natur an
d'Offenbarung, duerch seng
Virsiicht, an duerch den Afloss vu
sengem Geescht schwätzt Gott
mat eis. Mä dës sinn net genuch;
mir mussen och eis Häerzer zu
Him ausgoen. Fir spirituellt
Liewen an Energie ze hunn,
musse mir eng tatsächlech
Relatioun mat eisem himmlesche
Papp hunn. Eis Gedanken
kënnen op Him gezunn ginn; mir
kënnen op Seng Wierker, Seng

Barmhärzegkeet, Seng Segen
meditéieren; awer dëst ass net,
am vollste Sënn, mat Him ze
kommunizéieren. Fir mat Gott ze
kommunizéieren, musse mir Him
eppes ze soen hunn iwwer eist
eigentlecht Liewen.

Gebied ass d'Ouverture vum
Häerz fir Gott wéi zu engem
Frënd. Net datt et néideg ass fir
Gott bekannt ze maachen wat mir
sinn, mee fir eis z'erméiglechen
Him ze kréien. D'Gebied bréngt
Gott net bei eis erof, awer bréngt
eis op Him.

Wéi de Jesus op der Äerd war,
huet hie senge Jünger geléiert wéi
se bieden. Hien huet hinnen
geriicht hir aldeeglech
Bedierfnesser viru Gott ze
presentéieren an all hir Suergfalt
op Him ze werfen. An
d'Versécherung, déi hien hinnen
ginn huet, datt hir Petitioune
solle héieren, ass och fir eis
Assurance.

De Jesus selwer, während hien
ënner de Männer gewunnt huet,
war dacks a Gebied. Eise Retter

huet sech mat eise Bedierfnesser a Schwächheet identifizéiert, an datt Hien e Suppliant gouf, e Petitionär, dee vu sengem Papp fräsch Versuergung vu Kraaft gesicht huet, fir datt hien erauskënnt, fir Pflicht a Versuchung. Hien ass eist Beispill an alle Saachen. Hien ass e Brudder an eise Schwieregkeeten, "an alle Punkte versicht wéi mir sinn." awer als de Sënnlosen huet seng Natur sech vum Béisen zréckgezunn; Hien huet Kämpf a Folter vun der Séil an enger Welt vu Sënn gemaach. Seng

Mönschheet huet d'Bidde eng
Noutwennegkeet an e Privileg
gemaach. Hien huet Troust a
Freed a Gemeinschaft mat
sengem Papp fonnt. A wann de
Retter vun de Mönschen, de Jong
vu Gott, de Bedierfnes vum
Gebied gefillt huet, wéi vill méi
sollten déi schwach, sännvoll
Stierflech d'Noutwendegkeet vu
ferventem, konstante Gebied
fillen.

Eisen himmlesche Papp waart fir
eis d'Fülle vu sengem Segen ze
ginn. Et ass eise Privileg

gréisstendeels um Sprangbuer
vun der grenzloser Léift ze
drénken. Wat e Wonner ass et,
datt mir sou wéineg bieten! Gott
ass bereet a gewëllt déi oprecht
Gebied vun den bescheidensten
vu senge Kanner ze héieren, an
awer ass et vill manifestéiert
Verzweiflung vun eiser Sait fir eis
Wënsch Gott bekannt ze
maachen. Wat kënnen d'Engelen
vum Himmel vun aarme hëlleflos
Mënschen denken, déi der
Versuchung ënnerworf sinn,
wann Gottes Häerz vun der
onendlecher Léift no si sehnt,

prett hinnen méi ze ginn wéi se
froen oder denken kënnen, an
awer bieden se sou wéineg an
hunn esou klenge Glawen?

D'Engelen hu gär virun Gott ze
béien; si si gär bei Him. Si
betruuechten d'Gemeinschaft mat
Gott als hir héchst Freed; an
trotzdem schéngen d'Kanner vun
der Äerd, déi sou vill Hëllef
brauchen, déi Gott nëmme ka
ginn, zefridden ze goen ouni
d'Liicht vu Säu Geescht,
d'Begleedung vu Senger Präsenz.

D'Däischtert vum Béisen
ëmfaasst déi, déi vernoléissegen
ze bieden. Déi geflüstert
Versuchungen vum Feind
begeeschteren se zu Sënn; an et
ass alles well se d'Privilegien net
benotzen, déi Gott hinnen an der
gëttlecher Ernennung vum
Gebied ginn huet. Firwat sollten
d'Jongen an d'Duechtere vu Gott
zréckzéien fir ze bieden, wann
d'Gebied de Schlëssel an der
Hand vum Glawen ass fir dem
Himmel säi Lagerhaus
opzemaachen, wou déi grenzlos
Ressourcen vun der Allmuecht

geschat ginn? Ouni onopfälleg
Gebied a fläisseg

Iwwerwaachung si mir a Gefor fir
suergfälteg ze wuessen a vum
richtege Wee ofzewäichen. De
Géigner probéiert dauernd de
Wee zum Barmhäerzegkeet ze
verstoppen, fir datt mir net
duerch eescht Ufro a Glawen
Gnod a Kraaft kréien fir
d'Versuchung ze widderstoen.

Et gi verschidde Konditiounen,
op deenen mir erwaarden datt
Gott eis Gebieder héiert an
äntwert. Ee vun den éischte vun

däsen ass datt mir eis Hëllef vun
Him fillen. Hien huet versprach:
"Ech gi Waasser op deen
duuschtereg ass, an
Iwwerschwemmungen op den
dréchene Buedem." Jesaja 44:3.
Déi, déi no Gerechtegkeet
hongereg an duuschteren, déi
laang no Gott sinn, kënne sécher
sinn, datt se gefëllt ginn. D'Häerz
muss fir den Afloss vum Geescht
oppen sinn, oder Gott säi Segen
kann net opgeholl ginn.

Eise grouse Besoin ass selwer en
Argument a plädéiert am

meeschten eloquent an eisem
Numm. Awer den Här soll
gesicht ginn fir dës Saache fir eis
ze maachen. Hie seet: "Frot, an et
wäert Iech ginn." An "Hien, deen
sain eegene Jong net erspuert
huet, awer hien fir eis all
ausgeliwwert huet, wéi soll hien
eis net mat him och alles fräi
ginn?" Matthäus 7:7; Réimer 8:32.

Wa mir Ongerechtegkeet an eisen
Häerzer betruechten, wa mir un
all bekannte Sënn festhalen, den
Här héiert eis net; awer d'Gebied
vun der berouegter, berouegter

Séil gëtt ëmmer ugeholl. Wann all bekannte Feeler gerett ginn, kënne mir gleewen datt Gott eis Petitioune beäntwert. Eis eege Verdéngschter wäert eis ni un d'Gnod vu Gott commendéieren; et ass d'Wäertegkeet vum Jesus, déi eis retten wäert, säi Blut dat eis botzt; awer mir hunn eng Aarbecht ze maachen fir d'Konditioune vun der Akzeptanz ze respektéieren.

En anert Element vum herrschend Gebied ass de Glawen. "Dee bei Gott kënnt,

muss gleewen datt hien ass, an datt hien e Belouner ass vun deenen, déi him fläisseg sichen." Hebräer 11:6. De Jesus sot zu senge Jünger: "Wat och ëmmer Dir wëllt, wann Dir biet, gleeft datt Dir se kritt, an Dir wäert se hunn." Mark 11:24. Huele mir Him op säi Wuert?

D'Versécherung ass breet an onlimitéiert, an Hien ass trei, dee versprach huet. Wa mir net déi ganz Saache kréien, fir déi mir gefrot hunn, zu der Zäit wou mir froen, si mir nach ëmmer ze

gleewen datt den Här héiert an
datt hien eis Gebieder äntwert.
Mir si sou falsch a kuerzsiichteg,
datt mir heiansdo no Saache
froen, déi eis net e Segen wieren,
an eisen himmlesche Papp a Léift
beäntwert eis Gebieder andeems
mir eis dat ginn, wat fir eist
héchste Gutt wäert sinn - dat wat
mir selwer wënschen. wa mir mat
Visioun göttlech opgekläert all
Saache gesinn wéi se wierklech
sinn. Wann eis Gebieder
schéngen net geäntwert ze ginn,
musse mir un d'Vesprieche
festhalen; fir d'Zäit vun der

Äntwert wäert sécher kommen, a mir kréien de Segen, dee mir am meeschte brauchen. Awer ze behaupten datt d'Gebied ëmmer op déi ganz Manéier geäntwert gött a fir déi besonnesch Saach déi mir wënschen, ass Viraussetzung. Gott ass ze schlau fir falsch ze sinn, an ze gutt fir all gutt Saach vun deenen ze halen, déi oprecht wandelen. Da fäert net Him ze trauen, och wann Dir déi direkt Äntwert op Är Gebieder net gesitt. Vertrau op Säu sécher Verspriechechen: "Frot, an et wäert Iech ginn."

Wa mir mat eisen Zweifel an
Ängscht beroden, oder
probéieren alles ze léisen, wat mir
net kloer gesinn, ier mer Glawen
hunn, wäerten d'Perplexitéiten
nëmmen eropgoen an déif ginn.
Awer wa mir bei Gott kommen,
hëlleflos an ofhängeg fillen, wéi
mir wierklech sinn, an am
bescheidenen,
vertrauenswürdege Glawen eis
Wënsch un Him bekannt
maachen, deem säi Wëssen
onendlech ass, deen alles an der
Schafung gesäit, an deen alles

duerch säi Wëllen a säi Wuert
regéiert, Hie kann a wäert un
eistem Gejäiz oppassen, a léisst
d'Liicht an eis Häerzer schéngen.
Duerch oprecht Gebied gi mir a
Verbindung mam Geescht vum
Onendleche bruecht. Mir hu
vläicht keng bemierkenswäert
Beweiser zu där Zäit datt
d'Gesicht vun eistem Erléiser
iwwer eis a Matgefill a Léift
béckt, awer dëst ass souguer
esou. Mir fille vläicht net säi
sichtbare Touch, awer seng Hand
ass op eis a Léift a schued
Zäertlechkeet.

Wa mir kommen fir
Barmhärzegkeet a Segen vu Gott
ze froen, sollte mir e Geescht vu
Léift a Verzeiung an eisen
eegenen Härzer hunn. Wéi
kénne mir bieten: "Verzei eis eis
Scholden, sou wéi mir eis
Scholden verzeien", an awer en
onverzeihende Geescht ausginn?
Matthäus 6:12. Wa mir erwaarden
datt eis eege Gebieder héieren
ginn, musse mir anerer op
déiselwecht Manéier verzeien an
an deemselwechte Mooss wéi mir
hoffen ze verzeien.

Ausdauer am Gebied gouf als Bedingung gemaach fir ze kréien. Mir müssen ëmmer bieten wa mir am Glawen an Erfahrung wuessen. Mir sollen "instant am Gebied" sinn, fir "am Gebied weiderzemaachen, a kucken am selwechte mat Thanksgiving." Réimer 12:12; Kolosser 4:2. De Péitrus fuerdert d'Gleeweger op "nüchtern ze sinn, a waacht op d'Gebied." 1 Peter 4:7. De Paul riicht: "An allem duerch Gebied an Ufro mat Dankbarkeet loosst Är Ufro Gott bekannt ginn."

Philippians 4:6. "Awer dir, beléiften," seet de Jude, "biet am Hellege Geescht, haalt Iech an der Léift vu Gott." Jud 20, 21.

Unceasing Gebied ass déi ongebrach Unioun vun der Séil mat Gott, sou datt Liewen vu Gott an eist Liewen fléisst; an aus eistem Liewen fléien Rengheet an Hellegkeet zréck op Gott.

Et gött Noutwennegkeet fir Diligence am Gebied; loosst Iech näischt hënneren. Maacht all Effort fir d'Kommunioun tëscht dem Jesus an Ärer eegener Séil

oppen ze halen. Sicht all
Geleeënheet fir ze goen wou
Gebieder gewinnt sinn ze
maachen. Déi, déi wierklech
d'Kommunioun mat Gott sichen,
wäerten an der
Gebiedsversammlung gesi ginn,
trei hir Pflicht ze maachen an
eescht a ängschtlech fir all
d'Virdeeler ze sammelen déi se
kënne gewannen. Si wäerten all
Geleeënheet verbessern fir sech
selwer ze placéieren wou se
d'Liichtstrahlen vum Himmel
kënne kréien.

Mir sollen am Familljekrees
bieden, a virun allem d'äerfe mir
net geheim Gebied
vermoléissegen, well d'äst ass
d'Liewe vun der Séil. Et ass
onméiglech fir d'Séil ze bléien
während d'Gebied vermoléissegt
gëtt. Famill oder öffentlech
Gebied eleng ass net genuch. An
der Solitude loosst d'Séil fir
d'inspektéierend Ae vu Gott
opgemaach ginn. Geheimt
Gebied soll nëmme vum
Gebiedhéierende Gott héieren
ginn. Kee virwëtzig Ouer ass
d'Laascht vun esou Petitiounen

ze kréien. Am geheime Gebied
ass d'Séil fräi vu ronderëm Aflëss,
fräi vu Begeeschterung. Rou,
awer fervent, wäert et no Gott
erreechen. Séiss a bleiwend wäert
den Afloss sinn, deen aus Him
kënnt, deen am Geheimnis gesäit,
deem säin Ouer op ass fir
d'Gebied ze héieren, déi aus dem
Häerz entstinn. Duerch e
rouegen, einfache Glawen hält
d'Séil d'Gemeinschaft mat Gott a
sammelt sech selwer Strahlen
vum göttleche Liicht fir et am
Konflikt mam Satan ze stäerken

an z'erhalen. Gott ass eisen Tuerm
vu Kraaft.

Biet an Ärem Kleederschaf, a
wann Dir iwwer Är aldeeglech
Aarbecht geet, loosst Äert Häerz
dacks zu Gott opgehewe ginn.
Et war esou datt den Enoch mat
Gott gaang ass. Dës stille
Gebieder klammen wéi wäertvoll
Räucherstäerkt virum Troun vun
der Gnod. De Satan kann hien net
iwwerwannen, deem säin Häerz
also op Gott bliwwen ass.

Et gött keng Zäit oder Plaz an där
et onpassend ass eng Petitioun un
Gott ze bidden. Et gött näischt
wat eis verhënneren kann eis
Häerzer opzehiewen am Geescht
vum eeschte Gebied. An de Leit
vun der Strooss, an der Mëtt vun
engem geschäftlechen
Engagement, kënne mir eng
Petitioun u Gott schécken a fir
göttlech Leedung plädéieren, sou
wéi den Nehemia gemaach huet
wéi hien seng Demande virum
Kinnek Artaxerxes gemaach huet.
E Kleederschaf vun der
Kommioun ka fonnt ginn wou

mir sinn. Mir sollten d'Dier vum
Häerz kontinuéierlech
opmaachen an eis Invitatioun
eropgoen datt de Jesus ka
kommen an als himmlesche
Gaascht an der Séil bleiwen.

Och wann et vläicht eng
verschmotzt, korrump Atmosphär
ronderëm eis ass, brauche mir säi
Miasma net ze otmen, awer
kënne an der reiner Loft vum
Himmel liewen. Mir kënnen all
Dier fir onreine Virstellungen an
onhelleg Gedanken zoumaachen
andeems mir d'Séil an d'Präsenz

vu Gott duerch oprecht Gebied
ophiewen. Déi, deenen hir
Häerzer oppe sinn fir
d'Ënnerstëtzung a Segen vu Gott
ze kréien, wäerten an enger
helleger Atmosphär goen wéi déi
vun der Äerd a wäerte konstant
Gemeinschaft mam Himmel
hunn.

Mir musse méi verschidde
Meenungen iwwer de Jesus hunn
an e méi vollt Verständnis vum
Wäert vun éiwege Realitéiten.
D'Schéinheet vun der Hellegkeet
ass d'Häerzer vu Gottes Kanner

ze fällen; an datt dëst erreecht ka
ginn, solle mir no göttleche
Verëffentlechung vum
himmlesche Saachen sichen.

Loosst d'Séil eraus an no uewen
gezunn ginn, datt Gott eis en
Otem vum der himmlescher
Atmosphär gött. Mir kënnen esou
no bei Gott bleiwen, datt an all
onerwaarte Prozess eis Gedanken
zu Him sou natierlech wéi
d'Blumm sech un d'Sonn dréit.

Halt Är Wënsch, Är Freed, Är
Leed, Är Suergen an Är Ängscht

virun Gott. Dir kënnt Him net
belaaschten; Dir kënnt Him net
midd maachen. Hien, deen
d'Hoer vun Ärem Kapp
nummeréiert ass net indifferent
zu de Wënsch vu senger Kanner.
"Den Här ass ganz traureg, a vu
zaarten Barmhärzegkeet." James
5:11. Säin Häerz vu Léift ass
beréiert vun eise Leed an och vun
eisen Aussoen vun hinnen. Huel
Him alles wat de Geescht
perplexéiert. Näischt ass ze
grouss fir Hien ze droen, well
Hien hält Welten op, Hien
regéiert iwwer all Affären vum

Universum. Näischt, wat op
iergendeng Manéier eise Fridden
betrëfft, ass ze kleng fir Hien ze
bemierken. Et gëtt kee Kapitel an
eiser Erfahrung ze däischer fir
Him ze liesen; et gëtt keng
Perplexitéit ze schwéier fir Him
ze entfalen. Keng Katastroph
kann déi mannst vu senge
Kanner begéinen, keng
Besuergnëss belästegt d'Séil, keng
Freed begeeschttert, keng oprecht
Gebied entkommt d'Lëpsen, vun
deenen eisen himmlesche Papp
net beobachtet ass, oder an
deenen Hien keen direkt

interesséiert. "Hien heelt déi
gebrach am Häerz, a verbënnt hir
Wonnen." Psalm 147:3.

D'Relatiounen tëscht Gott an all
Séil sinn esou ënnerschiddlech a
voll wéi wann et keng aner Séil
op der Äerd wier fir seng
Iwwerwachung ze deelen, net
eng aner Séil, fir déi Hien säi
beléifte Jong ginn huet.

De Jesus sot: "Dir sollt a mengem
Numm froen: an ech soen Iech
net, datt ech de Papp fir Iech
bieden wäert: well de Papp
selwer huet dech gär." "Ech hunn

dech gewielt: ... fir datt alles wat Dir vum Papp a mengem Numm freet, Hien kann Iech et ginn."

Johannes 16:26, 27; 15:16. Awer am Numm vum Jesus ze bieten ass eppes méi wéi nëmmen eng Ernimmung vun deem Numm am Ufank an um Enn vun enger Gebied. Et ass am Geescht a Geescht vum Jesus ze bieten, während mir seng Versprieche gleewen, op seng Gnod vertrauen a seng Wierker schaffen.

Gott heescht net datt jidderee vun eis Eremiten oder Mönche solle

ginn an aus der Welt zréckzéien
fir eis un d'Akten vum Kult ze
widmen. D'Liewen muss wéi
dem Christus säi Liewen sinn -
tëscht dem Bierg an der Villzuel.
Wien näischt mécht wéi ze
bieden, wäert geschwënn
ophalen ze bieden, oder seng
Gebieder ginn eng formell
Routine. Wann Männer huelen
selwer aus dem soziale Liewen,
ewech vun der Sphär vun
Christian Pflicht a Kräiz droen;
wa se ophalen eescht fir de
Meeschter ze schaffen, deen
eescht fir si geschafft huet,

verléieren se d'Thema vum
Gebied an hunn keen Ureiz fir
Andacht. Hir Gebieder ginn
perséinlech an egoistesch. Si
kënnen net bieden a Bezuch op
d'Wënsch vun der Mënschheet
oder dem Opbau vum Räich vu
Christus, a plädéiere fir Kraaft,
mat deem se schaffen.

Mir halen e Verloscht wa mir de
Privileg vernoléissegen
zesummen ze associéieren fir een
aneren am Déngscht vu Gott ze
stärken an ze encouragéieren.
D'Wourechte vu sengem Wuert

verléieren hir Vividness a
Wichtigkeet an eisem Geescht.
Eis Häerzer ginn op opgekläert
an opgereeget duerch hiren
hellegen Afloss, a mir falen an
der Spiritualitéit. An eiser
Associatioun als Chrëscht
verléiere mir vill duerch Mangel
u Sympathie mateneen. Dee sech
selwer opschloss, féllt net
d'Positioun, déi Gott entworf
huet, hie sollt. Déi richteg
Kultivatioun vun de sozialen
Elementer an eiser Natur bréngt
eis a Sympathie mat aneren an
ass e Mëttel fir Entwécklung a

Kraaft fir eis am Déngscht vu
Gott.

Wann d'Chrëschte sech matenee
associéieren, matenee schwätzen
iwwer d'Léift vu Gott a vun de
wäertvollen Wourechte vun der
Erléising, wäerten hir eegen
Häerzer erfrëscht ginn a si géifen
sech erfréschen. Mir können
aldeeglech méi vun eisem
himmlesche Papp léieren, eng
fräsch Erfarung vu senger Gnod
kréien; da wäerte mir Wonsch vu
Seng Léift ze schwätzen; a wéi
mir dat maachen, wäerten eis

eegen Häerzer erwiermt an
encouragéiert ginn. Wa mir méi
vu Jesus geduecht a geschwat
hunn, a manner vu Selbst, sollte
mir vill méi vu senger Präsenz
hunn.

Wa mir awer un Gott denken sou
dacks wéi mir Beweiser vu Seng
Betreiung fir eis hunn, solle mir
Hien ëmmer an eise Gedanken
halen a sollte Freed iwwer Him
schwätzen an Him luewen. Mir
schwätze vun temporäre Saachen,
well mir Interessi un hinnen
hunn. Mir schwätzen vun eise

Frënn well mir hinnen Léift; eis
Freed an eis Leed si mat hinnen
verbonnen. Mir hunn awer
onendlech méi grouss Ursaach fir
Gott gär ze hunn wéi eis ierdesch
Frënn gär ze hunn; et soll déi
natierlechst Saach op der Welt
sinn, Him als éischt an all eise
Gedanken ze maachen, vu senger
Guttheet ze schwätzen a vu
senger Kraaft ze erzielen. Déi
räich Kaddoe, déi hien eis
geschenkt huet, waren net
geduecht fir eis Gedanken a Léift
sou vill ze absorbéieren, datt mir
Gott näischt ze ginn hätten; si

sollen eis stänneg un Hien
erënneren an eis a Bänn vu Léift
an Dankbarkeet un eisen
himmleschen Wuelfillen binden.
Mir wunnen ze no bei den
Nidderlanden vun der Äerd.
Loosst eis d'Aen op déi oppen
Dier vum Hellegtum uewen
ophiewen, wou d'Liicht vun der
Herrlechkeet vu Gott an
d'Gesicht vu Christus blénkt,
deen "och fäeg ass se bis zum Enn
ze retten, déi duerch Him bei
Gott kommen." Hebräer 7:25.

Mir müssen Gott méi luewen "fir seng Guttheet, a fir seng wonnerbar Wierker fir d'Mënsche Kanner." Psalm 107:8. Eis devotional Übunge sollten net ganz aus froen an empfanke bestoen. Loosst eis net ëmmer un eis Wënsch denken an ni un d'Virdeeler déi mir kréien. Mir bieden net ze vill, awer mir sinn ze spuersam fir Merci ze soen. Mir sinn déi konstant Empfänger vu Gott senger Barmhärzegkeet, an awer wéi wéineg Dankbarkeet mir ausdrécken, wéi wéineg mir

Him luewen fir dat wat Hien fir
eis gemaach huet.

Ural huet den HÄR Israel gesot,
wéi se sech fir säin Déngscht
zesummefonnt hunn: "Dir solls
virum HÄR Äre Gott iessen, an
Dir wäert Iech freeën iwwer alles
wat Dir Är Hand leet, Dir an Är
Haushalter, an deem den Här Äre
Gott dech geseent huet. ".

Deuteronomium 12:7. Dat wat fir
d'Herrlechkeet vu Gott gemaach
gëtt, soll mat Freed gemaach
ginn, mat Lidder vu Lob an

Danksägung, net mat Trauregkeet
an Däischtert.

Eise Gott ass en zaarten,
barmhärzege Papp. Säi Service
sollt net als eng häerzlech
traureg, beonrouegend Übung
ugesi ginn. Et sollt e Genoss sinn,
den Här ze bidden an un senger
Aarbecht deelzehuelen. Gott hätt
net datt seng Kanner, fir déi sou
grouss Erléisung zur Verfügung
gestallt gouf, handele wéi wann
hien en haarden, exigent
Taskmaster wier. Hien ass hire
beschte Frënd; a wann se Him

unzebidden, erwaart hien mat
hinnen ze sinn, se ze blesséieren
an ze tréischten, hir Häerzer mat
Freed a Léift ze féllen. Den Här
wünscht seng Kanner fir Trouuscht
a sengem Déngscht ze kréien a
méi Freed ze fannen wéi
Schwiereregkeeten a senger
Aarbecht. Hie wünscht datt déi,
déi kommen fir Him ze bidden,
wäertvoll Gedanke vu senger
Suergfalt a Léift mat sech droen,
datt se an all den Aarbechten
vum Alldag begeeschtert kënne
ginn, datt se Gnod hunn fir

éierlech a trei an all Saachen ze handelen.

Mir müssen iwwer d'Kräiz sammelen. Christus an Him gekräizegt sollen d'Thema vun der Iwwerleeung, vum Gespréich a vun eiser freedegste Emotioun sinn. Mir sollten all Segen, déi mir vu Gott kréien, an eise Gedanken halen, a wa mir seng grouss Léift réaliséieren, sollte mir bereet sinn, alles un d'Hand ze vertrauen, déi fir eis un d'Kräiz genoelt gouf.

D'Séil ka méi no beim Himmel op
de Flilleke vum Lob
eropklammen. Gott gött mat Lidd
a Musek an de Geriichter uewe
veréiert, a wa mir eis
Dankbarkeet ausdrécken, riichte
mir un d'Verehrung vun den
himmleschen Hären. "Wien de
Lob offréiert, verherrlecht" Gott.
Psalm 50:23. Loosst eis mat
éierleche Freed virun eisem
Schöpfer kommen, mat "Merci an
der Stëmm vun der Melodie."
Jesaja 51:3.

Kapitel 12 - Wat mat Zweifel ze maachen

Vill, besonnesch déi, déi am Chrëschtliche Liewen jonk sinn, sinn heiansdo beonrouegt mat de Virschléi vu Skepsis. Et ginn an der Bibel vill Saachen déi se net erkläre kënnen, oder souguer verstoen, an de Satan benotzt dës fir hire Glawen an d'Schrëften als Offenbarung vu Gott ze rëselen. Si froen: "Wéi soll ech de richtege Wee wëssen? Wann d'Bibel wierklech d'Wuert vu Gott ass,

wéi kann ech vun dësen Zweifel a
Perplexitéiten befreit ginn?

Gott freet eis ni ze gleewen, ouni
genuch Beweiser ze ginn op
deenen eise Glawen baséieren.

Seng Existenz, Säi Charakter,
d'Wahrheet vu Säi Wuert, sinn all
duerch Zeegnes festgeluecht, déi
eis Vernunft appelléieren; an dëst
Zeegnes ass vill. Awer Gott huet
d'Méiglechkeet vum Zweiwel ni
eweckgeholl. Eise Glawen muss
op Beweiser raschten, net op
Demonstratioun. Déi, déi wëllen
Zweiwel wäert Méiglechkeet

hunn; während déi, déi wierklech
d'Wourecht wesse wëllen, vill
Beweiser fanne fir hire Glawen ze
raschten.

Et ass onméiglech fir endlech
Geeschter de Charakter oder
d'Wierker vum Onendlechen
komplett ze verstoen. Dem
schlëmmsten Intellekt, dem
héchst gebilte Geescht, muss dat
helleg Wiesen ëmmer a
Geheimnis gekleet bleiwen.
"Kënnt Dir duerch Sich Gott
erausfannen? kënnt Dir den
Allmächtege bis zu Perfektioun

erausfannen? Et ass sou héich wéi
den Himmel; wat kanns du
maachen? méi déif wéi d'Häll;
wat kënnt Dir wëssen?" Job 11:7,
8.

Den Apostel Paul rífft: "O, d'Tiefe
vum Räichtum souwuel vun der
Wäisheet a vum Wëssen vu Gott!
Wéi onsichtbar sinn Seng
Uerteeler, a seng Weeër
vergaangen erauszefannen!"
Réimer 11:33. Awer och wann
"Wolleken an Däischtert
ronderëm Him sinn",
"Gerechtegkeet an Uerteel sinn

d'Fundament vu sengem Troun." Psalm 97:2, R.V. Mir kënnen esou wäit seng Ëmgang mat eis begräifen, an d'Motiver, duerch déi hien ageschriwwe gött, datt mir onendlech Léift a Barmhärzegkeet un onendlech Kraaft vereenegt erkennen. Mir kënnen esou vill vu Seng Zwecker verstoen wéi et fir eis gutt ass ze wëssen; an doriwwer eraus mussen mir nach ëmmer der Hand vertrauen, déi omnipotent ass, dem Häerz dat voller Léift ass.

D'Wuert vu Gott, wéi de
Charakter vu sengem göttleche
Auteur, stellt Geheimnisser vir,
déi ni vu endleche Wesen
komplett begräifen kënnen.
D'Entrée vun der Sënn an d'Welt,
d'Inkarnatioun vu Christus,
d'Regeneratioun,
d'Operstéiungszeen, a vill aner
Themen, déi an der Bibel
presentéiert ginn, sinn
Geheimnisser ze déif fir de
menschleche Geescht z'erklären,
oder souguer voll ze verstoen.
Awer mir hu kee Grond Gottes
Wuert ze zweifelen, well mir

d'Geheimnisser vu senger
Virsiicht net verstinn. An der
natierlecher Welt si mir dauernd
mat Geheimnisser ëmginn, déi
mir net kënnen erkennen. Déi
ganz bescheiden Liewensforme
stellen e Problem duer, deen dee
schlauste vu Philosophie mächtig
ass ze erklären. Iwwerall sinn
Wonner iwwer eise Ken. Solle mir
dann iwerrascht sinn ze fannen
datt och an der geeschteger Welt
Geheimnisser ginn, déi mir net
kënnen erkennen?

D'Schwieregkeet läit eleng an der
Schwächt an der Enkheet vum

menschliche Geescht. Gott huet
eis an de Schreften genuch
Beweiser vun hirem göttliche
Charakter ginn, a mir sollen net
Säi Wuert zweiwelen well mir
kennen all d'Geheimnisse vu
Senger Virsuerg verstoën.

Den Apostel Péitrus seet datt et
an der Schreft "Saachen schwéier
ze verstoën sinn, déi déi
ongeléiert an onbestänneg sinn ...
op hir eegen Zerstéierung." 2
Peter 3:16. D'Schwierigkeete vun
der Schreft goufe vu Skeptiker als
Argument géint d'Bibel

gefuerdert; mä sou wäit aus
dëser, si bilden e staarke Beweis
vu senger göttlecher Inspiratioun.
Wann et kee Kont vu Gott enthält,
awer dat wat mir liicht begräifen;
wann Seng Gréisst a Majestéit
duerch endlech Geeschter
erfaasst kënne ginn, da géif
d'Bibel net déi onverständlech
Umeldungsinformatiounen vun
der göttlecher Autoritéit droen.
Déi ganz Grandeur a Geheimnis
vun den Themen, déi presentéiert
ginn, sollten de Glawen an et als
d'Wuert vu Gott inspiréieren.

D'Bibel entwéckelt d'Wourecht
mat enger Einfachheet an enger
perfekter Upassung un
d'Bedierfnesser an d'Verlaangen
vum mënschlechen Häerz, déi déi
am meeschte kultivéierte Geescht
erstaunt a charméiert huet,
während et den bescheidensten an
onkulturéierten erméiglecht de
Wee vun der Erléisung
z'erkennen. An awer behalen dës
einfach erkläert Wourechten
Themen esou héich, sou wäit
erreechend, sou onendlech iwwer
d'Muecht vum mënschleche
Verständnis, datt mir se nëmmen

akzeptéiere kënnen, well Gott se
deklaréiert huet. Sou gött de
Plang vun der Erléisung fir eis
opgemaach, fir datt all Séil
d'Schrëtt gesinn, déi hien an der
Berouegung zu Gott an dem
Glawen un eisen Här Jesus
Christus maache soll, fir op Gott
senger ernannter Manéier gerett
ze ginn; awer ënner dëse
Wourechten, sou einfach ze
verstoen, leien Geheimnisser déi
d'Verstoppe vu Senger
Herrlechkeet sinn - Geheimnisser
déi de Geescht a senger
Fuerschung iwwerwannen, awer

den oprechte Sicher no Wourecht
mat Respekt a Glawen
inspiréieren. Wat méi hien d'Bibel
sicht, wat méi déif ass seng
Iwwerzeegung datt et d'Wuert
vum liewege Gott ass, an de
menschleche Vernunft béit sech
virun der Majestéit vun der
göttlecher Offenbarung.

Fir unzeerkennen datt mir déi
grouss Wourechte vun der Bibel
net voll kënne begräifen ass
nëmmen zouzeginn datt de finite
Geescht net genuch ass fir dat
onendlech ze begräifen; dee

Mënsch, mat sengem limitéierten,
mënschleche Wëssen, kann
d'Ziler vun der Omniscience net
verstoen.

Well se all seng Mystère net
kënnen duerchsetzen, refuséieren
de Skeptiker an den Ongléck Gott
säi Wuert; an net all déi
behaapten d'Bibel ze gleewen,
sinn op dësem Punkt fräi vu
Gefor. Den Apostel seet: "Passt
op, Bridder, datt et net an
iergendeen vun iech e béist Häerz
vum Ongleewen ass, wann Dir
vum liewege Gott fortgeet."

Hebräer 3:12. Et ass richtig
d'Léier vun der Bibel enk ze
studéieren an an "déi déif Saache
vu Gott" ze sichen sou wäit wéi
se an der Schrëft opgedeckt ginn.
1 Korinthisians 2:10. Während "déi
geheim Saache gehéieren dem
Här eise Gott", "déi Saachen, déi
opgedeckt ginn, gehéieren zu
eis." Deuteronomium 29:29. Awer
et ass dem Satan seng Aarbecht
fir d'Untersuchungsmuecht vum
Geescht ze pervertéieren. E
gewësse Stolz gött mat der
Iwwerleeung vun der
Bibelwahrheet gemëscht, sou datt

d'Männer sech ongedëlleg an
besiegt fillen wa se all Deel vun
der Schrëft net zu hirer
Zefriddenheet erkläre kënnen. Et
ass hinnen ze erniddregend ze
erkennen datt se déi inspiréiert
Wierder net verstinn. Si sinn net
gewëllt gedëlleg ze waarden bis
Gott et passend wäert gesinn fir
hinnen d'Wourecht z'entdecken.
Si fille datt hir ouni Hëllef
menschlech Wäisheet genuch ass
fir hinnen d'Schrëft ze begräifen,
a wann se dat net maachen,
verleegnen se praktesch seng
Autoritéit. Et ass wouer datt vill

Theorien an Doktrinen, déi populär aus der Bibel ofgeleet ginn, keng Fundament a senger Léier hunn, an zwar am Géigesaz zum ganzen Tenor vun der Inspiratioun. Dës Saache waren eng Ursaach vun Zweifel a Perplexitéit fir vill Geescht. Si sinn awer net dem Gott säi Wuert verantwortlech, mee dem Mënsch seng Perversioun dovun.

Wann et méiglech wier fir geschaaft Wesen e vollt Verständnis vu Gott a senger Wierker z'erreechen, da wier et fir

si keng weider Entdeckung vun
der Wourecht, kee Wuesstum am
Wëssen, keng weider
Entwécklung vu Geescht oder
Häerz. Gott wier net méi héich;
an de Mënsch, d'Limite vu
Wëssen an Erreeche erreecht
hunn, géif ophalen
weiderzekommen. Loosst eis Gott
soen datt et net esou ass. Gott ass
onendlech; an Him sinn "all
d'Schätz vu Wäisheet a Wëssen."
Kolosser 2:3. An fir all Éiwegkeet
kënnen d'Mënsche jeemools
sichen, ëmmer léieren, an awer ni
d'Schätz vu senger Wäisheet,

Senger Guttheet a Senger Kraaft
ausschöpfen.

Gott wëll, datt och an dësem
Liewen d'Wourechte vu sengem
Wuert ëmmer fir säi Vollek
entfalen. Et gött nëmmen eng
Aart a Weis wéi dëst Wëssen kritt
kann. Mir kënnen zum
Verständnis vu Gottes Wuert
nëmmen duerch d'Beliichtung
vun deem Geescht erreechen,
duerch deen d'Wuert gegeben
gouf. "D'Saache vu Gott kennen
kee Mënsch, awer de Geescht vu
Gott." "fir de Geescht sicht all

Saachen, jo, déi déif Saache vu Gott." 1 Korinthisians 2:11, 10. An dem Retter säi Versprieche fir seng Unhänger war: "Wann Hien, de Geescht vun der Wourecht, komm ass, wäert hien dech an all Wourecht féieren ... Well hie wäert vu mir kréien a weisen. et fir Iech." Johannes 16:13, 14.

Gott wënscht de Mënsch seng Begrënnungsmuecht auszeüben; an d'Studie vun der Bibel wäert de Geescht stäerken an erhéijen wéi keng aner Studie kann. Mir müssen awer oppassen fir de

Verständnis ze verteidegen, deen
änner der Schwächheet an der
Schwächheet vun der
Menschheet ännerläit. Wa mir
d'Schräften net zu eistem
Verständnis bewölkt hunn, sou
datt déi kloerst Wourechten net
verstanen ginn, musse mir
d'Einfachheet an de Glawen vun
engem klenge Kand hunn, prett
ze léieren, an d'Hëllef vum
Hellege Geescht ze bidden. E
Sënn vun der Kraaft a Wäisheet
vu Gott, a vun eiser
Onméiglechkeet seng Gréisst ze
begräifen, soll eis mat Demut

inspiréieren, a mir sollten Sâi
Wuert opmaachen, wéi mir an
seng Präsenz géife kommen, mat
helleger Awe. Wa mir an d'Bibel
kommen, muss de Vernunft eng
Autoritéit unerkennen, déi sech
selwer superior ass, an d'Häerz
an d'Intellekt musse sech fir de
groussen I AM béien.

Et gi vill Saachen, déi
anscheinend schwéier oder
obskur sinn, déi Gott kloer an
einfach mécht fir déi, déi also e
Verständnis vun hinnen sichen.
Awer ouni d'Leedung vum

Hellege Geescht wäerte mir
kontinuéierlech verantwortlech
sinn fir d'Schréften ze verdréien
oder se falsch ze interpretéieren.
Et gött vill Liesung vun der Bibel
ouni Gewënnzweck an a ville Fäll
eng positiv Verletzung. Wann
d'Wuert vu Gott ouni Respekt an
ouni Gebied opgemaach gött;
wann d'Gedanken an d'Léift net
op Gott fixéiert sinn, oder am
Aklang mat sengem Wëllen, ass
de Geescht mat Zweifel bewölkt;
an an der ganz Etude vun der
Bibel, Skepsis stäerkt. De Feind
iwwerhëlt d'Kontroll iwwer

d'Gedanken, an hie proposéiert Interpretatiounen déi net korrekt sinn. Wann och ëmmer d'Männer net a Wuert an Dot sichen an Harmonie mat Gott ze sinn, dann, wéi geléiert se och sinn, si si méiglecherweis an hirem Verständnis vun der Schrëft ze falsch, an et ass net sécher op hir Erklärungen ze vertrauen. Déi, déi op d'Schrëft kucken fir Ënnerscheeder ze fannen, hu kee spirituellen Asiicht. Mat verzerrte Visioun wäerte se vill Ursaachen fir Zweifel an Onglawen u

Saachen gesinn déi wierklech
einfach an einfach sinn.

Verkleeden et wéi se kënnen, déi
richteg Ursaach vun Zweiwel a
Skepsis, an de meeschte Fäll, ass
d'Léift vun der Sënn. D'Léier an
d'Restriktiounen vum Gottes
Wuert sinn net wëllkomm fir dat
houfreg, sënnvoll Häerz, an déi,
déi net gewëllt sinn hir
Ufuerderungen ze befollegen, si
prett fir seng Autoritéit ze
bezweifelen. Fir op d'Wahrheet ze
kommen, musse mir en oprechte
Wonsch hunn d'Wourecht ze

kennen an e Wëllen vum Häerz et ze befollegen. An all déi, déi an dësem Geescht op d'Studie vun der Bibel kommen, wäerte vill Beweiser fannen datt et dem Gott säi Wuert ass, a si kënnen e Verständnis vu senger Wourechte kréien, déi se fir d'Erléisung schlau maachen.

De Christus huet gesot: "Wann iergendeen säi Wëlle wëll maachen, da wäert hien d'Léier wëssen." Johannes 7:17, R.V.
Amplaz ze froen an ze zéien iwwer dat wat Dir net versteet,

gitt op d'Liicht dat scho op Iech
schéngt, an Dir kritt méi grousst
Liicht. Duerch d'Gnod vu
Christus, maacht all Pflicht, déi
zu Ärem Verständnis kloer
gemaach gouf, an Dir wäert
erlaabt sinn déi ze verstoen an
auszeféieren, vun deenen Dir elo
am Zweifel sidd.

Et gött e Beweis, dee fir all op ass,
- déi héchst gebilt, an déi meescht
Analfabeten, - d'Beweis vun der
Erfahrung. Gott invitíiert eis fir
eis selwer d'Realiteit vu sengem
Wuert ze beweisen, d'Wourecht

vu senge Versprieche. Hien bitt
eis "Schmaacht a kuckt datt den
Här gutt ass." Psalm 34:8. Amplaz
vum Wuert vun engem aneren
ofzehänken, solle mir eis selwer
schmaachen. Hie seet: "Frot, an
Dir wäert kréien." Johannes 16:24.
Seng Versprieche wäerten erfällt
ginn. Si hunn ni gescheitert; si
kënnen ni versoen. A wa mir dem
Jesus no kommen, a sech an der
Fülle vu senger Léift freeën,
wäerten eis Zweifel an Däischtert
am Liicht vu senger Präsenz
verschwannen.

Den Apostel Paul seet datt Gott "eis aus der Muecht vun der Däischtert befreit huet an eis an d'Kinnekräich vu sengem léiwe Jong iwwersat huet." Kolosser 1:13. A jidderee, dee vum Doud an d'Liewen iwwergang ass, ass fäeg "zu sengem Sigel ze setzen datt Gott wouer ass." Johannes 3:33. Hie kann bestätegen: „Ech hunn Hëllef gebraucht, an ech hunn et am Jesus fonnt. All Wonsch gouf geliwwert, den Honger vu menger Séil war zefridden; an elo ass d'Bibel fir mech d'Offenbarung vu Jesus

Christus. Frot Dir firwat ech u
Jesus gleewen? Well Hien ass fir
mech e göttleche Retter. Firwat
gleewen ech der Bibel? Well ech
fonnt hunn datt et d'Stëmm vu
Gott fir meng Séil ass. Mir kënnen
den Zeien an eis selwer hunn datt
d'Bibel wouer ass, datt Christus
de Jong vu Gott ass. Mir wëssen
datt mir net lëschtég entworf
Fabelen verfollegen.

De Péitrus fuerdert seng Bridder
op "an der Gnod ze wuessen an
am Wëssen vun eisem Här a
Retter Jesus Christus." 2 Peter

3:18. Wann d'Leit vu Gott a Gnod wuessen, wäerte se stänneg e méi kloert Verständnis vu sengem Wuert kréien. Si wäerten nei Liicht a Schéinheet a sengen hellege Wourechten ännerscheeden. Dat war an der Kierch an der Geschicht an all Zäitalter wouer, an esou wäert et bis zum Enn weidergoen. "De Wee vun de Gerechten ass wéi d'Liicht vum Sonnenopgang, deen ëmmer méi bis zum perfekten Dag blénkt." Spréch 4:18, R.V., Rand.

Duerch de Glawen kënne mir op
dat nächst kucken an
d'Vesprieche vu Gott fir e
Wuesstum vum Intellekt
begräifen, d'mënschlech
Fakultéiten, déi sech mat der
göttlecher vereenegen, an all
Kraaft vun der Séil gött an
direkten Kontakt mat der Quell
vum Liicht bruecht. Mir kënne
frou sinn, datt alles, wat eis an de
Virsiichte vu Gott verwéckelt
huet, dann kloer gemaach gött,
Saachen, déi schwéier ze verstoen
sinn, fannen dann eng Erklärung;
a wou eis endlech Geescht

nëmmen Duercherneen a gebrach
Zwecker entdeckt hunn, wäerte
mir déi perfekt a schéinste
Harmonie gesinn. „Elo gesinn
mir duerch e Glas, däischer; mee
dann Gesiicht zu Gesiicht: elo
weess ech deelweis; awer da
wäert ech wëssen, wéi och ech
bekannt sinn.“ 1 Korinthians
13:12.

Kapitel 13 - Freed am Här

D'Kanner vu Gott gi genannt fir Vertrieder vu Christus ze sinn, déi d'Guttheet an d'Barmhärzegkeet vum Här weisen. Wéi de Jesus eis de richtege Charakter vum Papp opgedeckt huet, sou solle mir Christus zu enger Welt opdecken, déi seng zaart, schued Léift net kennt. "Wéi s du mech an d'Welt geschéckt hues," sot de Jesus, "sou hunn ech se och an d'Welt geschéckt." "Ech an hinnen, an Du a mir; ... fir datt d'Welt weess,

datt Dir mech geschéckt hutt."

John 17: 18, 23. Den Apostel Paul seet zu de Jünger vum Jesus: "Dir sidd offensichtlech als de Bréif vu Christus erklärt," "bekannt a gelies vun alle Männer." 2

Corinthians 3: 3, 2. An all ee vu senge Kanner schéckt de Jesus e Bréif un d'Welt. Wann Dir dem Christus säi Nofolger sidd, schéckt Hien Iech e Bréif un d'Famill, d'Duerf, d'Strooss, wou Dir wunnt. De Jesus, deen an Iech wunnt, wëll mat den Häerzer vun deenen schwätzen, déi net mat Him kennen. Vlächcht liesen se

d'Bibel net, oder héieren net
d'Stëmm, déi hinnen op seng
Säiten schwätzt; si gesinn d'Léift
vu Gott net duerch seng Wierker.
Awer wann Dir e richtege
Vertrieder vum Jesus sidd, kann
et sinn datt se duerch Iech
gefouert ginn fir eppes vu Seng
Guttheet ze verstoen an ze
gewannen fir Him gär ze hunn an
ze déngen.

D'Chrëschte ginn als Liichträger
um Wee an den Himmel gesat. Si
sollen der Welt d'Liicht
reflektéieren, déi op si vu

Christus schéngt. Hiert Liewen a Charakter soll esou sinn, datt duerch si anerer eng richtig Konzeptioun vu Christus a vu sengem Déngscht kréien.

Wa mir de Christus verrieden, wäerte mir säi Service attraktiv maachen, sou wéi et wierklech ass. Chrëschten, déi Däischtert an Trauregkeet fir hir Séilen sammeln, a murmelen a beschwéieren, ginn anerer eng falsch Duerstellung vu Gott an dem Chrëschtlecht Liewen. Si ginn den Androck, datt Gott net

frou ass, seng Kanner glécklech
ze hunn, an doduerch si se falsch
Zeien géint eisen himmlesche
Papp.

De Satan ass begeeschtert wann
hien d'Kanner vu Gott an
d'Onglaawen an d'Verzweiflung
féieren kann. Hie freet eis ze
gesinn, datt mir Gott mësstrauen,
an Zweiwel op säi Wëllen a
Kraaft fir eis ze retten. Hie gär eis
ze fillen datt den Här eis duerch
seng Virsiichte schueden wäert.
Et ass d'Aarbecht vum Satan fir
den Här ze representéieren als

Mangel u Matgefill a Schued.
Hien falsch d'Wourecht a Bezuch
op Him. Hie füllt d'Fantasie mat
falschen Iddien iwwer Gott; an
amplaz op d'Wourecht a Bezuch
op eisen himmlesche Papp ze
bleiwen, fixéiere mir eis ze dacks
op d'Feelrepresentatioune vum
Satan a vernoléissegen Gott
andeems hien Him Mësstrauen a
géint Him murmelen. De Satan
probéiert jeemools de reliéise
Liewen zu engem vun
Däischeren ze maachen. Hie
wünscht datt et mächtig a
schwéier schéngt; a wann de

Chrëscht a sengem eegene
Liewen dës Vue op d'Relioun
presentéiert, ass hien, duerch säin
Onglaawen, d'Falschheet vum
Satan zweeter.

Vill, déi laanscht de Wee vum
Liewen trëppelen, wunnen iwwer
hir Feeler a Feeler an
Enttäuschungen, an hir Häerzer
si mat Trauer an Enttäuschung
gefëllt. Während ech an Europa
war, huet eng Schwëster, déi dat
gemaach huet, an déi an déiwer
Nout war, mir geschriwwen, fir e
Wuert vun Encouragement ze

froen. D'Nuecht nodeems ech
hire Bréif gelies hunn, hunn ech
gedreemt datt ech an engem
Gaart war, an een, dee schéngt de
Besëtzer vum Gaart ze sinn, huet
mech duerch seng Weeër geleet.
Ech hunn d'Blummen gesammelt
an hunn hire Geroch genoss, wéi
dës Schwëster, déi vu menger Säit
gaang ass, meng
Opmierksamkeet op e puer
onsiichtlech Brier geruff huet, déi
hire Wee behënnert hunn. Do war
si traureg a traureg. Si war net op
de Wee gaang, de Guide
gefollegt, awer ass ënner de Brier

an Dornen gaang. "Oh," huet si traureg, "ass et net schued, datt dëse schéine Gaart mat Dornen verwinnt ass?" Du sot de Guide: „Loosst d'Dären eleng, well se dech nëmme wéckelen. Sammelt d'Rosen, d'Lilien an d'Pink."

Sinn et net e puer hell Flecken an Ärer Erfahrung? Hutt Dir net e puer wäertvoll Saisone gehat, wou Äert Häerz vu Freed geklappt huet als Äntwert op de Geescht vu Gott? Wann Dir zréck an d'Kapitelen vun Ärer Liewenserfarung kuckt, fannt Dir

keng agreabel Säiten? Wuessen
net Gottes Versprieche, wéi déi
parfüméierter Blummen, nieft
Ärem Wee op all Hand? Wäert
Dir net hir Schéinheet a
Séissegkeet Äert Häerz mat Freed
fellen?

D'Bierger an d'Dären wäerten
dech nëmme verwonnen a
traueren; a wann Dir nëmmen
dës Saache sammelt, a se fir
anerer presentéieren, sidd Dir
net, ausser datt Dir selwer
d'Guttheet vu Gott vernoléissegt,
verhënnert datt déi ronderëm

Iech um Wee vum Liewen
trëppelen?

Et ass net schlau all déi
onsympathesch Erënnerungen un
engem vergaangene Liewen ze
sammelen - seng
Ongerechtegkeeten an
Enttäuschungen - fir iwwer si ze
schwätzen an iwwer si ze
traueren, bis mir vun der
Decouragement iwwerwältegt
sinn. Eng discouragéiert Séil ass
mat Däischtert gefällt, d'Liicht vu
Gott aus senger eegener Séil

ausgeschloss an e Schied op de
Wee vun aneren ze werfen.

Merci Gott fir déi hell Biller déi
Hien eis presentéiert huet. Loosst
eis déi geseent Versécherung vu
Senger Léift zesumme
gruppéieren, fir datt mir dauernd
op se kucken: De Jong vu Gott
verléisst säi Papp säin Troun,
bekleedt seng Gottheit mat der
Mënschheet, fir datt hien de
Mënsch aus der Muecht vum
Satan retten kéint; Säin Triumph
an eisem Numm, den Himmel fir
d'Männer opzemaachen, dem

menschleche Visioun d'Präsenz
Chamber opzeweisen, wou
d'Gottheit seng Herrlechkeet
enthüllt; déi gefallene Rass, déi
aus dem Gruef vun der Ruin
opgehewe war, an deem d'Sënn
et gedréckt huet, an erëm a
Verbindung mam onendleche
Gott bruecht huet, an de göttleche
Test duerch de Glawen un eisem
Erléiser erliewt huet, an der
Gerechtegkeet vu Christus
gekleet an op säin Troun erhéngt.
- Dëst sinn d'Biller, déi Gott eis
wëllt iwwerdenken.

Wa mir schéngen un Gott senger
Léift zweifelen a seng
Versprieche ze mësstrauen,
entscheede mir Him a trauere
säin Hellege Geesch. Wéi géing
eng Mamm sech fillen, wann hir
Kanner sech dauernd iwwer si
bekloen, grad wéi wann si hinnen
net gutt gemengt hätt, wann hiert
ganz Liewe bestoe war, hir
Interessen weiderzebréngen an
hinnen Trouscht ze ginn?
Ugeholl, si sollen hir Léift
Zweiwel; et géif hirem Häerz
briechen. Wéi géif en Elterendeel
fillen, esou vu senge Kanner

behandelt ze ginn? A wéi kann
eisen himmlesche Papp eis
berücksichtigen, wa mir seng
Léift mësstrauen, déi Him
gefouert huet, säin eenzeg
gebuerene Jong ze ginn, fir datt
mir d'Liewen hunn? Den Apostel
schreift: "Hien, deen säin eegene
Jong net erspuert huet, awer hien
fir eis all ausgeliwwert huet, wéi
soll hien eis net mat him och fräi
alles ginn?" Réimer 8:32. An awer
wéivill, duerch hir Handlungen,
wann net a Wuert, soen: "Den
Här mengt dat net fir mech.

Vläicht huet hien anerer gär, awer
hien huet mech net gär."

All dëst schued Är eege Séil; fir
all Zweifelswuert, déi Dir
ausdréckt, invitéiert dem Satan
seng Versuchungen; et stäerkt an
Iech d'Tendenz ze zweifelen, an et
trauert vun Iech déi Déngscht
Engelen. Wann de Satan Iech
versicht, ootmen net e Wuert vun
Zweiwel oder Däischtert. Wann
Dir wielt d'Dier op seng Virschléi
opzemaachen, wäert Äre Geescht
mat Mësstrauen a rebellesche
Froe gefällt ginn. Wann Dir Är

Gefiller ausschwätzt, reagiert all Zweifel, deen Dir ausdréckt, net nēnnen op Iech selwer, awer et ass e Som, deen am Liewen vun aneren keimt an Uebst droen, an et kann onméiglech sinn den Afloss vun Äre Wieder entgéintzewierken. Dir kēnt Iech selwer vläicht vun der Saison vun der Versuchung an aus der Schnéi vum Satan erholen, awer anerer, déi vun Ärem Afloss begeeschtert goufen, kēnnen net fäeg sinn aus dem Ongeloof ze flüchten, deen Dir proposiert hutt. Wéi wichtig

datt mir nëmmen déi Saache
schwätzen, déi spirituell Kraaft a
Liewen ginn!

Engele lauschteren fir ze héieren
wéi eng Zort Bericht Dir d'Welt
iwwer Ären himmlesche
Meeschter bréngt. Loosst Äert
Gespréich vun Him sinn, dee
lieft, fir Iech virum Papp ze
bidden. Wann Dir d'Hand vun
engem Frënd huet, loosst Gott
Lob op Är Lippen an an Ärem
Häerz sinn. Dëst wäert seng
Gedanken un de Jesus unzéien.

All hunn Tester; Trauer schwéier
ze droen, Versuchungen schwéier
ze widderstoen. Sot Är
Probleemer net un Äre
Matbierger, mee drot alles un
Gott a Gebied. Maacht et eng
Regel ni ee Wuert vun Zweifel
oder Decouragement auszeginn.
Dir kënt vill maachen fir
d'Liewe vun aneren ze stäerken
an hir Efforten ze stäerken,
duerch Wierder vun Hoffnung an
hellege Prost.

Et gött vill eng couragéiert Séil,
déi duerch d'Vesuchung

gedréckt ass, bal prett fir am
Konflikt mat Selbst a mat de
Kräfte vum Béisen ze schwächen.
Decouragéiert esou een net a
sengem haarde Kampf. Cheer
him mat couragéierten,
hoffnungsvolle Wieder, déi him
op säi Wee fuerderen. Sou kann
d'Liicht vu Christus vun Iech
schéngen. "Keen vun eis leeft fir
sech selwer." Réimer 14:7. Duerch
eisen onbewosst Afloss kënnen
anerer encouragéiert a gestäerkt
ginn, oder se kënnen
decouragéiert ginn, a vu Christus
an der Wourecht ofgeleent ginn.

Et gi vill déi eng falsch Iddi vum Liewen a Charakter vu Christus hunn. Si mengen datt Hien ouni Wärme a Sonn war, datt Hien streng, schwéier a glécklech war. A ville Fäll ass déi ganz reliéis Erfahrung duerch dës düster Meenung faarweg.

Et gött dacks gesot datt de Jesus gekrasch huet, awer datt hien ni bekannt war fir ze laachen. Eise Retter war wierklech e Mann vu Leed, a vertraut mat Trauer, well Hien huet säin Häerz fir all d'Wee

vun de Männer opgemaach.
Awer och wann säi Liewen
selbstverleegend war a mat Péng
a Suergfalt geschat war, gouf säi
Geescht net zerstéiert. Säi
Gesicht huet keen Ausdrock vu
Trauer a Rou gedroen, mee
ëmmer ee vu friddleche Rou. Säin
Häerz war e Quell vum Liewen, a
wou och ëmmer hien gaangen
ass, huet hien Rou a Fridden,
Freed a Freed gedroen.

Eise Retter war zudéifst eescht an
intensiv an eescht, awer ni düster
oder traureg. D'Liewe vun

deenen, déi Him imitéieren,
wäert voller eeschten Zweck sinn;
si wäerten en déiwe Sënn vu
perséinlecher Verantwortung
hunn. Levity wäert ënnerdréckt
ginn; et gött keng boisterous
Merriment, kee ruppeg Geck; mä
d'Relioun vum Jesus gött Fridden
wéi e Floss. Et läscht net d'Liicht
vu Freed; et behënnert
d'Frëndlechkeet net a bewölkt net
dat sonnegt, lächelnd Gesiicht.
Christus ass net komm fir ze
servéieren, mee fir ze servéieren;
a wann Seng Léift am Häerz

regéiert, wäerte mir säi Beispill
verfollegen.

Wa mir déi onfrëndlech an
ongerecht Handlunge vun aneren
am Kapp behalen, wäerte mir et
onméiglech fannen se gär ze
hunn wéi de Christus eis gär
huet; awer wann eis Gedanken
iwwer déi wonnerbar Léift a
Schued vu Christus fir eis
wunnen, da fléisst dee selwechte
Geescht op anerer eraus. Mir
sollten géigesäiteg gär hunn a
respektéieren, trotz de Feeler an
Mängel, déi mir net hëllefe

kennen ze gesinn. Demut a Selbstmēsstrauen solle kultivéiert ginn, an eng geduldig Zärtheet mat de Feeler vun aneren. Düst wäert all schmuel Egoismus embréngen an eis grouss-Hiel a generéis maachen.

De Psalmist seet: "Vertrau op den Här, a maacht gutt; also solls du am Land wunnen, a wierklech, du solls gefiddert ginn." Psalm 37:3. "Vertrau an den Här." All Dag huet seng Laascht, seng Suergen a Perplexitéiten; a wa mir eis begéinen, wéi bereet mir

sinn, vun eise Schwiereregkeeten
an Tester ze schwätzen. Sou vill
ausgeléint Problemer kommen
eran, sou vill Ängscht ginn
opginn, esou e Gewiicht vun der
Besuergnëss gött ausgedréckt,
datt ee kéint ugeholl datt mir kee
schueden, léiwe Retter bereet
hunn all eis Ufroen ze héieren an
eis eng präsent Hëllef an all Zäit
vun Nout ze sinn .

Verschiddener sinn ëmmer
Angscht, a léinen Problemer. All
Dag si si mat den Zeeche vu Gott
senger Léift ëmgi; all Dag si

genéissen d'Bounties vu Senger
Virsuerg; mä si iwwersinn dës
present Segen. Hire Geescht
wunnen dauernd op eppes
Onglécklech, wat se fäerten kéint
kommen; oder e puer
Schwierigkeeten kënne wierklech
existéieren, déi, obwuel kleng,
d'Ae verblend fir déi vill Saachen,
déi Dankbarkeet verlaangen.
D'Schwierigkeeten, déi se
begéinen, anstatt se bei Gott ze
dreiwen, déi eenzeg Quell vun
hiner Hëllef, trennen se vun Him,
well se Onrouen erwächen a
repinéieren.

Sinn mir gutt sou ongleeweg ze sinn? Firwat solle mir ondankbar an Mësstrauen sinn? Jesus ass eise Frënd; den ganzen Himmel ass un eisem Wuel interesséiert. Mir sollten d'Perplexitéiten an d'Suergen vum Alldag net erlaben de Geescht ze räissen an d'Stir ze bewölken. Wa mir et maachen, hu mir ëmmer eppes ze räissen an ze nerven. Mir sollten net eng Suerge maachen, déi eis nëmmen dréit an eis dréit, awer eis net hëlleft fir Tester ze droen.

Dir kënnt am Geschäft perplex sinn; Är Perspektiven kënnen ëmmer méi däischer ginn, an Dir kënnt mat Verloscht menacéiert ginn; awer net discouragéiert ginn; werfen Är Suergfalt op Gott, a bleift roueg a lëschtteg. Biet fir Wäisheet fir Är Affären mat Diskretioun ze managen, an domat Verloscht a Katastroph ze vermeiden. Maacht alles wat Dir kënnt vun Ärem Deel fir favorabel Resultater ze bréngen. De Jesus huet seng Hëllef versprach, awer net ausser eisen Effort. Wann Dir op eisen Helper

vertrauen, Dir hutt alles gemaach
wat Dir kënnt, akzeptéiert
d'Resultat lëschtég.

Et ass net de Wëlle vu Gott datt
seng Leit mat Suergfalt ofgewien
ginn. Awer eisen Här täuscht eis
net. Hie seet eis net: „Fäert net; et
gi keng Geforen op Ärem Wee.“
Hie weess datt et Versuchungen a
Gefore sinn, an Hien handelt
kloer mat eis. Hie proposéiert net
seng Leit aus enger Welt vu
Sënnen a Béisen ze huelen, awer
hie weist hinnen op en ni fäerten
Zuflucht. Seng Gebied fir seng

Jünger war: "Ech bieten net datt Dir se aus der Welt huele sollt, mee datt Dir se vum Béise behalen sollt." "Op der Welt," seet hien, "Dir wäert Tribulatioun hunn: awer sief gutt; Ech hunn d'Welt iwwerwonnen." Johannes 17:15; 16:33.

A senger Biergpredikatioun huet de Christus senge Jünger wäertvoll Lektione geléiert wat d'Noutwennegkeet u Gott ze vertrauen ass. Dës Lektione goufen entwéckelt fir d'Kanner vu Gott duerch all Alter ze

encouragéieren, a si sinn op eis
Zäit voller Instruktioun a
Komfort erofkomm. De Retter
huet seng Unhänger op
d'Villercher vun der Loft
gewisen, wéi se hir Lueflieder
gekrabbelt hunn, onbeschäftegt
mat Gedanke vu Suergfalt, well
"si säen net, och net ernimmen."
An awer suergt de grouse Papp
fir hir Bedierfnesser. De Retter
freet: "Sidd Dir net vill besser wéi
si?" Matthäus 6:26. De grouse
Provider fir Mënsch a Béischt
mécht seng Hand op a liwwert all
seng Kreaturen. D'Villercher vun

der Loft sinn net ennen Seng
Notiz. Hien fällt d'Essen net op
hir Rechnungen, awer Hien
mécht Viraussetzunge fir hir
Bedierfnesser. Si müssen d'Käre
sammelen, déi Hien fir si
verspreeet huet. Si müssen
d'Material fir hir kleng Nascht
virbereeden. Si müssen hir Jonk
fidderen. Si gi sangen op hir
Aarbecht eraus, well "Äre
himmlesche Papp fiddert se." A
"Sidd Dir net vill besser wéi si?"
Sidd Dir, als intelligent, spirituell
Verehrer, net méi Wäert wéi
d'Vullen vun der Loft? Wäert den

Auteur vun eisem Wiesen, den
Erhaaler vun eisem Liewen, deen,
deen eis a sengem eegene
göttleche Bild geformt huet, net
fir eis Noutwendegkeete suergen,
wa mir awer op Him vertrauen?

De Christus huet seng Jünger op
d'Blummen vum Feld gewisen, a
räiche Wuelstand gewuess an an
der einfacher Schéinheet, déi den
himmlesche Papp hinnen ginn
huet, als Ausdrock vu senger
Léift zum Mënsch, glanzen. Hien
huet gesot: "Bedenkt d'Lilies vum
Feld, wéi se wuessen."

D'Schéinheet an d'Einfachheet
vun dësen natierleche Blummen
iwwerwannen wäit iwwer de
Glanz vum Salomo. Déi
wonnerschéi Kleedung, déi
duerch d'Fäegkeet vun der
Konscht produzéiert gött, kann
net de Verglach mat der
natierlecher Gnod an der
stralender Schéinheet vun de
Blummen vun der Schafung vu
Gott erdroen. De Jesus freet:
"Wann Gott esou d'Gras vum
Feld bekleedt, dat haut ass, a
muer an den Uewen gegoss gött,
soll hien dech net vill méi

bekleeden, O Dir vu klenge
Glawen?" Matthew 6:28, 30.
Wann Gott, de göttleche
Kënschtler, deenen einfache
Blummen, déi an engem Dag hir
delikat a variéiert Faarwen
verschwannen, gött, wéi vill méi
Suergfalt wäert hien fir déi hunn,
déi a sengem eegene Bild erstallt
sinn? Dës Lektoun vu Christus
ass e Sträit fir de ängschtliche
Gedanken, d'Perplexitéit an
d'Zweifel, vum gleewege Häerz.

Den Här hätt all seng Jongen a
Meedercher glécklech, friddlech

an gehorsam. De Jesus seet: "Mäi
Fridden ginn ech dir: net wéi
d'Welt et gött, ginn ech dir. Loosst
Äert Häerz net beonrouegt ginn,
a loosst et net fäerten." "Dës
Saachen hunn ech zu dir
geschwat, datt meng Freed an dir
bleiwe kéint, an datt Är Freed
kéint voll ginn." Johannes 14:27;
15:11.

Gléck, dat aus egoistesche
Motiver gesicht gött, ausserhalb
vum Wee vun der Pflicht, ass
schlecht equilibréiert, passt an
iwwergängelech; et geet fort, an

d'Séil ass mat Einsamkeet a Leed
gefëllt; awer et gëtt Freed an
Zefriddenheet am Déngscht vu
Gott; de Chrëscht ass net verlooss
fir op onsécher Weeër ze goen;
hien ass net vergeblech
Bedauern an Enttäuschungen
iwwerlooss. Wa mir d'Freed vun
dësem Liewen net hunn, kënne
mir nach ëmmer frou sinn op
d'Liewen doriwwer eraus ze
kucken.

Awer och hei kënnen
d'Chrëschten d'Freed vun der
Gemeinschaft mat Christus hunn;

si kënnen d'Liicht vu senger Léift
hunn, den éiwege Komfort vu
senger Präsenz. All Schrëtt am
Liewen kann eis de Jesus méi no
bréngen, kann eis eng méi déif
Erfahrung vu Senger Léift ginn, a
bréngt eis ee Schrëtt méi no un
dat geseent Heem vum Fridden.
Da loosse mer eist Vertrauen net
eweck werfen, mee hu fest
Versécherung, méi fest wéi jee
virdrun. "Bis bis elo huet den Här
eis gehollef", an Hien wäert eis
bis zum Schluss hëllefen. 1
Samuel 7:12. Loosst eis op déi
monumental Pilier kucken,

Erënnerungen un wat den Här
gemaach huet fir eis ze tréischten
an eis aus der Hand vum
Zerstéierer ze retten. Loosst eis all
déi zaart Barmhärzegkeet, déi
Gott eis gewisen huet, frësch an
Erënnerung behalen - d'Tréinen,
déi hien ofgewäsch huet, d'Péng,
déi hien berouegt huet,
d'Besuergnëss ewechgeholl,
d'Ängscht ewechgehäit,
d'Wënsch geliwwert, d'Segen, déi
geschenkt ginn, - domat
verstärkt. eis selwer fir alles wat
virun eis duerch de Rescht vun
eiser Wallfahrt ass.

Mir kënnen net nëmmen op nei Perplexitéiten am kommende Konflikt freeën, awer mir kënne kucken op wat vergaangen ass wéi och op dat wat wäert kommen, a soen: "Bis elo huet den Här eis gehollef." "Wéi Är Deeg, sou wäert Är Kraaft sinn." Deuteronomium 33:25. De Prozess wäert d'Kraaft net iwwerschreiden, déi eis gött et ze droen. Da loosst eis eis Aarbecht ophuelen just wou mir et fannen, a gleewen datt wat och ëmmer

kënnt, Kraaft proportional zum
Prozess gött ginn.

An duerch an duerch d'Tore vum
Himmel wäert opgemaach ginn
fir Gottes Kanner zouzeginn, a
vun de Lippen vum Kinnek vun
der Herrlechkeet wäert
d'Benedikt op hir Oueren falen
wéi räichste Musek: "Kommt, dir
geseent vu mengem Papp, ierft
d'Kinnekräich preparéiert. fir Iech
vun der Grënnung vun der Welt."
Matthäus 25:34.

Da ginn déi Erléist an d'Haus
begréisst, dat de Jesus fir si
virbereet. Do wäerten hir
Begleeder net déi éierlech vun
der Äerd sinn, Ligener,
Gëttindierfer, déi Onrein an
Ongleewen; awer si wäerte mat
deenen associéieren, déi de Satan
iwwerwonne hunn an duerch
göttlech Gnod perfekt Charaktere
geformt hunn. All sännlech
Tendenz, all Onvollstännegkeet,
déi se hei beaflosst, ass duerch
d'Blutt vu Christus ewechgeholl
ginn, an d'Exzellenz an
d'Hellegkeet vu senger

Herrlechkeet, déi d'Hellegkeet
vun der Sonn wäit iwwerschreift,
gëtt hinnen vermëttelt. An
d'moralesch Schéinheet,
d'Perfektion vu sengem
Charakter, blénkt duerch si, am
Wäert iwwer dës baussenzeg
Glanz. Si sinn ouni Schold virum
grousse wäissen Troun, deelen
d'Dignitéit an d'Privilegien vun
den Engelen.

Am Hibleck op déi glorräich
Ierfschaft, déi seng ka sinn, "wat
soll e Mann am Austausch fir
seng Séil ginn?" Matthäus 16:26.

Hie kann aarm sinn, awer hien
huet a sech selwer e Räichtum an
Dignitéit, déi d'Welt ni kéint ginn.
D'Séil, déi vun der Sënn erléist a
gereinegt ass, mat all sengen
nobeles Kräften, déi dem Déngscht
vu Gott gewidmet sinn, ass vun
iwwerschëssegem Wäert; an et gëtt
Freed am Himmel a Präsenz vu
Gott an den hellege Engelen
iwwer eng Séil erléist, eng Freed
déi a Lidder vum hellege
Triumph ausgedréckt gëtt.